İNEGÖL BELEDİYESİ

2. ULUSLARARASI İNEGÖL ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU

09-10-11 Ekim 2025

ÖZET KİTABI

BURSA TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

MUDANYA ÜNİVERSİTESİ

Kitap Adı

2. Uluslararası İnegöl Araştırmaları Sempozyumu Özet Kitabı

(e- Kitap)

Editörler

Prof. Dr. Murat DOĞDUBAY

Prof. Dr. Mustafa ÇETİNASLAN

Doç. Dr. Ahmet Ali ÇANAKCI

Doç. Dr. Yüksel OKŞAK

Doç. Dr. Mustafa POLAT

Dr. Öğr. Üyesi Asem ABDELGHANY

Öğr. Gör. Dr. Üyesi Cihad DOĞAN

Serdar SEVİNÇ

Hatice UZER

Dizgi, Mizanpaj ve Kapak Tasarımı

Dr. Öğr. Üyesi Asem ABDELGHANY & Yahya BOZKURT

Yayınevi Bilgileri

İnegöl Belediyesi

E- ISBN:

978-975-8080-17-5

Yayın Tarihi

2025

Web

Bu eserde, yer alan metinlerin tüm sorumluluğu, yazarlarına aittir.Bu eser, yazılı izin olmaksızın hangi dil ve ortamda olursa olsun materyalin tamamının veya bir bölümünün çoğaltılması ve elektronik ortamlarda yayımlanması yasaktır. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

SEMPOZYUM ONURSAL KURULU

Erol AYYILDIZ, Bursa Valisi

Ayhan SALMAN, Bursa Milletvekili

Prof. Dr. Emin KARİP, Mudanya Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Ferudun YILMAZ, Bursa Uludağ Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Naci ÇAĞLAR, Bursa Teknik Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Yücel OĞURLU, Balıkesir Üniversitesi Rektörü

Eren ARSLAN, İnegöl Kaymakamı

Alper TABAN, İnegöl Belediye Başkanı

DÜZENLEME KURULU BAŞKANI

Prof. Dr. Murat DOĞDUBAY, Balıkesir Üniversitesi Rektör Yardımcısı

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Mustafa ÇETİNASLAN, Selçuk Üniversitesi

Doç. Dr. Ahmet Ali ÇANAKCI, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Mustafa POLAT, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Yüksel OKŞAK, Bursa Uludağ Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Asem ABDELGHANY, Balıkesir Üniversitesi

Öğr. Gör. Dr. Cihad DOĞAN, Bursa Uludağ Üniversitesi

Emin DÜNDAR, İnegöl Belediyesi

Önder KILIÇ, İnegöl Belediyesi

Serdar SEVİNÇ, İnegöl Belediyesi

Hatice UZER, İnegöl Belediyesi

Fatih ORAL, İnegöl Belediyesi

BİLİM VE DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Ahmet KÖROĞLU, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Ali Fuat ÖRENÇ, İstanbul Üniversitesi

Prof. Dr. Ali İhsan KARATAŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi

Prof. Dr. Ali SATAN, Marmara Üniversitesi

Prof. Dr. Bengül GÜNGÖRMEZ AKOSMAN, Bursa Uludağ Üniversitesi

Prof. Dr. Berrin AKGÜN, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Bülent KURTIŞOĞLU, Ardahan Üniversitesi

Prof. Dr. Celil BOZKURT, Düzce Üniversitesi

Prof. Dr. Cevdet AVCIKURT, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Çağatay BAŞARIR, Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi

Prof. Dr. Duygu SABANCILAR, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Düriye BOZOK, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Emre ŞENOL DURAK, Mudanya Üniversitesi

Prof. Dr. Ezzat Abdelaziz ABDELRAHIM, el-Ezher Üniversitesi, (Mısır)

Prof. Dr. Feridun Mustafa EMECEN, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi

Prof. Dr. Göksel Kemal GİRGİN, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Hacer AŞIK EV, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Haşim ŞAHİN, Anadolu Üniversitesi

Prof. Dr. Hikmet Sami YILDIRIMHAN, Bursa Uludağ Üniversitesi

Prof. Dr. Hülya TAŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi

Prof. Dr. İsmail YAŞAYANLAR, Düzce Üniversitesi

Prof. Dr. M. Cihat ALÇİÇEK, Pamukkale Üniversitesi

Prof. Dr. Mahir AYDIN, İstanbul Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet DENİZ, Uşak Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet ÖZKAN, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet TEKOCAK, Selçuk Üniversitesi

Prof. Dr. Muhammed Said FİDAN, Bursa Teknik Üniversitesi

Prof. Dr. Murat ÇERKEZ, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Prof. Dr. Musa ŞAHİN, Yalova Üniversitesi

Prof. Dr. Mustafa ÇETİNASLAN, Selçuk Üniversitesi

Prof. Dr. Nuray TETİK DİNÇ, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Orhan BOZKURT, Bursa Uludağ Üniversitesi

Prof. Dr. Özlem KÖROĞLU, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Rahman TEMIZKAN, Osmangazi Üniversitesi

Prof. Dr. Refik ARIKAN, Bilecik Şeyh Edebalı Üniversitesi

Prof. Dr. Saadet MAYDAER, Bursa Uludağ Üniversitesi

Prof. Dr. Saadet Pınar TEMİZKAN, Osmangazi Üniversitesi

Prof. Dr. Saime YÜCEER, Bursa Uludağ Üniversitesi

Prof. Dr. Selvihan KILIÇ ATEŞ, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Süheyla SARITAŞ, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Taner BİLGİN, Bilecik Şeyh Edebalı Üniversitesi

Prof. Dr. Tufan GÜNDÜZ, Hacettepe Üniversitesi

Prof. Dr. Türkan GÖKSAL ÖZBALTA, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Volkan KARABACAK, Osmangazi Üniversitesi

Prof. Dr. Yunus Emre GÖRDÜK, Balıkesir Üniversitesi

Prof. Dr. Zeliha DEMİREL GÖKALP, Anadolu Üniversitesi

Doç. Dr. Ahmet Ali ÇANAKCI, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Ahmet İhsan AYTEK, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Doç. Dr. Ahmet YAVUZYILMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Doç. Dr. Arda ERAVCI , Giresun Üniversitesi

Doç. Dr. Bekir DERİNÖZ, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Burçak BALAMBER, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Cemalettin ŞEN, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Doç. Dr. Cemali BUZLUKÇU, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Dursun BOZ, Mudanya Üniversitesi

Doç. Dr. Elif SEZGİN, Mudanya Üniversitesi

Doç. Dr. Emine KILIÇASLAN, Mudanya Üniversitesi

Doç. Dr. Ferruh KAYALAN, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Hasan Hakan OKAY, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. İsmail BAŞARAN, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Murat AKKUŞ, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Mustafa POLAT, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Naile SULEYMANOVA, Azerbaycan Milli İlimler Akademisi, (Azerbaycan)

Doç. Dr. Nazlı BATAR, Mudanya Üniversitesi

Doç. Dr. Neriman ERSOY HACISALİHOĞLU, İstanbul Üniversitesi

Doç. Dr. Okan KOÇ, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Sabri BIÇAKÇI, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Serdar KİPDEMİR, Mudanya Üniversitesi

Doç. Dr. Üzeyir YASAK, Marmara Üniversitesi

Doç. Dr. Yonca ALTINDAL, Balıkesir Üniversitesi

Doç. Dr. Yüksel OKŞAK, Bursa Uludağ Üniversitesi

Doç. Dr. Zerrin FIRAT, Bursa Uludağ Üniversitesi

Doç. Dr. Wahiba Saad ELLAOUİ, University of Sousse, (Tunus)

Dr. Öğr. Üyesi Alper Yener YAVUZ , Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Asem ABDELGHANY, Balıkesir Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Aslı SEBATLI SAĞLAM, Mudanya Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Cihad DOĞAN, Bursa Uludağ Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Doğan YAVAŞ, Bursa Uludağ Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Erhan TARHAN, Hitit Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Esra AYDIN, Balıkesir Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Fatoş KIRTEKE, Mudanya Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Figen ALTINER, Balıkesir Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Gülşen ÖZDURAN, Mudanya Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Murat ŞENER, Mudanya Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Nihal DERİN COŞKUN, Ordu Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Nilgün KARAMAN, Balıkesir Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Olcay KOCATÜRK, Selçuk Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Pınar KARAHAN DURSUN, Mudanya Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Selin İLSAY, Balıkesir Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Suliman ALOMIRAT Katar Üniversitesi, (Katar)

Dr. Öğr. Üyesi Serkan ŞENGÜL, Mudanya Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Şerife ERASLAN, Mudanya Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Yelda FIRAT, Mudanya Üniversitesi

Öğr. Gör. Yeliz OKŞAK, Bursa Uludağ Üniversitesi

Dr. sc. Sedad BEŠLIJA, University of Sarajevo, (Bosna hersek)

Dr. Ümit YILMAZ , Balıkesir Üniversitesi

Geçmişten gelen sese kulak veren kadim şehir İnegöl…

Gönülden bağlı olduğumuz İnegöl, tarihin dönüm noktalarına şahitlik etmiş, Osmanlı'nın filizlenerek 3 kıta yedi iklime yayıldığı kuruluş toprakları üzerinde yer almış, istiklal ve istikbal mücadelesinde canlarını hiçe sayarak şehadet mertebesine ulaşan kahramanlarıyla yeni bir devletin kuruluşuna ve yeniden bir milletin dirilişine öncülük etmiş kadim bir kent.

İnegöl; bildiğimizden, gördüğümüzden çok daha değerli bir şehir. Bu değerleri yaşatmak, geleceğe taşımak için adımlar atıyoruz. Kaybolmaya yüz tutmuş ya da yitip gitmiş somut ve somut olmayan kültürel değerlerimiz üzerine araştırmalar yapıp, bu değerleri gelecek kuşaklara aktarmak için çalışmalar yürütüyoruz.

Bizler bilginin yol göstericiliği olmadan, sağlıklı bir şehir yönetiminin mümkün olmadığına inanıyoruz. Bu yüzden de İnegöl Belediyesi olarak her zaman akademik dünyayla iç içe olmayı, şehrimizi bilginin ışığında birlikte anlamayı ve birlikte inşa etmeyi önemsiyoruz.

Bu maksatla belediyemizin kuruluşunun 155.yılı anısına, Uludağ Üniversitesi, Bursa Teknik Üniversitesi, Mudanya Üniversitesi ve Balıkesir Üniversitesi iş birliğiyle, 9-11 Ekim 2025 tarihlerinde "II.Uluslararası İnegöl Araştırmaları Sempozyumu" düzenlemenin mutluluğunu yaşadık.

Bu sempozyum ile, Türkiye'nin yeni yüzyılında ekonomisiyle, ticari hacmiyle, tarımsal ürünleri ve turizm potansiyeliyle bölgesinde rol model pozisyonunda yer alan İnegöl'ün saklı kalmış önemli değerlerini gün yüzüne çıkarmaya ve bugünden geleceğin şehrini oluşturmayı amaçladık. Ayrıca, kadim geçmişinden bugüne geniş bir perspektif ile bakarak, İnegöl'ün örnek bir şehir olgusu içerisine girmesi adına yeni bakış açıları sunma, şehrin ulusal ve uluslararası arenada bilinirliliğini artırma noktasında adımlar attık. Bu sempozyum İnegöl'ün; tarihsel, kültürel, ekonomik, sosyolojik ve eğitim başta olmak üzere her alanda derinliğini ortaya koyma iradesinin de bir göstergesidir.

Sempozyumda, kuruluşa, dirilişe ve kurtuluşa şahitlik etmiş bir şehir olarak İnegöl'ün tarihsel gelişimi, şehre zenginlik katmış göçler, İnegöl'e iz bırakanlar, sosyal hayat, ekonomi, mobilya, tarım-hayvancılık, turizm ve markalaşma, gastronomi, halk mimarisi, somut olmayan kültürel miras, spor, kültür ve sanat gibi konular geniş bir çerçeveden bakılarak ele alındı.

II.Uluslararası İnegöl Araştırmaları Sempozyumu, şehrin var olan potansiyelini gün yüzüne çıkarmak, İnegöl'ü nasıl daha güzel bir noktaya getirebiliriz adına yeni ufuklar ve yeni perspektifler geliştirmek için önemli bir işlev üstlenmiştir. Sempozyumda sunulan bildiriler, hem akademik camiaya hem de insanımıza İnegöl'ün değerlerini bir kez daha hatırlamasına ve bu alanda yeni çalışmalara ilham vermesine öncülük edeceğine yürekten inanıyoruz.

İnegöl Belediyesinin kuruluşunun 155.yılına özel olarak hazırlanan bu önemli bilimsel etkinliğin hazırlanmasına büyük emekleri olan düzenleme kurulu üyelerimize, bilim ve danışma kurulunda yer alan kıymetli akademisyenlerimize, paydaş üniversitelerimize, sempozyumda bildiri sunan akademisyen ve yerel araştırmacılarımıza şehrimiz adına ortaya koydukları fikir, görüş ve önerileri için teşekkür eder, sevgi ve saygılarımı sunarım.

Alper TABAN

İnegöl Belediye Başkanı

İÇİNDEKİLER

İNEGÖL'ÜN DEPREM TEHLİKESİ

Volkan KARABACAK 15

OSMANLI-RUS SAVAŞI (1877-1878) SONRASINDA İNEGÖL'E GÖÇ EDEN MUHACİRLERİN KARŞILAŞTIKLARI SORUNLARIN ARZUHALLER ÜZERİNDEN TAHLİLİ

Mustafa POLAT **17**

İNEGÖL ÖZELİNDE NÜFUSUN ARACILIK ETKİSİYLE ENFLASYONUN İHRACAT ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Yüksel OKŞAK & Gökhan DAĞILGAN **19**

YEREL HALKIN EKO-TURİZM FARKINDALIĞININ ÖLÇÜLMESİ: OYLAT DESTİNASYONU ÖRNEĞİ

Cihad DOĞAN **21**

YÜZEY ARAŞTIRMALARI IŞIĞINDA İNEGÖL MEZAR TAŞLARINA KÜÇÜK BİR KATKI

Dilek BÜLBÜL & Mustafa ÇETİNASLAN **23**

İNEGÖL'ÜN MANEVİ SİMGELERİNDEN KASIM EFENDİ'NİN ESERLERİ ÖRNEĞİNDE TASAVVUFİ METİNLERİN TÜRKÇENİN GELİŞİMİNE ETKİSİ

Olcay KOCATÜRK **25**

KÂSIM EFENDİ'NİN "CEVÂHİRÜ'L-AHBÂR" İSİMLİ ESERİNİN YAZMA NÜSHALARI ve SİYER ANLATISI

Adem ÖZİŞ **27**

GELENEKSEL İNEGÖL EVLERİ

Adil Mesut ACAR **29**

TARİHİ İNEGÖL ÇARŞISI'NIN 1975 - 2025 YILLARI

Turhan ŞAHİN **31**

ÇERKESLER'İN İNEGÖLE YERLEŞMELERİ VE KÜLTÜRLERİ

Ekrem Hayri PEKER **33**

İNEGÖL ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ'NİN KURULUŞU

Tahsin Yüksel ARMAĞAN **35**

1939-1942 YILLARI ARASINDA İNEGÖL'DE SOSYAL, EKONOMİK VE KÜLTÜREL HAYAT: BİR BASIN ANALİZİ

Ünal ÜSTÜNDAĞ **37**

MOBİLYA SEKTÖRÜNÜN STRATEJİK ROLÜ: İNEGÖL'ÜN ŞEHİR DİPLOMASİSİ KAPASİTESİNİN ANALİZİ

İrem YENİER & Halit Burç AKA **39**

İNEGÖL'ÜN DIŞ TİCARET GELİŞİMİ VE LOJİSTİK ALTYAPISININ DESTEKLEYİCİ ROLÜ: 2020-2024 YILLARINA AİT BİR İNCELEME

Gökhan KIRBAÇ & Gökçe GÜRBÜZ & Şafak KARASU **41**

İNEGÖL MOBİLYA SEKTÖRÜNDE CAD YAZILIMLARININ ROLÜ VE TASARIMA KATKISI

Sezer Volkan ÖZTÜRK **43**

YEŞİL EKONOMİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA PERSPEKTİFİNDEN GERİ DÖNÜŞÜMÜN EKONOMİK ETKİLERİ: İNEGÖL ÖRNEĞİ

Büşra KONUŞ **45**

TEREKE KAYITLARINA GÖRE 20. YÜZYIL BAŞLARINDA İNEGÖL'DE ESNAFLAR

Büşra YAŞAR **47**

İNEGÖL BÖLGESİ ANTİK YAZITLARI ÜZERİNE BİR DERLEME

Barış ŞENOL **49**

İNEGÖL YEREL BASININDA HİKMET ŞAHİN DÖNEMİ (1994-1999)

Seda ÜNER **51**

BİLİNMEYEN YÖNÜYLE SUNGUR PAŞA (NAM-I DİĞER AK SUNGUR AĞA)

Rıdvan PAL **53**

MİLLİ MÜCADELE'DE FETVALAR VE İNEGÖL MÜFTÜSÜ HASAN FEHMİ EFENDİ (ARSLAN)

Ali SARIKOYUNCU & Esra SARIKOYUNCU DEĞERLİ **55**

İNEGÖL İLÇE MERKEZİNDEKİ TARİHİ HAMAMLAR

Ali Can ÖZÇELİK & Mustafa ÇETİNASLAN **57**

OSMAN GAZİNİN İNEGÖLÜ FETHİ

Refik ARIKAN & Mehmet Can ÇETİN **59**

OSMANLI'DA EĞİTİMİN MODERNLEŞMESİ: İNEGÖL İNAS RÜŞDİYE MEKTEBİ

Hatice UZER **61**

İNEGÖL YERLEŞİMİNDE ALEVİLER: İNANÇLARI, KURUMLARI VE UYGULAMALARI

Ali AKÇA **63**

KENT VE MOBİLYA MÜZELERİ KURULUŞ HİKÂYESİ

Nedim BAYRAM **65**

COĞRAFİ İŞARETLİ ÜRÜNÜN İZİNDEN SAKLI TARİHE: İNEGÖL CERRAH KÖYÜ İNCELEMESİ

Pınar YILDIZ & Sıla YAVUZ & Ali KURNAZ **67**

DİJİTAL TEMSİLDE KURUMSAL YÜZ: İNEGÖL MOBİLYA SEKTÖRÜ

Fatmanur YAVUZ & Eda Büşra YENER **69**

İNEGÖL EKONOMOSİNDE TARIMIN YERİ VE ÖNEMİ

Uğur BİLGİLİ, Sinem ZERE TAŞKIN **71**

YEREL KALKINMADA KÜMELENMENİN (YIĞINLAŞMANIN) YERİ VE ÖNEMİ: İNEGÖL ÖRNEĞİ

Ömer Faruk ASLAN 73

YEŞİL PAZARLAMA VE TÜKETİCİ DAVRANIŞLARI: İNEGÖL'DE ÇEVRE DOSTU ÜRÜNLERE YÖNELİM

Seyda Fatih HARMANDAROĞLU.....75

İNEGÖL'DE KAMU YATIRIMLARININ EKONOMİK VE SOSYAL ETKİLERİ

Mustafa Kemal KÖSE.....77

İNEGÖL TÜRKÜLERİNİN DERLENMESİ, KORUNMASI, GELECEK KUŞAKLARA AKTARIMI VE NOTALANDIRILMASI

Rıdvan SAYIN.....79

İNEGÖL'DE BİR ŞİFA KAYNAĞI: TARİHİ ve TURİZM POTANSİYELİ BAĞLAMINDA ÇİTLİ MADEN SUYU

Nurefşan KARADAĞ.....81

İNEGÖL MOBİLYA VE MOBİLYA YAN SANAYİ SEKTÖRLERİNİN PAZARA YÖNELİK GELİŞİMİ VE İNOVASYON MODELİ ÖNERİSİ: BÖLGESEL REKABETÇİLİK VE KÜRESEL PAZAR STRATEJİLERİ

Alican OFLAZ.....83

İNEGÖL ESKİ BELEDİYE BİNASI YENİDEN İŞLEVLENDİRME ÖNERİSİ

Esin UÇARAVCİ.....85

OSMAN GAZİ'NİN ERMENİBELİ MUHAREBESİ VE BAYHOCA'NIN MEZARI

Refik ARIKAN & Hamiyet BİLGİLİ ÇETİN.....87

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ ARŞİV KAYITLARI IŞIĞINDA İNEGÖL VAKIFLARI

Mustafa POLAT.....89

XIX. YÜZYIL ORTALARINDA İNEGÖL'ÜN SOSYOEKONOMİK YAPISI

Adem POLAT.....91

HUDÂVENDİGÂR VİLÂYET SALNAMELERİNDE (1907-1927) İNEGÖL'ÜN TÜTÜN TARİHİ

Zümrüt TAŞ ÜSKÜL.....93

TÜRKİYE'DE BİR İLK, HAK EDİLEN VE BEKLENEN UNVAN "GAZİ HASTANE", "İNEGÖL DEVLET HASTANESİ"

Hayrettin GÖÇMEN.....95

İNEGÖL TARİHİ KENT MERKEZİNİN DEĞİŞİMİNİN İNCELENMESİ

Seda ÇAKMAK.....97

ENGELSİZ BİR ADIM: İNEGÖL ENGELSİZ GENÇ KAFE'NİN ÖZEL GEREKSİNİMLİ BİREYLERİN SOSYAL KATILIMINA KATKISI

Merve DOĞAN.....99

AVRUPA' DAKİ HAYRİYE KÖYLÜLER

Özdem SUVAT..... 101

İNEGÖL İLÇESİ MEMELİ FOSİL BULGULARI: PALEONTOLOJİK BİR ÖN ÇALIŞMA

Erhan TARHAN & Alper Yener YAVUZ & Ahmet İhsan AYTEK & Büşra ALADAĞ & M.Cihat ALÇIÇEK..... 103

İNEGÖL ÇAVUŞ KÖYÜ TOPRAK ÖRNEKLERİNİN SERAMİKTE KULLANILABİLİRLİĞİNİN İNCELENMESİ VE LİNOL KALIP TASARIMLA SERAMİK UYGULAMA ÇALIŞMASI

Nihal DERİN COŞKUN & Yeliz OKŞAK 105

KENT SOSYOLOJİSİNDEN ULUSLARARASI İLİŞKİLERE GÖÇ: İNEGÖL'DE ÇERKESLER VE AHISKA TÜRKLERİ

Tuba TÜRKSAVAŞ 107

İNEGÖL ŞEHRİNDE YAŞLILARIN AİLE SAĞLIK MERKEZLERİNE ERİŞEBİLİRLİĞİ

Mehmet DENİZ & Elif ŞİMŞEK & Mustafa GÜRÇEŞME 109

OYLAT KAPLICALARI VE MAĞARASI NASIL DENEYİMLENMEKTE? ZİYARETÇİ PERSPEKTİFİYLE BİR ANALİZ

Hatice ERDOĞAN & Faruk SARIUSTA 111

YAPRAK DESTANLARDA AİLE İÇİ ŞİDDET (EBEVEYN ÖLÜMLERİ VE KARDEŞLER ARASI CİNAYET): BURSA VE İNEGÖL ÖRNEKLERİ

Hatice SARGIN 113

İNEGÖL'DE TURİZM MARKALAŞMASI VE İSTİHDAM İLİŞKİSİ: YEREL DEĞERLERİN EKONOMİK KATKISI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Sezgin KOYUN 115

HALK DANSLARI ALAN ARAŞTIRMALARINDA SAHA ÇALIŞMASININ ROLÜ VE SONUÇLARI; İNEGÖL ÖRNEĞİ

Fatih ORAL & Bülent KURTİŞOĞLU 117

İNEGÖL HALKEVİ VE FAALİYETLERİ (1935-1951)

Mesut ERŞAN 119

KÜLTÜREL MİRASIN TEMSİL MEKÂNLARI MÜZELER: İNEGÖL KENT MÜZESİ ÖRNEĞİ

Üzeyir YASAK & Elif ŞİMŞEK 121

BURSA İLİ İNGEÖL İLÇESİ BIÇAK OYUNU

Arda ERAVCI & Burak TOKGÖZ 123

İNEGÖL İLÇESİNİN DEMOGRAFİK VE EKONOMİK AÇIDAN ÜLKEMİZ İÇERİSİNDEKİ YERİNİN ANALİZİ

Kamil ÇÖLBAY & Orhan ENGİN 125

1927-1950 YILLARI ARASINDA İNEGÖL'DE NÜFUS VE OKUR-YAZARLIK DURUMU

Esin YÜZBAŞI 127

KENTSEL YAŞAM KALİTESİNİN SANAYİ GÖÇÜ PERSPEKTİFİNDE İNCELENMESİ: BURSA İNEGÖL HUZUR MAHALLESİ ÖRNEĞİ

Ezgi KOYUN & Miray GÜR 129

MOBİLYAYI KÜLTÜREL DİPLOMASİ İÇİNDE KONUMLANDIRMAK

Ahmet AKALIN 131

İNEGÖL'DE TURİZM TALEBİ VE KONAKLAMA ARZININ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

İsa UĞUR 133

İNEGÖL'ÜN EN ESKİ VAKFİYESİ ÜZERİNE BİR İNCELEME: AHİ BAYEZİD OĞLU İVAZ PAŞA VAKFİYESİNİN DİLİ VE RETORİĞİ

Asem Hamdy Ahmed ABDELGHANY 135

İNEGÖL ŞEHRİNDEKİ OKULLARIN ERİŞİLEBİLİRLİĞİNİN CBS İLE ANALİZİ

Mehmet DENİZ & Mustafa TOPUZ & Cahitcan SITMAÇ 137

ÇİFTÇİLERİN SOSYAL MEDYA KULLANIM ALIŞKANLIKLARI VE TARIMSAL BİLGİ EDİNMELERİNDEKİ ROLÜ: İNEGÖL İLÇESİ ÖRNEĞİ

Sertaç DOKUZLU & Sedat ÖZÇALIK 139

TÜRKİYE'DE YAPILAN İNEGÖL BAŞLIKLI LİSANSÜSTÜ TEZLER ÜZERİNE BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ (1984-2025)

Ahmet Ali ÇANAKCI & Özlem ÇALIK & Esra SOYLU 141

İNEGÖL MESLEKİ EĞİTİM VE REHBERLİK MODELİ ÇALIŞMALARINDA KULLANILAN PSİKO-SOSYAL DESTEK MODÜLLERİNİN MESLEKİ EĞİTİME YÖNELİK TUTUMLARA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Emre BOZDEMİR & Gökhan DAYAN & Mehmet SARI 143

MOBİLYA SEKTÖRÜNDE LOJİSTİK FAALİYETLERİN GELİŞİMİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: İNEGÖL ÖRNEĞİ

Aycan CAN 145

YEREL MUTFAK KÜLTÜRÜNÜN GASTRONOMİ TURİZMİNE KATKISI: İNEGÖL İLÇESİ ÖRNEĞİ

İrfan YURT 147

OSMANLI İNEGÖL'ÜNDE MAARİFİN BÜROKRATİKLEŞMESİ: İNEGÖL KAZASI MAARİF KOMİSYONU

Yurdal DEMİREL 149

İNEGÖL KENT DOKUSUNDA GELENEKSEL KONUT MİRASINA TÜRK EVİ PENCERESİNDEN BAKIŞ

Mehmet ÇİMEN & Murat Berk EVREN 151

İNEGÖL OVASI'NDA KENTSEL YAYILMANIN VERİMLİ TARIM ALANLARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Mehtap BAYRAK 153

KADINLARIN KÜLTÜREL VE TİCARİ MİRASİ: METE HAN'DAN CENGİZ HAN'A VE İNEGÖL 'E UZANAN BİR AKTARIM ZİNCİRİ

Gülsüm ÖZTÜRK 155

İNEGÖL'DE MESLEKİ EĞİTİMİN DÜNÜ BUGÜNÜ VE GELECEĞİNE BAKIŞ
Orhan ERDOĞAN 157

İNEGÖL'ÜN DEPREM TEHLİKESİ

Volkan KARABACAK*

Özet

Bu çalışma, İnegöl İlçesi ve yakın çevresindeki diri fay uzanımlarının segment bazında ayrıntılı haritalanmasını ve paleosismolojik veriler ışığında deprem davranışlarının kapsamlı analizini konu almaktadır. Bursa İli'ne bağlı İnegöl İlçesi, yoğun nüfus ve sanayi altyapısıyla Türkiye'nin stratejik ekonomik merkezlerinden biridir; dolayısıyla bölgenin deprem riski açısından bütüncül değerlendirilmesi kritik öneme sahiptir. İnegöl kent merkezi, Bursa-Eskişehir fay sistemi kontrolünde gelişmiş olan İnegöl Havzası içerisinde yerleşmiştir. Uludağ yükseliminin hemen doğusunda bu fay sisteminin aktif kolları ile sınırlı Neojen İnegöl Havzası geniş alanlara yayılan gevşek Kuvaterner çökelleri ile karakteristiktir. Hemen kuzeyinde ise Kuzey Anadolu Fay Zonu güney kolu kontrolündeki Yenişehir Havzası yeralmaktadır. Havza oluşumunu da kontrol eden ve İnegöl kent merkezini konum itibariyle etkileyebilecek nitelikte olan Bursa, İnegöl, Soğukpınar, Oylat, Yenişehir, Dodurga ve Eskişehir fayları detaylı arazi çalışmaları ile incelenmiş, faylanmaya ait karakteristik özellikler ve deprem parametreleri ortaya çıkartılmıştır.

Bursa kent merkezinde gerçekleştirilen hendek çalışmaları, Bursa Fayı'nın son 12 bin yılda en az altı yüzey kırığı ürettiğini ve bu depremlerin yaklaşık 2000 yıllık periyotlarla tekrarlandığını ortaya koymuştur. Eskişehir Fayı batı uzanımı boyunca gerçekleştirilen çalışmalar, bu kolun son 13 bin yılda, yaklaşık 3000 yılda bir tekrarlanan en az dört yüzey faylanması ile kırıldığını göstermiştir. Ayrıca, İnegöl Fayı'nda yürütülen hendek çalışmaları, fay boyunca son 12 bin yılda en az beş yüzey kırığının meydana geldiğini ve son büyük depremin yaklaşık 2500 yıldan daha öncesinde gerçekleştiğini göstermektedir. Elde edilen veriler, Bursa ve İnegöl faylarının eş zamanlı ya da kısa aralıklarla kırılarak birbirini tetikleme potansiyeline sahip olduğunu vurgulamıştır. Bu anlamda, 1855 Bursa depremine bağlı oluşan yüzey kırığının, İnegöl Fayı üzerinde gerilim birikimini tetiklemiş olabileceği değerlendirilmiştir.

Tüm bulgular, Bursa-Eskişehir fay sisteminin batıdan doğuya sırasıyla 2000, 2500 ve 3000 yıl aralıklarla tekrarlanan yüzey kırıkları ürettiğini ve İnegöl Havzası faylarının bölgenin depremselliği açısından kritik bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Özellikle İnegöl Fayı üzerinde 2500 yıllık sismik suskunluk dönemi ardından her an yüzey kırığı meydana getirebilecek bir deprem (M=6,2-6,9) olma olasılığının yüksek olduğu değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, sismik tehlike analizlerinin fay davranışlarına ilişkin güncel veriler doğrultusunda yeniden ele alınması, planlamaya esas çalışmalar ile fay sakınım bantlarının acilen oluşturulması kritik bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl fayı, Bursa, Paleosismoloji, Diri fay, Sismik tehlike

* Prof.Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü, karabacak@ogu.edu.tr, 0000-0003-2581-7984

SEİSMİC HAZAD İN İNEGÖL

Abstract

This study focuses on the detailed mapping of active fault traces in İnegöl District and its surroundings on a segment basis, and on the comprehensive analysis of earthquake behavior in the light of paleoseismological data. İnegöl District, which is affiliated to Bursa Province, is one of Türkiye's strategic economic centers with its dense population and industrial infrastructure; therefore, a holistic assessment of the region in terms of earthquake risk is of critical importance. The city center of İnegöl is located within the İnegöl Basin, which developed under the control of the Bursa-Eskişehir fault system. The Neogene İnegöl Basin, bounded by the active branches of this fault system immediately east of the Uludağ uplift, is characterized by widespread loose Quaternary deposits. Immediately to the north lies the Yenişehir Basin, controlled by the southern branch of the North Anatolian Fault Zone. The Bursa, İnegöl, Soğukpınar, Oylat, Yenişehir, Dodurga, and Eskişehir faults, which also control basin formation and have the potential to affect the İnegöl city center due to their location, have been examined through detailed field studies, and their characteristic faulting features and earthquake parameters have been revealed.

Trenching studies carried out in Bursa city center have revealed that the Bursa Fault produced at least six surface ruptures in the last 12,000 years, and that these earthquakes recurred at intervals of approximately 2,000 years. Studies conducted along the western segment of the Eskişehir Fault have shown that this branch ruptured at least four times in the last 13,000 years, with a recurrence interval of about 3,000 years. In addition, trenching studies conducted along the İnegöl Fault have shown that at least five surface ruptures occurred along the fault in the last 12,000 years, and that the last major earthquake took place more than 2,500 years ago. The obtained data emphasize that the Bursa and İnegöl faults have the potential to rupture simultaneously or within short time intervals, thereby triggering one another. In this context, it has been evaluated that the surface rupture associated with the 1855 Bursa earthquake may have triggered stress accumulation on the İnegöl Fault.

All findings reveal that the Bursa-Eskişehir fault system has produced surface ruptures from west to east at intervals of 2,000, 2,500, and 3,000 years, respectively, and that the faults of the İnegöl Basin play a critical role in the seismicity of the region. In particular, it is considered highly probable that a surface-rupturing earthquake (M=6.2–6.9) may occur at any time on the İnegöl Fault, following a seismic quiescence period of 2,500 years. In this context, it emerges as a critical necessity that seismic hazard analyses be reconsidered in the light of updated data on fault behavior, and that fault buffer zones be urgently established together with planning-based studies.

Keywords: İnegöl fault, Bursa, Paleoseismology, Active fault, Seismic Hazard.

OSMANLI-RUS SAVAŞI (1877-1878) SONRASINDA İNEGÖL'E GÖÇ EDEN MUHACİRLERİN KARŞILAŞTIKLARI SORUNLARIN ARZUHALLER ÜZERİNDEN TAHLİLİ

Mustafa POLAT*

Özet

1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı, Osmanlı Devleti'nin siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel yapısında köklü değişimlere yol açan en önemli hadiselerden biridir. Savaşın neticesinde yaşanan geniş toprak kayıplarının yanı sıra, özellikle Balkanlar ve Kafkaslar'da görülen katliamlar, salgın hastalıklar ve kıtlık sebebiyle yüz binlerce insan hayatını kaybetmiş ve milyonlarca kişi ise zorunlu göçe maruz kalmıştır. Bu büyük nüfus hareketi, Anadolu'nun pek çok bölgesinde olduğu gibi İnegöl'de de yoğun şekilde hissedilmiş ve bölgenin idari, ekonomik, demografik, sosyal ve kültürel yapısında kalıcı etkiler bırakmıştır. Nitekim İnegöl'deki birçok köy ve mahallenin temelleri bu dönemde gelen muhacirler tarafından atılmıştır.

Osmanlı Devleti, muhacirlerin iskânını sağlamak amacıyla özel komisyonlar oluşturmuş ve iaşe, barınma, ibadet, eğitim gibi temel ihtiyaçların karşılanması için çeşitli tedbirler almıştır. Ancak muhacirlerin resmi makamlara sundukları arzuhaller incelendiğinde, bu tedbirlerin yetersiz kaldığı görülmektedir. Belgelerde; boş arazi tahsisi, ev inşası, yemeklik ve tohumluk erzak temini, çift hayvanı ihtiyacı, arazi anlaşmazlıkları, iklime uyum sorunları, yerli halkla yaşanan gerginlikler ve hemşehrilerinin yanına yerleşme talepleri gibi çok mesele dile getirilmiştir. Bu bildiride, İnegöl'e yerleşen muhacirlerin arzuhallerinde yansımasını bulan söz konusu problemler incelenerek, göçün sosyal ve ekonomik boyutları muhacirlerin bakış açısından analiz edilecektir.

Araştırma, nitel tarih araştırma yöntemlerine dayanmakta olup, Osmanlı Arşivi'ndeki ilgili arzuhaller içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Özellikle resmi yazışmalarda yeterince yer bulamayan mikro-tarihsel veriler, muhacirlerin gündelik yaşam mücadelelerine ışık tutmaktadır. Bu çalışma, yalnızca İnegöl'ün sosyal tarihine katkı sunmakla kalmayıp, Osmanlı'nın geç dönem nüfus politikalarını ve kitlesel göçlerin toplumsal etkilerini anlamak için de bir çerçeve sunmaktadır. Arşiv belgelerinin analizi, benzer göç hareketlerinin incelenmesinde karşılaştırmalı bir perspektif geliştirmeye imkân tanımaktadır.

Anahtar Kelimeler: 93 Harbi, Muhacir İskânı, İnegöl, Göç, Arzuhal, Sosyo-Ekonomik Tarih

* Doç. Dr., Balıkesir Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi İslam Tarihi ve Sanatları Bölümü, İslam Tarihi Anabilim Dalı, mustafa.polat@balikesir.edu.tr, 0000-0002-1818-0252

An Analysis of the Problems Faced by Immigrants Settling in İnegöl Following the Ottoman–Russian War (1877–1878) Through Petitions

Abstract

The Ottoman–Russian War of 1877–1878 was one of the most significant events to bring about profound political, social, economic, and cultural transformations in the Ottoman Empire. In addition to the extensive territorial losses that resulted from the war, massacres, epidemics, and famines—particularly in the Balkans and the Caucasus—caused the deaths of hundreds of thousands of people and forced millions into compulsory migration. This massive movement of population was deeply felt in İnegöl, as in many other regions of Anatolia, leaving lasting impacts on the region's administrative, economic, demographic, social, and cultural structure. Indeed, many of İnegöl's villages and neighbourhoods were founded by immigrants who arrived during this period.

To facilitate the settlement of these immigrants, the Ottoman state established special commissions and implemented various measures to meet their basic needs, such as food, shelter, worship, and education. However, an examination of the petitions (arzuhals) submitted by immigrants to official authorities reveals that these measures were often insufficient. The documents mention a wide range of issues, including the allocation of vacant land, the construction of houses, the provision of food and seed grain, the need for draft animals, disputes over land, difficulties in adapting to the climate, tensions with the local population, and requests to settle near compatriots.

This paper analyses the social and economic dimensions of migration from the perspective of the immigrants themselves, as reflected in their petitions. The study employs qualitative historical research methods, evaluating relevant petitions from the Ottoman Archives through content analysis. Particularly, the micro-historical data—often absent from official correspondence—shed light on the everyday struggles of the immigrant population. This research not only contributes to the social history of İnegöl but also offers a framework for understanding the Ottoman Empire's late-period population policies and the societal impacts of mass migrations. Furthermore, the analysis of archival documents provides a comparative perspective for examining similar migration movements.

Keywords: Russo–Ottoman War of 1877–1878, Immigrant Settlement, İnegöl, Migration, Petition, Socio-Economic History

İNEGÖL ÖZELİNDE NÜFUSUN ARACILIK ETKİSİYLE ENFLASYONUN İHRACAT ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Yüksel OKŞAK* & Gökhan DAĞILGAN**

Özet

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin önde gelen mobilya üretim ve ihracat merkezlerinden biri olan İnegöl ilçesinde enflasyonun ihracat üzerindeki etkilerini incelemek ve İnegöl nüfusunun aracılık etkisini ortaya koymaktır. Araştırmada Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)'dan nüfus, Dünya Bankasından enflasyon ve İnegöl Ticaret ve Sanayi Odası (İTSO)'ndan ihracat verilerinden yararlanılmış; 2011–2023 dönemine ait enflasyon, nüfus ve ihracat istatistikleri analiz edilmiştir. İlçe nüfusunun, enflasyon ve ihracat arasında aracılık etkisinin tespiti için 5000 yeniden örneklem ve %95 güven aralığı seçenekleri ile PROCESS Model 4 kullanılmıştır (Hayes, 2022). PROCESS Model 4 ile elde edilen sonuca göre; nüfus, enflasyon ile ihracat arasında aracılık rolüne sahiptir (Dolaylı etki (DE)=0.0072; Güven Aralığı (GA) [0.0033, 0.0240]). Bootstrap testi analizi sonucunda elde edilen Bootstrap güven aralığı değeri, sıfırı (0) kapsamadığından aracılık etkisinden söz edebiliriz (Hayes, 2022). Yani; enflasyon ihracat rakamlarını nüfus üzerinden dolaylı olarak pozitif etkilemektedir. Enflasyonun nüfus özelinde ihracat üzerindeki dolaylı etkisi 0.0072 olup, enflasyonun ihracat üzerindeki doğrudan etkisi ise 0.0023'dür. Araştırma bulgularına göre enflasyon ihracatı artırmaktadır. Fakat nüfus sayısında meydana gelen artış enflasyon ile birlikte ihracatı daha yüksek bir seviyede artırmaktadır. Sonuç olarak; yüksek enflasyon, üretim maliyetlerini artırarak rekabet gücünü zayıflatmakta ve döviz kurlarındaki dalgalanmalar ise ihracatçılar üzerinde belirsizlik oluşturmaktadır. Bununla birlikte, Türk Lirası'nın değer kaybı kısa vadede ihracat hacminde artışa yol açsa da, sürdürülebilir ihracat performansı için düşük ve istikrarlı enflasyon kritik öneme sahiptir. İnegöl özelinde son 15 yılda nüfus sayısındaki ciddi yükseliş, yüksek enflasyonun yaratmış olduğu negatif etkiyi pozitife çevirdiğini bize göstermektedir. İnegöl'ün ihracat kapasitesini daha da güçlendirmek için fiyat istikrarını hedefleyen makroekonomik politikaların yanında nüfus sayısını artırıcı politikalar yürütmesi ve üretim maliyetlerini azaltıcı mikro düzeyde teşviklerin uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İhracat, Enflasyon, Nüfus, Process Model 4, İnegöl

* Doç.Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, İnegöl İşletme Fakültesi, Uluslararası İşletmecilik ve Ticaret Bölümü, yukseloksak@uludağ.edu.tr, Orcid numarası: 0000-0001-8794-4597

** Dr. Öğr. Üyesi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Gediz Meslek Yüksekokulu, Bankacılık ve Sigortacılık, gokhan.dagilgan@dpu.edu.tr, Orcid numarası: 0000-0002-6916-6506

THE IMPACT OF INFLATION ON EXPORTS THROUGH THE MEDIATING EFFECT OF POPULATION IN İNEGÖL

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of inflation on exports in İnegöl district, one of Turkey's leading furniture production and export centers, and to reveal the mediating effect of İnegöl's population. In the study, population data from Turkish Statistical Institute (TurkStat), inflation data from the World Bank, and export data from İnegöl Chamber of Commerce and Industry (İTSO) were used; inflation, population, and export statistics for the period 2011–2023 were analyzed. PROCESS Model 4 was used with 5000 resamples and 95% confidence interval options to determine the mediating effect of district population between inflation and exports (Hayes, 2022). According to the result obtained with PROCESS Model 4, population has a mediating role between inflation and exports (Indirect effect (DE)=0.0072; Confidence Interval (CI) [0.0033, 0.0240]). Since the Bootstrap confidence interval obtained as a result of the bootstrap test analysis does not include zero (0), we can speak of a mediating effect (Hayes, 2022). In other words, inflation positively affects exports indirectly through population. The indirect effect of inflation on exports, specific to population, is 0.0072, while the direct effect of inflation on exports is 0.0023. According to the research findings, inflation increases exports. However, an increase in population, along with inflation, increases exports at a higher level. Consequently, high inflation increases production costs, weakening competitiveness, and exchange rate fluctuations create uncertainty for exporters. Furthermore, while the depreciation of the Turkish Lira may lead to an increase in export volume in the short term, low and stable inflation is critical for sustainable export performance. In the case of İnegöl, the significant increase in population over the last 15 years demonstrates that the negative impact of high inflation has been transformed into a positive one. In order to further strengthen İnegöl's export capacity, it is recommended that, in addition to macroeconomic policies targeting price stability, policies should be implemented to increase the population number and micro-level incentives should be implemented to reduce production costs.

Keywords: Export, Inflation, Population, Process Model 4, İnegöl

YEREL HALKIN EKO-TURİZM FARKINDALIĞININ ÖLÇÜLMESİ: OYLAT DESTİNASYONU ÖRNEĞİ

Cihad DOĞAN*

Özet

Eko-turizm, yalnızca turistlere doğal ve kültürel kaynakları deneyimleme fırsatı sunan bir turizm türü olmanın ötesinde; kaynakların korunmasını ve gelecek nesillere aktarılmasını sağlayan sürdürülebilir bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda eko-turizm, çevresel, ekonomik ve sosyo-kültürel sürdürülebilirlik boyutlarını bütünleşik bir şekilde ele almakta ve yerel toplulukların turizm süreçlerine aktif katılımını teşvik etmektedir. Yerel halkın farkındalık düzeyi, destinasyonlarda gerçekleştirilen eko-turizm uygulamalarının başarısını etkileyen bir konumda yer almaktadır çünkü bilinçli ve sürece dahil olan yerel topluluk, çevresel koruma faaliyetlerini destekler, yerel değerlerin tanıtımına katkıda bulunur ve sürdürülebilir turizm planlamasına katılım gösterir. Bu nedenle, bir destinasyonun sürdürülebilir turizm hedeflerine ulaşabilmesi için yerel halkın eko-turizm ilkeleri, çevresel sorumluluk ve sürdürülebilir uygulamalar konusundaki farkındalığının ölçülmesi ve artırılması büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada, Türkiye'nin önemli eko-turizm alanlarından biri olan Oylat destinasyonunda yerel halkın eko-turizm farkındalığının ölçülmesi amaçlanmaktadır. Araştırmanın temel problemi, Oylat'ın sürdürülebilir turizm potansiyelinin geliştirilmesinde yerel halkın farkındalık düzeyinin ne ölçüde yeterli olduğu ve bu farkındalığın çevresel sorumluluk, turizme katılım isteği ve destinasyon yönetimine katkı ile nasıl ilişkilendiğidir. Çalışmada nicel araştırma yöntemi benimsenmiş olup, veri toplama sürecinde eko-turizm farkındalık ölçeği kullanılarak Oylat bölgesinde yaşayan yerel halktan anket yoluyla veriler elde edilmiştir. Ayrıca yerel halk tarafından Oylat destinasyonunda uygulanabilir eko-turizm faaliyetlerinin neler olabileceği konusunu da incelemektedir. Toplanan veriler demografik değişkenlere göre farkındalık düzeylerinin incelenmesi ve eko-turizmin ekonomik gelişmeye katkı, sosyo-kültürel gelişmeye katkı ve çevreye olan katkı boyutlarıyla istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir. Bu araştırma, Oylat destinasyonunun sürdürülebilir gelişimine katkı sağlayacak öneriler geliştirmeyi, yerel halkın turizm sürecinde daha aktif rol üstlenmesine yönelik stratejiler önermeyi ve eko-turizm literatürüne yerel halk odaklı bölgesel bir örnek sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Eko-turizm, Eko-turizm Farkındalığı, Uygulanabilir Eko-Turizm, Yerel Halk, Oylat Destinasyonu

* Doktor Öğretim Görevlisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, İnegöl Meslek Yüksekokulu Pazarlama Programı, cdogan@uludag.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7022-0138

MEASURING THE LOCAL POPULATION'S AWARENESS OF ECO-TOURISM: THE CASE OF OYLAT DESTINATION

Abstract

Eco-tourism is more than just a type of tourism that offers tourists the opportunity to experience natural and cultural resources; it stands out as a sustainable approach that ensures the conservation of resources and their transfer to future generations. In this context, eco-tourism addresses environmental, economic and socio-cultural sustainability dimensions in an integrated manner and encourages the active participation of local communities in tourism processes. The level of awareness among the local population plays a key role in the success of ecotourism practices in destinations, as a conscious and involved local community supports environmental protection activities, contributes to the promotion of local values, and participates in sustainable tourism planning. Therefore, in order for a destination to achieve its sustainable tourism goals, it is crucial to measure and increase the local community's awareness of eco-tourism principles, environmental responsibility, and sustainable practices. This study aims to measure the local community's awareness of eco-tourism in Oylat, one of Turkey's important eco-tourism areas. The main problem addressed by the research is the extent to which the local community's level of awareness is sufficient for developing Oylat's sustainable tourism potential and how this awareness relates to environmental responsibility, willingness to participate in tourism, and contribution to destination management. The study adopted a quantitative research method, and data was collected from the local population living in the Oylat region through a questionnaire using the eco-tourism awareness scale during the data collection process. It also examines what eco-tourism activities could be implemented in the Oylat destination by the local community. The collected data were analysed statistically according to demographic variables to examine awareness levels and the contribution of eco-tourism to economic development, socio-cultural development, and the environment. This research aims to develop recommendations that will contribute to the sustainable development of the Oylat destination, propose strategies for the local community to take a more active role in the tourism process, and present a regional example focused on the local community to the eco-tourism literature.

Keywords: Eco-tourism, Eco-tourism Awareness, Sustainable Eco-tourism, Local Community, Oylat Destination

YÜZEY ARAŞTIRMALARI IŞIĞINDA İNEGÖL MEZAR TAŞLARINA KÜÇÜK BİR KATKI

Dilek BÜLBÜL[*] & Mustafa ÇETİNASLAN[**]

Öz

İnegöl ilçesi, MÖ 3000 yılına kadar uzanan köklü geçmişiyle ilçenin zengin tarihsel mirasını ortaya koymaktadır. Aynı zamanda, Osmanlı Devleti'nin kuruluş sürecinde önemli bir rol oynamış öncü kentlerden biri olması, İnegöl'ün tarihi ve kültürel açıdan taşıdığı değeri daha da artırmaktadır. Bu doğrultuda 2020-2022 yılları arasında *Orta Çağ'dan Günümüze İnegöl ve Çevresi* başlıklı bir yüzey araştırması gerçekleştirilmiş olup araştırma kapsamında ilçe ve ilçeye bağlı mahallelerde çok sayıda dini, ticari ve sivil yapı tespit edilmiş ve kayıt altına alınmıştır. Toplumların tarihi kimliğini yansıtan mezar taşları da bu süreçte belgelenen önemli kültür varlıklarından biri olmuştur.

Bu bildiride, 2021-2022 yıllarında gerçekleştirilen ve İnegöl yüzey araştırması sırasında tespit edilen 47 adet mezar taşı ele alınacaktır. Araştırma kapsamında, Bahçekaya, Boğazköy, Deydinler, Güneykestane, Hilmiye, Karakadı, Kestanealan, Kınık, Kulaca, Maden, Rüştiye, Süle, Sülüklügöl ve Şehitler olmak üzere toplam 14 mezarlıkta 25 baş taşı ve 22 ayak taşı tespit edilmiştir. 18.-20. yüzyıl arasına tarihlenen mezar taşlarından 37 tanesi erkek, 10 tanesi kadınlara aittir. Bu mezar taşlarından 28 tanesi başlıksız ve tepelikli tipte yapılmıştır. Söz konusu mezar taşları sivri kemer tepelikli, yarım daire kemer tepelikli, bitkisel tepelikli, düz kemer tepelikli ve üçgen tepelikli örneklerden oluşmaktadır. 17 tane erkek mezar taşı ise sarık, fes ve kalpak türü başlıklara sahiptir. İki mezar taşının üst kısmı kırık olduğu için başlık ya da tepelik türü tespit edilememiştir.

Geç dönem Osmanlı mezar taşlarının temsilcisi olan bu taşlar, kitabe metinlerinde geçen memleket ve mahalle isimleri bakımından sözü edilen mahallelerin kuruluşu ve kültürel kimliği hakkında oldukça önemli bilgiler sunmaktadır. Kitabe metinlerinden Maden, Karakadı, Kestanealan, Rüştiye gibi mahallelerin kuruluşundan itibaren günümüze dek aynı isimlerle varlıklarını sürdürdüğü ve İnegöl'ün Kafkaslardan ve Balkanlardan yoğun göç aldığı anlaşılmaktadır. Çalışmada 47 adet mezar taşı sanat tarihi ölçütlerine göre incelenecek; her bir mezar taşı malzeme-teknik, tipoloji, metin içeriği ve süsleme özellikleri açısından değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, Bursa, İnegöl, Mezar, Mezar Taşı.

[*] Dr., dlkblbl@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-4509-2861

[**] Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi-Sanat Tarihi Bölümü Kampüs/Konya, mcetinaslan@gmail.com, ORCID ID: 0000 0002 3095 1494

A SMALL CONTRİBUTİON TO İNEGÖL GRAVESTONES IN THE LIGHT OF SURFACE RESEARCH

Abstract

The district of İnegöl possesses rich historical heritage dating back to 3000 BC. At the same time, the fact that it was one of the pioneering cities that played an important role in the establishment of the Ottoman Empire further enhances the historical and cultural value of İnegöl. In this context, a surface survey titled "İnegöl and Its Surroundings from the Middle Ages to the Present" was conducted between 2020 and 2022. As part of this survey, numerous religious, commercial, and civil structures were identified and recorded within the district and its neighborhoods. . Gravestones, which reflect the historical identity of societies, were also among the important cultural assets documented during this process.

This paper will discuss 47 gravestones identified during the 2021-2022 surface survey in İnegöl. Within the scope of the research, a total of 25 headstones and 22 footstones were documented across 14 cemeteries: Bahçekaya, Boğazköy, Deydinler, Güneykestane, Hilmiye, Karakadı, Kestanealan, Kınık, Kulaca, Maden, Rüştiye, Süle, Sülüklügöl, and Şehitler. Of the gravestones dating from the 18th to 20th centuries, 37 belong to men and 10 to women. Twenty-eight of them are of the headless and peaked type. These gravestones feature examples with pointed arches, semicircular arches, floral motifs, flat arches, and triangular arches. Seventeen male gravestones display headgear such as turbans, fez hats, and kalpak hats. Due to damage to the upper sections of two gravestones, it is not possible to identify the type of headgear they originally bore.

These gravestones, representative of late Ottoman gravestones, provide important information about the establishment and cultural identity of the neighborhoods mentioned in the inscriptions. From the inscriptions, it is understood that neighborhoods such as Maden, Karakadı, Kestanealan, and Rüştiye have continued to exist under the same names from their establishment to the present day, and that İnegöl received heavy migration from the Caucasus and the Balkans. In this study, 47 gravestones will be examined according to art historical criteria; each gravestone will be evaluated in terms of material-technique, typology, text content, and decorative features.

Keywords: Ottoman, Bursa, İnegöl, Grave, Gravestone.

İNEGÖL'ÜN MANEVİ SİMGELERİNDEN KASIM EFENDİ'NİN ESERLERİ ÖRNEĞİNDE TASAVVUFİ METİNLERİN TÜRKÇENİN GELİŞİMİNE ETKİSİ

Olcay KOCATÜRK[*]

Özet

Doğum yeri olan Antakya bölgesinden başlayıp Anadolu'nun birçok şehrine uğradıktan sonra ömrünün geç dönemlerine tekabül eden 16. yüzyılın başında yolu nihayet İnegöl'e düşen Kasım Efendi, burada bir zaviye tesis ederek tasavvufi irşat faaliyetlerini yürütmüştür. İnegöl, Kasım Efendi'nin manevi bir işaretle çıktığı arayış yolculuğu gibi hayat yolculuğunun da son durağıdır. Vefatından sonra kendisinin medfeni de olan zaviyesinin yerinde bugün onun adıyla anılan ve tanınan bir cami bulunmaktadır. Ancak onunla aynı dönemde yaşamış (Muhammed) Kasım isimli ve aslen Karamanlı başka bi

r şahısla karıştırıla gelmekte ve bu karmaşa hem sözlü anlatılar hem de popüler yazılı kayıtlarla birlikte türbesindeki künye ve nisbe bilgileri içeren levhaya kadar aksetmiş bulunmaktadır. Kendi ifadelerinden de anlaşıldığına göre aslen Antakyalı olan ve İnegöl'de medfun bulunan Kasım Efendi'nin iki eser telif ettiği bilinmektedir. Manzum-mensur karışık olarak kaleme alınan *Cevâhirü'l-ahbâr* ve *Nasîhat-nâme* adlarındaki bu iki eser yazılış amaçları, muhtevaları, dil özellikleri ve yazıldıkları dönem itibarıyla bilhassa değerlidir. Tasavvufi konu ve kavramların hâkim olduğu bu eserler, Türk dili tarihinde Türklerin Anadolu'ya gelişiyle başlayan çok önemli bir dönemin ve sahanın geç örneklerindendir ve Türkçenin Anadolu'daki gelişimi bakımından önemli işlevi olan bir damarın temsilcileridir. Eski Anadolu Türkçesinin oluşma ve gelişmesinde, buna bağlı olarak sanat kaygısıyla yazılan yüksek eserlerin ve edebî metinlerin zemini olacak bir dil birikimine ulaşılmasında, aslında biraz da bu tür dinî ve tasavvufi muhtevalı, sadelik ve açıklığı önceleyen, sözlü kültürü ayrıntılı bir biçimde yansıtan, kısacası Arapça ve Farsça bilmeyen geniş kesimlere hitap etme kaygısıyla yazılan metinlerin, genelde yadsınabilen ama hakikatte yadsınamaz bir etkisi vardır. Bu bildirinin odağında; bahsi edilen durumu somutlaştırmak ve örneklendirmek üzere Kasım Efendi'nin iki eserinin değerlendirilmesi, sözünü ettiğimiz etkiyi mümkün kılan dil ve üslup inceliklerinin ele alınması bulunmaktadır. Ayrıca bu eserlerle ilgili neşir çalışmalarına yönelik eleştirel katkılar amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk dili, Tasavvuf edebiyatı, Kasım Efendi, Cevâhirü'l-ahbâr, Nasîhat-nâme, metin neşri.

[*] Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, İslam Tarihi ve Sanatları Bölümü, Türk İslam Edebiyatı Anabilim Dalı, olcay.kocaturk@selcuk.edu.tr, 0000-0001-9957-4984

The Influence of Sufi Texts on the Development of Turkish: The Example of Kasım Efendi's Works, One of Inegol's Spiritual Figures

Abstract

Kasım Efendi, originally from the Antakya region, spent much of his life traveling across Anatolia before eventually settling in İnegöl at the beginning of the 16th century. There he established a "zawiya" and dedicated himself to Sufi guidance until the end of his life. Following his death, his tomb became the site of a mosque that still bears his name. Despite tangible heritage, he has frequently been confused with another contemporary scholar, Muhammad Kasım of Karaman, and this misidentification has not only persisted in oral tradition and popular written sources but has even been reflected in the written plate at his shrine. Kasım Efendi himself, however, makes clear in his writings that he was of Antakyan origin and was buried in İnegöl. He is known to have authored two works: Cevahirü'l-ahbar and Nasihat-name. Both are composed in a mixed style of prose and verse and are of particular significance in terms of their purpose, content, and linguistic characteristics. With their emphasis on Sufi themes and concepts, these texts stand as late representatives of a crucial period in Turkish linguistic history, extending from the early centuries of Anatolian Turkish. They also reflect a literary current that prioritized simplicity, clarity, and accessibility, aiming to reach broad audiences without knowledge of Arabic and Persian. Such texts, often overlooked in literary history, in fact played an indispensable role in shaping Old Anatolian Turkish and preparing the ground for the emergence of later sophisticated literary works. This paper evaluates Kasım Efendi's two surviving works with a focus on the linguistic and stylistic properties that enabled their influence, while also offering critical contributions to editorial texts on these books.

Keywords: Turkish language, Sufi literature, Kasım Efendi, Jawahir al-Ahbar, Nasihat-name, critical edition.

KÂSIM EFENDİ'NİN "CEVÂHİRÜ'L-AHBÂR" İSİMLİ ESERİNİN YAZMA NÜSHALARI ve SİYER ANLATISI

Adem ÖZİŞ*

Özet

Osmanlı Devleti'nin 15-16. yüzyıllarının önemli düşünür ve mutasavvıflarından, Kâsım Efendi şeklinde şöhret bulan Kâsım b. İsa b. İdris b. Halil el-Antakî, İnegöl şehrinin en önde gelen değerlerinden birisidir. Halvetiye tarikatına mensup tasavvuf meşrep bir âlim olan Kâsım Efendi *Cevâhirü'l-Ahbâr* isminde, temel itikadî meseleleri tasavvufî anlayışla ele aldığı bir eser yazmıştır. Onun bahsi geçen eserinin Türkiye Yazma Eserler Kurumu Veri Tabanında toplam 15 nüshası bulunmaktadır. Buna ilave olarak çeşitli kütüphanelerde farklı nüshaları mevcuttur. Böylece eserin yazmalarının sayısı artmaktadır. Toplam 32 babdan müteşekkil eserin 6-10. bölümleri siyer ilminin konularına müteallik tir. İşte bu bildiride içeriği yeterince incelenmeyen bu eserin hem bahsi geçen yazmaları incelenecek hem de siyer ile ilgili bölümleri geniş olarak tahlil edilerek değerlendirilecektir.

Çalışmada ilk olarak Kâsım Efendi'nin 902/1496-1497 yılında kaleme aldığı *Cevâhirü'l-Ahbâr*'ın tüm yazmalarının istinsah, temellük, vakıf ve sair kayıtları incelenecektir. İstinsah kayıtlarında eserin kimler tarafından hangi yıllarda, nerelerde çoğaltıldığına ve müstensihlerin ayrıca düştükleri kuyûdât cinsinden kayıtlara bakılacaktır. Esere sahip olanların düştüğü temellük kayıtları ve bazı vakıf kayıtları üzerinden de eserin dolaşımının takibi yapılacaktır. Böylece *Cevâhirü'l-Ahbâr* ile kimlerin, toplumun hangi kesiminin, nerelerde ve hangi zamanlarda iştigal ettikleri tespit edilecektir.

Çalışmanın ikinci kısmında *Cevâhirü'l-Ahbâr*'ın tamamının bir bildiriyi aşacak hacimde olması hasebiyle bir sınırlandırmaya gidilerek 6 ilâ 10. bölümlerinde yer alan siyer, yani Peygamber Efendimizin hayatının anlatıldığı konular tahlil edilecektir. Kâsım Efendi, bab şeklinde tasnif ettiği bu bölümlere "Hz. Muhammed'in (sav) nuru, onun intikali ve yaratılışı", "Hz. Peygamber'e salavat getirmenin fazileti ve mucizeleri", "miraç hadisesi", "Hz. Peygamber'in (sav) vefatı" ve "sahabe hakkında" şeklinde başlıklar atmıştır. İşte bu beş bölümde serdettiği görüşler kaynakları, metot ve yöntemi çerçevesinde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: *Kâsım Efendi, Cevâhirü'l-Ahbâr, Yazma Eser, Siyer, Hz. Muhammed*

* Doktora Öğrencisi, Uludağ Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, İslâm Tarihi ve Sanatları Anabilim Dalı, E-mail: gulenkoy@hotmail.com, 0000-0001-5525-7389

THE MANUSCRİPT COPİES AND SİYAR NARRATİVE OF KÂSIM EFENDİ'S WORK "CEVÂHİRÜ'L-AHBÂR"

Abstract

Kâsım b. İsa b. İdris b. Halil el-Antakî, widely known as Kâsım Efendi, stands as one of the most prominent historical figures from Inegol. He was an influential thinker and sufi during the 15th and 16th centuries of the Ottoman Empire. A Sufi scholar affiliated with the Halvetiyye order, Kâsım Efendi authored *Cevâhirü'l-Ahbâr*, a significant work that delves into fundamental theological matters from a Sufi perspective. Currently, there are 15 known copies of *Cevâhirü'l-Ahbâr* listed in the Turkish Manuscript Institutions Database, with additional copies found in various other libraries, further increasing the total number of existing manuscripts. The work itself comprises 32 chapters, with chapters 6 through 10 specifically dedicated to topics within the science of *siyar*. This paper will examine these aforementioned manuscripts of *Cevâhirü'l-Ahbâr* and provide a comprehensive analysis and evaluation of its *siyar*-related sections, which have not been sufficiently explored in previous studies.

The first part of this study will examine all known manuscripts of *Cevâhirü'l-Ahbâr*, which Kâsım Efendi penned in 902/1496-1497. This includes a detailed analysis of their copying, ownership, endowment, and other related records. For the copying records, we will investigate by whom, in which years, and where the work was reproduced, as well as any specific notes or additional entries made by the copyists. The circulation of the work will also be traced through the ownership records left by those who possessed the manuscript and certain endowment records. This will allow us to determine who, from which segments of society, in which locations, and at what times engaged with *Cevâhirü'l-Ahbâr*.

In the second part of this study, we'll focus specifically on chapters 6 to 10 of *Cevâhirü'l-Ahbâr*. Analyzing the entire work would be too extensive for a single paper, so we're narrowing our scope to these chapters, which are dedicated to siyar, or the life of Prophet Muhammad (sav). Kâsım Efendi structured these sections with the following titles: "The Light of Prophet Muhammad, Its Transmission and Creation", "The Virtue of Sending Blessings Upon the Prophet and His Miracles", "The Mi'raj (Night Journey and Ascension)", "The Demise of Prophet Muhammad", "Regarding the Companions" within these five chapters, we will examine Kâsım Efendi's perspectives, along with their sources, methods, and overall approach.

Keywords: Kâsım Efendi, Cevâhirü'l-Ahbâr, Manuscript, Siyar, Prophet Muhammad

GELENEKSEL İNEGÖL EVLERİ

Adil Mesut ACAR*

Özet

İnegöl, kendine has dokusuyla ve bölgeye özgü yerel malzeme ile harmanlanmış, özgün bir yerleşim dokusuna sahip, Geleneksel Türk Konut mimarisine ev sahipliği yapmaktadır. Bu çalışma, İnegöl ilçesinde tescillenmiş 251 adet geleneksel evden, günümüze ulaşabilen ve araştırılabilen evlerin mimari ve kültürel özelliklerini inceleyerek, bölgenin konut mirasını belgelemeyi ve değerlendirmeyi amaçlamaktadır. İnegöl İlçe Merkezindeki 11 mahallede var olan ve Osmanlı Döneminde 19. – 20. yy.'larda inşa edilen İnegöl Geleneksel Evleri araştırmanın konusu kapsamındadır. Araştırmanın temel problemi, bu sanat eserlerinin Sanat Tarihi ve Mimari alanlara özgü bağlamında kültürel birer miras olmalarının ve yöresel etkilerinin yeterince analiz edilmemiş olmasından kaynaklanmaktadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiş; saha gözlemleri, arşiv taramaları ve fotoğraf belgeleri bir arada kullanılarak bir araştırma yapılmıştır. Tescilli evlerin çoğunluğu tipik Geleneksel Türk Evi özelliklerine sahip olup, iki katlı, cumbalı ve ahşap taşıyıcı sistemlidir. Yapıların plan tipleri, malzeme kullanımı ve süsleme öğeleri, Osmanlı dönemi konut mimarisinin yerel yansımalarını ortaya koymaktadır. Bulgular, bu evlerin mahalle dokusu içinde mekânsal sürekliliği ve bölgeye has özellikler taşıdığını; aynı zamanda kültürel mirasın devamı niteliğinde işlev gördüğünü göstermektedir. Sonuç olarak, İnegöl evleri yalnızca fiziksel birer yapı değil, aynı zamanda toplumsal belleği ve yerel kimliği yaşatan mimari öğeler ve sanat eserleridir. Bu çalışma, geleneksel konutların belgelenmesi ve korunmasına yönelik bir yaklaşım sunarak, sanat tarihi ve mimarlık alanlarına özgün bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Geleneksel Ev, Türk Ev Mimarisi, Kültürel Miras, Sanat Tarihi

TRADITIONAL HOUSES OF İNEGÖL

Abstract

İnegöl, with its distinctive character and the use of locally sourced materials, hosts a unique settlement pattern representative of Traditional Turkish Residential Architecture. This study aims to document and evaluate the architectural and cultural characteristics of the traditional houses in İnegöl by examining those among the 251 registered buildings that have survived to the present day and could be studied. The research focuses on traditional İnegöl houses located in 11 neighborhoods of the city center, constructed

* Doktorant, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Bölümü, Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Mail adresi: adilmesut.acar@ogr.iu.edu.tr / adilmesutacar@gmail.com, Orcid numarası: 0000-0002-7091-7979

during the late Ottoman period between the 19th and 20th centuries. The main research problem stems from the fact that these architectural works, as cultural heritage assets within the specific contexts of Art History and Architecture, and their regional influences, have not been sufficiently analyzed. A qualitative research methodology was adopted, combining field observations, archival research, and photographic documentation. The majority of the registered houses display typical features of the Traditional Turkish House, with two-storey layouts, projecting bay windows (cumba), and timber-framed construction systems. Their plan types, material use, and decorative elements reflect local interpretations of Ottoman domestic architecture. Findings reveal that these houses maintain spatial continuity within the neighborhood fabric, bear region-specific characteristics, and serve as a continuation of cultural heritage. In conclusion, İnegöl's traditional houses are not merely physical structures but also architectural and artistic elements that preserve collective memory and local identity. This study offers an approach for documenting and conserving traditional dwellings, providing an original contribution to the fields of art history and architecture.

Keywords: İnegöl, Traditional House, Turkish Residential Architecture, Cultural Heritage, Art History

TARİHİ İNEGÖL ÇARŞISI'NIN 1975 - 2025 YILLARI

Turhan ŞAHİN*

Özet

Osmanlılar, 1299 yılında fethettikleri İnegöl'e, 1402 yılında Yıldırım (Cuma) Camii'ni yaptılar. Aynı bölgeye; 1487 yılında İshakpaşa Zaviyesi, 1521 yılında Kasım Efendi Camii, 1585 yılından önce Caferpaşa Kervansarayı (Beylik Han), 1887 yılında ise Bedesten (Kapalıçarşı) yapıldı. 1870 yılında kurulan İnegöl Belediyesinin 1988 yılına kadar "Belediye Dairesi" olarak kullandığı binalar da bu bölgede yer alıyordu.

Osmanlı Arşivlerinde şehir "Cuma kılınır ve Pazar durur yer" olarak geçer. Bedesten şehrin merkezidir. Çevreye yayılma bu merkezden olur. Yayılmanın eksenini ise bedestenden başlayan Uzun Cadde oluşturur. Uzun caddeye açılan sokaklarda da farklı sektörlerde faaliyet gösteren meslek dalları olur.

Bedesten ve Uzun Sokağı merkeze koyan geleneksel çarşı yapılanması, İlçede de söz konusudur. Ayakkabıcılar Çarşısı, Balık Pazarı, Bedesten, Beylik Han, Eski Bedesten, Kadınlar Çarşısı, Karpuz Pazarı, Kuyumcular Çarşısı, Manavlar Aralığı, Saraç Sokak, Uzun Sokak, Yemeniciler Sokak, Yoğurt Pazarı, Yorgancılar Çarşısı gibi yer isimlerini kullanmışız.

Geçmişi XV. yüzyıla kadar giden ilçemizin ilk pazaryeri ve çarşısında, son elli yılda önemli değişiklikler meydana geldi. Bazı meslekler önemli değişime uğradı, bazı meslekler ortadan kalktı, bazı yeni meslekler ortaya çıktı. Alışveriş kültüründe değişiklikler olduğu gibi mekânsal değişiklikler de oldu.

Belde ve köylerdeki nüfus azalıp ilçe merkezindeki nüfus arttı. İlçedeki araç sayısı oldukça arttı. İlçede yeni pazar yerleri yapılıp İlçe Pazarı çarşı dışına çıktı. İlçede modern alışveriş merkezleri faaliyete geçti. Teknolojik gelişmelerin de etkisi oldu tabii ki. Bütün bu gelişmelere rağmen çarşı günümüzde de ilçedeki önemini sürdürmeyi başardı.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, İnegöl Çarşısı, Bedesten, Osmanlı

THE HISTORICAL BAZAAR OF İNEGÖL BETWEEN 1975 AND 2025

Abstract

The Ottomans, who conquered İnegöl in 1299, built the Yıldırım (Cuma) Mosque in 1402. In the same area, the İshakpaşa Zawiya was built in 1487, the Kasım Efendi Mosque in 1521, the Caferpaşa Caravanserai (Beylik Han) before 1585, and the Bedesten (Covered Bazaar) in 1887. The buildings used as the "Municipal Office" by the İnegöl Municipality, established in 1870, until 1988 were also located in this district. In Ottoman Archives,

* Araştırmacı – Yazar, e-mail: turhansahin16@hotmail.com .

the city is referred to as "a place where Friday prayers are held and a market is established." The Bedesten is the city center, from which outward expansion occurs. The axis of this expansion is formed by Uzun Cadde (Long Avenue), which begins at the Bedesten. On the streets opening onto Uzun Cadde, there are professional branches operating in various sectors. The traditional bazaar structure, which centers on the Bedesten and Uzun Sokak (Long Street), is also present in the district. We have used place names such as the Ayakkabıcılar Çarşısı (Shoemakers' Bazaar), Balık Pazarı (Fish Market), Bedesten, Beylik Han, Old Bedesten, Kadınlar Çarşısı (Women's Bazaar), Karpuz Pazarı (Watermelon Market), Kuyumcular Çarşısı (Jewelers' Bazaar), Manavlar Aralığı (Greengrocers' Alley), Saraç Sokak (Saddlers' Street), Uzun Sokak (Long Street), Yemeniciler Sokak (Yemeni-makers' Street), Yoğurt Pazarı (Yogurt Market), and Yorgancılar Çarşısı (Quilters' Bazaar). The population in towns and villages decreased, while the population in the district center increased. The number of vehicles in the district rose considerably. New marketplaces were built, and the İlçe Pazarı (District Market) moved outside the bazaar area. Modern shopping centers began operating in the district. Technological developments also had an impact, of course. Despite all these changes, the bazaar has managed to maintain its importance in the district to this day.

Keywords: İnegöl, Bazaar of İnegöl, Bedesten, Ottoman

ÇERKESLER'İN İNEGÖLE YERLEŞMELERİ VE KÜLTÜRLERİ

Ekrem Hayri PEKER*

Özet

Çerkesler 1864 yılında yurtlarından Çarlık Rusya'sı tarafından sürüldüler. Savaş sonrası Karadeniz kıyılarında, göç esnasında ve yerleştikleri bölgelerde nüfuslarının yarısını yitirdiler. 93 Harbi'nden sonra (1877-78) bir kısmı bugünkü Bulgaristan topraklarına yerleştirilmiş olan Çerkesler Osmanlı topraklarının dört bir yanına dağıtıldılar. Bu yazıda Bursa'nın İnegöl ilçesine yerleşen Çerkeslerin düğün, yemek ve giysi kültürleri üzerinde duracağız.

İnegöl ilçe nüfusunun göçmenlerden oluştuğunu söylemek abartı olmaz. İnegöl'e göçler, Osmanlı İmparatorluğu'nun toprak kaybetme süreciyle at başı gitmiştir. Göç önce Kırım'dan başlamıştır. Balkanlar'da çıkan milliyetçi isyanlar ve bu isyanların sonucunda kurulan özerk prensliklerde yaşayan Müslüman halktan canını kurtaranlar Osmanlı topraklarına göç etmişlerdir. Bosna'dan Boşnaklar gelmiştir. Ancak Osmanlı topraklarına ilk kitlesel göç, Rus Çarlık tarafından vatanlarından sürülen Adiğelerin, yani Çerkeslerin göçüdür.

Çerkesler (ve Abazalar) yerli Türklerden ve İnegöl'e gelen Boşnaklardan farklı kültüre sahipti. Boşnaklar İnegöl'e Avrupa havasını getirmişti. Çerkesler ise gerek giysi gerekse yemekleri ve düğün adetleri çok farklıydı. Ayrıca kadın -erkek ilişkileri de yerli çok halktan farklıydı.

İnegöl'ün nüfus yapısı göçlerle şekillenmiştir. Osmanlı'nın toprak kayıplarıyla paralel ilerleyen bu süreçte ilk göçler Kırım'dan başlamış, ardından Balkanlar'daki milliyetçi isyanlar sonucunda Müslüman topluluklar Osmanlı topraklarına sığınmıştır. Bosna'dan gelen Boşnakların yanı sıra, en kitlesel göç Rus Çarlığı tarafından sürülen Adigeler, yani Çerkeslerle gerçekleşmiştir. Bugün İnegöl'de yaşayan Çerkesler, modern yaşamla bütünleşirken kültürel öğelerini korumayı sürdürmekte ve ilçenin çok kültürlü yapısına katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Çerkesler, Abazalar

THE SETTLEMENT AND CULTURES OF THE CIRCASSIANS IN İNEGÖL

Abstract

Circassians were expelled from their homelands by Tsarist Russia in 1864. After the war, they lost half of their population along the Black Sea coast, during the migration, and in the regions where they settled. After the 1873 War (1877-78), some of the Circassians settled in what is now Bulgaria, and were dispersed throughout Ottoman territory. In this

* Kimya Mühendisi, Araştırmacı – Yazar, e-mail: ekrempeker@gmail.com.

article, we will focus on the wedding, food, and clothing cultures of the Circassians who settled in the İnegöl district of Bursa.

It would not be an exaggeration to say that the population of İnegöl consisted of migrants. Migration to İnegöl was parallel to the Ottoman Empire's territorial losses. The migration first began in Crimea. Nationalist rebellions in the Balkans, and those Muslim populations living in the autonomous principalities established as a result of these rebellions, migrated to Ottoman lands. Bosnians arrived from Bosnia. However, the first mass migration to Ottoman lands was that of the Adyghe, or Circassians, who were expelled from their homeland by the Russian Tsarist regime.

Circassians (and Abkhazians) had a different culture from the local Turks and the Bosnians who arrived in İnegöl. The Bosnians brought a European atmosphere to İnegöl. Circassians, on the other hand, had very different clothing, cuisine, and wedding customs. Furthermore, their relationships with men and women differed from many local peoples.

İnegöl's demographics were shaped by migration. This process, which paralleled the Ottoman territorial losses, saw the first migrations originating from Crimea, followed by Muslim communities seeking refuge in Ottoman lands as a result of nationalist uprisings in the Balkans. In addition to Bosnians from Bosnia, the most massive migration occurred among the Adyghe, or Circassians, exiled by the Russian Tsarist regime. Today, the Circassians living in İnegöl continue to preserve their cultural heritage while integrating into modern life, contributing to the district's multicultural character.

Keywords: İnegöl, Circassians, Abkhazians

İNEGÖL ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ'NİN KURULUŞU

Tahsin Yüksel ARMAĞAN

Özet

Prof. Dr. İlber Ortaylı'nın kısa süre önce bir televizyon programında dile getirdiği "İnegöl ilçesinin ihracatı, Antalya ve Çukurova dâhil olmak üzere Akdeniz illerimizin ihracatından daha yüksektir" ifadesi, İnegöl'ün ekonomik gelişmişlik düzeyini ortaya koyması bakımından dikkat çekicidir. İnegöl'ün sanayi kimliğinin oluşumunda, merhum Ticaret Bakanımız Ahmet Türkel başta olmak üzere tüm Belediye Başkanlarımız ile Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlarımız ve yöneticileri önemli roller üstlenmiştir. Bu makalede, söz konusu aktörlerin katkılarını, yaşadıkları sorunları ve geliştirdikleri çözüm yollarını ele alarak genç kuşaklara ilham verici bir tarihsel çerçeve sunmak amaçlanmaktadır.1892 itibarıyla İnegöl'de 5 ipek fabrikası ve 13 tabakhane bulunmaktayken, 898'de bu sayı 8 ipek fabrikası, 16 yağhane, 16 tuğla imalathanesi, 74 değirmen ve 2 un fabrikasına ulaşmıştır. Bursa'nın ilk büyük buharlı kereste fabrikasının İnegöllü girişimciler tarafından 1929'da , İnegöl'ün ilk elektrik santrali ise 1932'de kurulmuştur. 1953'te kurulan İnegöl'ün ilk sanayi kuruluşu , İnegöl Kiremit ve İnşaat Malzemeleri Sanayi A.Ş., ile 1966 yılında kurulan İSTAŞ (İnegöl Sanayi Tesisleri ve Ticaret A.Ş.), modern sanayileşmenin önemli birer adımı olma özelliğini taşımaktadırlar. İnegöl Organize Sanayi Bölgesi'nin kuruluş girişimi, Başbakan Süleyman Demirel'in Ticaret Bakanımız Ahmet Türkel'i uyarması ile İnegöl Belediyesi ve Ticaret ve Sanayi Odası'nın Başkan ve Yöneticilerinin Sanayi Bakanlığı ile yürüttüğü müzakerelerin ardından OSB'nin kurulmasına ilişkin karar, Bakanlar Kurulu tarafından kabul edilmiş ve Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk tarafından 28 Aralık 1973 tarihinde onaylanmıştır. Planlama çalışmaları 1976 yılında İnegöl Belediyesi ile Ticaret ve Sanayi Odası iş birliğiyle başlatılmış; Yönetim Kurulu'nun ilk toplantısı 10 Ocak 1976'da gerçekleştirilmiştir. 22 Haziran 1977'de 2.394.979 m² büyüklüğündeki askeri havaalanı arazisi Organize Sanayi Bölgesi için tahsis edilmiştir. , İnegöl Organize Sanayi Bölgesi, Organize Sanayi Bölgeleri Üst Kuruluşu'nun (OSBÜK) kuruluşunda etkin bir rol üstlenmiş; elektrik, su ve atık su arıtma sistemleriyle model bir sanayi altyapısı konumuna ulaşmıştır. Günümüzde İnegöl OSB; 108 parsel, 76 sanayi kuruluşu, ile faaliyet göstermekte; yaklaşık 12.000 kişiye istihdam sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler :İnegöl, Organize ,Sanayi, Osbük, Ahmet Türkel

THE ESTABLISHMENT OF İNEGÖL ORGANIZED INDUSTRIAL ZONE

Abstract

The statement made recently by Professor İlber Ortaylı during a television program, noting that *"the export volume of İnegöl District exceeds that of our Mediterranean provinces, including Antalya and Çukurova,"* is remarkable in terms of revealing İnegöl's level of economic development.In shaping İnegöl's industrial identity, the late Minister of Trade Ahmet Türkel, together with successive mayors, as well as the presidents and executives of the Chamber of Commerce and Industry, played crucial roles. This article aims to present an inspiring historical framework for younger generations by examining the contributions of these actors, the challenges they encountered, and the solutions they devised.By 1892, İnegöl had five silk factories and thirteen tanneries, and by 1898 these had expanded to eight silk factories, sixteen oil mills, sixteen brick workshops, seventy-four mills, and two flour factories. Bursa's first major steam-powered timber factory was established in İnegöl by local entrepreneurs in 1929, followed by the town's first power plant in 1932.The foundation of İnegöl's modern industrialization can be traced to the establishment of İnegöl Brick and Construction Materials Industry Inc. in 1953, and İSTAŞ (İnegöl Industrial Plants and Trade Inc.) in 1966, both of which represented significant steps toward industrial development.The initiative to establish the İnegöl Organized Industrial Zone (OIZ) emerged after Prime Minister Süleyman Demirel drew the attention of Minister of Trade Ahmet Türkel to the matter. Following negotiations carried out by the presidents and executives of İnegöl Municipality and the Chamber of Commerce and Industry with the Ministry of Industry, the decision to establish the OIZ was approved by the Council of Ministers and ratified by President Fahri Korutürk on 28 December 1973.Planning activities commenced in 1976 through the cooperation of İnegöl Municipality and the Chamber of Commerce and Industry, with the first meeting of the Board of Directors held on 10 January 1976. On 22 June 1977, an area of 2,394,979 m², formerly used as a military airfield, was allocated to the Organized Industrial Zone.İnegöl Organized Industrial Zone also played an active role in the establishment of the Supreme Organization of Organized Industrial Zones (OSBÜK), and has since evolved into a model of industrial infrastructure with its electricity, water, and wastewater treatment systems. Today, İnegöl OIZ comprises 108 parcels and 76 industrial enterprises, providing employment opportunities for approximately 12,000 people.

Keywords :İnegöl, Organized ,İndustry, Osbük, Ahmet Türkel

1939-1942 YILLARI ARASINDA İNEGÖL'DE SOSYAL, EKONOMİK VE KÜLTÜREL HAYAT: BİR BASIN ANALİZİ

Ünal ÜSTÜNDAĞ*

Özet

Türkiye, 1930'lu yılların ilk yarısında uygulamaya konan devletçilik politikasıyla çok yönlü bir kalkınma hamlesine imza atılmıştır. Özellikle 1930'lu yılların ikinci yarısında kendisini gösteren sosyal, kültürel ve ekonomik dönüşümler yalnızca büyük şehirlerde değil küçük yerleşim birimlerinde de görünür olmuştur. Şehirlere ve köylere yönelik kalkınma hamleleri her ne kadar II. Dünya Savaşı şartlarında yavaşlamış olsa da çok sayıda bölge hakkında önemli verilerin ulusal gazeteler yoluyla günümüze taşınmasını sağlamıştır. 1939-1942 yılları arasında ulusal gazetelerin İnegöl hakkında dolaylı ya da doğrudan verdiği yaklaşık 80 haberden yola çıkarak hazırlanacak çalışma bölgede yaşanan sosyal, ekonomik ve kültürel gelişmeleri, ulusal basın haberleri üzerinden analiz etmeyi amaçlamaktadır. 1939-1942 yılları arasında İnegöl'de tarım ve hayvancılığa dayalı bir ekonomik hayat mevcuttur. Tütüncülük, küçükbaş hayvancılık ve kozacılık bölgede öne çıkan iktisadi faaliyetlerdir. Okullaşma konusunda hızlı bir dönüşüm yaşanan dönemde, halkevi kaynaklı çok sayıda kültürel faaliyet yürütülmektedir. İnegöl İdman Yurdu futbol takımı, Bursa ligi şampiyonluğuna ulaşırken bölgede sportif faaliyetlerin hızlanmasını sağlamıştır. Alt ve üst yapı faaliyetlerinin hızla ele alındığı dönemde İnegöl'de bulunan Oylat kaplıcalarının yeniden hayata geçirilmesine dair çalışmalar gazetelerin özellikle üzerinde durduğu faaliyetlerdir.

Araştırma kapsamında, 1939-1942 tarihleri arasında yayın yapan on bir ulusal gazetenin taranması yoluyla elde edilen İnegöl haberleri üzerinden oluşturulacak alt başlıklar içerisinde, kronolojik olarak bölgede tarım, hayvancılık, eğitim, spor, kültür ve sosyal hayatına dair dönüşümler incelenecektir. Çalışma nitel araştırma yöntemiyle içerik analizlerini yaparken İnegöl'de 1939-1942 yılları arasında yaşanan gelişmelerin ulusal basına nasıl yansıdığını inceleyecektir. Döneme dair akademik çalışmalar ve Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivleri de çalışma evreni içerisinde değerlendirilecektir. Ele alınan haberler günümüzde resmi arşivler ve akademik çalışmalarda yer almayan çok sayıda detayın da ele alınmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Ulusal basın, Bursa, Marmara Bölgesi, II. Dünya Savaşı.

* Uzm, unalustundag@gmail.com, Orcid: 0000-0001-5040-3551

SOCIAL, ECONOMIC AND CULTURAL LIFE IN İNEGÖL BETWEEN 1939 AND 1942: A PRESS ANALYSIS

Abstract

Turkey embarked on a multifaceted development initiative with the etatism policy implemented in the first half of the 1930s. The social, cultural, and economic transformations, particularly evident in the second half of the 1930s, were visible not only in major cities but also in smaller settlements. Although development initiatives targeting cities and villages slowed under the conditions of World War II, they enabled the transmission of important data about numerous regions to the present day through national newspapers. This study, based on approximately 80 news articles about İnegöl, directly or indirectly, published by national newspapers between 1939 and 1942, aims to analyze the social, economic, and cultural developments in the region through national press reports. Between 1939 and 1942, İnegöl maintained an economic life based on agriculture and animal husbandry. Tobacco farming, small livestock farming, and cocooning were prominent economic activities in the region. During this period of rapid transformation in schooling, numerous cultural activities were carried out by the community center. The İnegöl İdman Yurdu football team, winning the Bursa league championship, accelerated sporting activities in the region. While infrastructure and superstructure work was rapidly progressing, the revitalization of the Oylat thermal springs in İnegöl received particular attention in newspapers.

Within the scope of the research, news about İnegöl obtained through a scan of eleven national newspapers published between 1939 and 1942 will be examined chronologically within subheadings, exploring transformations in agriculture, animal husbandry, education, sports, culture, and social life in the region. Using qualitative research methods, the study will analyze content and examine how developments in İnegöl between 1939 and 1942 were reflected in the national press. Academic studies on the period and the Republican Archives of the Presidency of the State Archives will be evaluated within the scope of the study. The news items examined will also provide insights into numerous details not currently available in official archives and academic studies.

Keywords: İnegöl, Turkish National Press, Bursa, Marmara Region, World War II.

MOBİLYA SEKTÖRÜNÜN STRATEJİK ROLÜ: İNEGÖL'ÜN ŞEHİR DİPLOMASİSİ KAPASİTESİNİN ANALİZİ

İrem YENİER[*] & Halit Burç AKA [**]

Özet

Bu çalışma, Türkiye'de bağlı bulunduğu ilin gölgesinde kalmasına rağmen, sahip olduğu güçlü ekonomik ve dinamik sektörel yapısıyla dikkat çeken İnegöl'ün, uluslararası alanda şehir diplomasisi kurma ve bu diplomasiyi etkin bir şekilde yürütme kapasitesini derinlemesine analiz etmektedir. Çalışmanın temel varsayımı, İnegöl'ün küresel ölçekte tanınan ve rekabet gücü yüksek olan mobilya sanayisinin, şehrin diplomasi faaliyetlerinin ana taşıyıcı gücü olabileceği üzerine kurulmuştur. Araştırmanın kavramsal çerçevesi, şehirlerin uluslararası aktörler olarak rolünü inceleyen şehir diplomasisi literatürüne dayandırılmıştır. Bu kapsamda, İnegöl Belediyesi'nin mevcut dış ilişkiler kapasitesi; imzaladığı kardeş şehir protokolleri, uluslararası kuruluşlara olan üyelikleri, yürüttüğü proje bazlı iş birlikleri ve kültür-eğitim temelli ulus-aşırı faaliyetleri üzerinden çok yönlü bir şekilde değerlendirilmektedir. Ayrıca, karşılaştırmalı bir perspektif sunmak amacıyla, ekonomik ve demografik açıdan İnegöl'e benzer nitelikteki diğer şehirlerin yürüttüğü diplomasi girişimleri de incelenmektedir. Araştırmada nitel veri toplama yöntemi benimsenmiş; belediye yöneticileri, sanayi ve ticaret odası temsilcileri, mobilya sektörünün önde gelen isimleri ve sivil toplum aktörleriyle odak grup görüşmeleri gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular, İnegöl'ün mobilya sanayisinin yalnızca ekonomik büyümenin değil, aynı zamanda şehrin uluslararası tanınırlığının, marka değerinin ve kültürel etkileşiminin de temel aracı olduğunu göstermektedir. Mobilya sektörü, İnegöl'ün yumuşak güç unsurlarını küresel ağlarda etkin biçimde kullanmasını sağlayan stratejik bir kanal olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışma, Türkiye'de ilçe düzeyinde şehir diplomasisi üzerine yapılan sınırlı sayıdaki akademik araştırmaya önemli bir katkı sunmaktadır. Sonuç olarak, mobilya sektörü odaklı özgün bir şehir diplomasisi modeli geliştirerek hem İnegöl'ün küresel görünürlüğünün artırılmasına hem de benzer ölçekteki diğer Türk ilçelerinin uluslararası ilişkilerdeki etkinliğinin güçlendirilmesine yönelik uygulanabilir politika önerileri sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Şehir Diplomasisi, Yerel Diplomasi, İnegöl, Mobilya Sanayi, Yumuşak Güç.

[**] Uzman, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, irem.yenier@hotmail.com, 0009-0006-8208-2450

[**] Profesör Doktor, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, Devletler Hukuku Anabilim Dalı, hbaka@nku.edu.tr, 0000-0002-4727-9120

The Strategic Role Of The Furniture Sector: An Analysis of İnegöl's City Diplomacy Capacity

Abstract

This study provides an in-depth analysis of the capacity of İnegöl—a district in Türkiye that, despite being overshadowed by its provincial capital, is notable for its strong economy and dynamic sectoral structure—to establish and effectively execute city diplomacy. The study's foundational assumption is that İnegöl's globally recognized and highly competitive furniture industry can serve as the primary driving force for its diplomatic activities. The conceptual framework of the research is grounded in the city diplomacy literature, which examines the role of cities as international actors. Within this scope, the existing foreign relations capacity of the İnegöl Municipality is evaluated in a multifaceted manner through its signed sister city protocols, memberships in international organizations, project-based collaborations, and culture-and-education-based transnational activities. Furthermore, to offer a comparative perspective, the diplomatic initiatives pursued by other cities with similar economic and demographic characteristics are also examined. The research employs a qualitative data collection method, incorporating focus group interviews with municipal officials, representatives from the chamber of industry and commerce, leading figures from the furniture sector, and civil society stakeholders. The findings indicate that İnegöl's furniture industry is not only a driver of economic growth but also the primary instrument for the city's international recognition, brand value, and cultural interaction. The furniture sector stands out as a strategic channel enabling İnegöl to effectively utilize its soft power elements within global networks. This study makes a significant contribution to the limited body of academic research on city diplomacy at the district level in Türkiye. Ultimately, by developing an original, furniture sector-focused city diplomacy model, it offers applicable policy recommendations aimed at both enhancing İnegöl's global visibility and strengthening the international effectiveness of other Turkish districts of a comparable scale.

Keywords: City Diplomacy, Local Diplomacy, İnegöl, Furniture Industry, Soft Power.

İNEGÖL'ÜN DIŞ TİCARET GELİŞİMİ VE LOJİSTİK ALTYAPISININ DESTEKLEYİCİ ROLÜ: 2020-2024 YILLARINA AİT BİR İNCELEME

Gökhan KIRBAÇ* & Gökçe GÜRBÜZ & Şafak KARASU*****

Özet

Bu çalışma, İnegöl ilçesinin 2020-2024 yılları arasındaki dış ticaret performansını ve bu performansın lojistik altyapı ile olan ilişkisini analiz etmeyi amaçlamaktadır. TÜİK ve İnegöl Ticaret ve Sanayi Odası verilerine göre, ilçenin ihracat hacmi 2020 yılında yaklaşık 680 milyon dolar iken, 2024 yılında 1,05 milyar dolara ulaşmıştır. Bu artış, bölgenin üretim kapasitesindeki gelişim ve dış pazarlardaki etkinliğin artışıyla ilişkilendirilmektedir. Üretim tesislerinin modernleşmesi, teknolojik yatırımların artması ve ihracat odaklı stratejilerin benimsenmesi bu büyümeyi destekleyen unsurlar arasında yer almaktadır. Aynı dönemde ithalat hacminin daha sınırlı bir artış göstermesi, dış ticaret dengesinde ihracatın baskın hale geldiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, ilçenin dış pazarlarda rekabet gücünü artırdığını ve yerli üretimin dış talebi karşılamada daha etkin hale geldiğini göstermektedir. İlçenin sanayi altyapısı ve ulaşım olanakları, üretim merkezlerinin dış pazarlara entegrasyonunu kolaylaştırmakta; bu durum, dış ticaret süreçlerinin etkinliğine katkı sağlamaktadır. Karayolu ve demiryolu bağlantılarının güçlenmesi, lojistik merkezlerin yaygınlaşması ve dijital altyapının gelişmesi bu süreci desteklemektedir. Ayrıca, bölgedeki lojistik firmalarının hizmet çeşitliliği ve operasyonel kabiliyetleri de bu entegrasyonu hızlandırmaktadır. Pandemi sürecinde yaşanan küresel lojistik aksaklıklar, dış ticaret üzerinde hem riskler hem de yeni fırsatlar oluşturmuştur. Bu dönemde firmaların esneklik ve adaptasyon becerileri, ihracatın sürdürülebilirliğini sağlamada belirleyici olmuştur. 2025 ve 2026 yıllarına ilişkin öngörüler, ihracat hacminde olası bir düşüşe işaret etmektedir. Bu durum, küresel talep daralmaları ve lojistik maliyetlerdeki artışla ilişkilendirilebilir. Özetle, bu çalışmada İnegöl ilçesinin özellikle son 5 yıllık ihracat rakamları üzerinde değerlendirmeler yapılarak hem ihracat seviyesinin hem de lojistik altyapısının daha da iyileştirilmesi noktasında bir yol haritası çıkarılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İhracat Performansı, Dış Ticaret, Lojistik Altyapı, Küresel Tedarik Zinciri, Sürdürülebilir Kalkınma

* Doçent, İstanbul Kültür Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Lojistik Programı, g.kirbac@iku.edu.tr, Orcid numarası: https://orcid.org/0000-0002-0848-4535

** İstanbul Kültür Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Lojistik Programı, 2200005275@stu.iku.edu.tr

*** İstanbul Kültür Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Lojistik Programı, 2200004730@stu.iku.edu.tr

THE DEVELOPMENT OF İNEGOL'S FOREIGN TRADE AND THE SUPPORTIVE ROLE OF ITS LOGISTICS INFRASTRUCTURE: AN ANALYSIS COVERING THE YEARS 2020–2024

Abstract

This study aims to analyze the foreign trade performance of İnegöl district between the years 2020 and 2024, as well as the relationship between this performance and the district's logistics infrastructure. According to data from TÜİK and the İnegöl Chamber of Commerce and Industry, the export volume of the district was approximately 680 million dollars in 2020, and it reached 1.05 billion dollars in 2024. This increase is associated with the development of the region's production capacity and the growing effectiveness in foreign markets. The modernization of production facilities, the rise in technological investments, and the adoption of export-oriented strategies are among the factors that support this growth. During the same period, the more limited increase in import volume reveals that exports have become dominant in the foreign trade balance. This situation shows that the district has strengthened its competitiveness in international markets and that domestic production has become more effective in meeting external demand. The district's industrial infrastructure and transportation facilities make it easier for production centers to integrate into foreign markets; this contributes to the overall efficiency of foreign trade processes. Strengthening road and rail connections, expanding logistics centers, and improving digital infrastructure support this process. Additionally, the service diversity and operational capabilities of local logistics companies accelerate this integration. Global logistics disruptions during the pandemic created both risks and new opportunities for foreign trade. In this period, the flexibility and adaptability of companies played a decisive role in maintaining export sustainability. Forecasts for 2025 and 2026 indicate a possible decline in export volume. This situation can be linked to global demand contractions and rising logistics costs. In summary, this study aims to provide a roadmap for improving both export levels and logistics infrastructure by evaluating İnegöl's export figures over the past five years.

Keywords: Export Performance, Foreign Trade, Logistics Infrastructure, Global Supply Chain, Sustainable Development

İNEGÖL MOBİLYA SEKTÖRÜNDE CAD YAZILIMLARININ ROLÜ VE TASARIMA KATKISI

Sezer Volkan ÖZTÜRK*

Özet

Computer aided design (CAD), tasarımların bilgisayar ortamında oluşturulması sürecinde kalite ve verimliliği arttırmak amacıyla kullanılmaktadır. Bu araştırma ile Türkiye'nin mobilya üretim merkezi konumundaki İnegöl'de mobilya sektörünün hızla gelişiminde önemli bir etkiye sahip CAD yazılımlarının öneminin vurgulanması, bu yazılımların kullanım etkinliğinin arttırılarak sektördeki bilgi eksikliklerinin giderilmesi ve buna bağlı olarak marka bilincinin oluşturulması amaçlanmıştır. Küresel rekabet şartlarında İnegöl'de mobilya sektörünün dijital tasarım süreçlerine geçiş durumu, tercih edilen yazılımlara göre verimlilik farkları, sektördeki dijitalleşmenin önündeki engeller ve yanlış yazılım tercihlerinden kaynaklanan sorunlar araştırmanın temel problematiğini oluşturmaktadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiş olup literatür taraması, saha gözlemleri ve mobilya firmalarıyla yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla veriler elde edilmiştir. Araştırmanın bulguları, işletmelerin birçoğunun CAD yazılımlarını aktif olarak kullandığı, en yaygın kullanılan programın AutoCAD olduğunu göstermiştir. Firmaların büyük ölçüde üretim odaklı düşündükleri, tasarım ve görselleştirmeyi ikinci planda tuttukları tespit edilmiştir. Yazılım tercihlerini şekillendiren asıl konunun yazılımın kullanım etkinliğinden ziyade alışkanlık, programın kullanım kolaylığı, programı kullanacak personelin kolay bulunması sebepleriyle olduğuna ulaşılmıştır. Geleneksel mobilya üretiminde usta-çırak ilişkisiyle edinilen deneyimler, dijital tasarım süreçlerinde de benzer şekilde aktarılmıştır. Dolayısıyla İnegöl'de AutoCAD programının baskınlığı teknik gerekliliklerden ziyade kültürel aktarımdan kaynaklanmaktadır. Sonuç olarak İnegöl mobilya sektöründe tasarım yazılımlarının kullanımı her geçen gün artarken sektörün tam anlamıyla dijital dönüşümü için eğitim programlarına ve mali desteklere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmada sektördeki rekabet gücünün arttırılmasında tasarım yazılımlarının önemi ortaya koyulmuştur. Yazılımların maksimum verimde kullanılması müşteri etkileşimini attırdığı ve pazarlama süreçlerinde uluslararası rekabette avantaj, ikna gücü sağladığı belirlenmiştir. AutoCAD programının etkinliği çerçevesinde kullanılıp 3 boyutlu tasarımlar için ve fotogerçekçi görseller oluşturulması için ek olarak 3ds Max, Sketchup ve benzeri yazılımların hibrit bir şekilde kullanılması önerilmektedir. Çalışmanın bilimsel ve özgün katkısı, ticaret hacmi vilayetler arasında üst sıralarda olan İnegöl'ün küresel rekabette stratejik olarak ilerlemesini sağlayacak önerileri ortaya koyarak empirik veri sağlamasıdır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Mobilya sektörü, AutoCAD, 3ds Max, İnegöl mobilyası, Bilgisayar destekli tasarım.

* Öğretim Görevlisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, İnegöl Meslek Yüksekokulu Mobilya ve Dekorasyon Programı, volkanozturk@uludag.edu.tr, ORCID:0000-0001-9198-7557

The Role of CAD Software in the İnegöl Furniture Sector and Its Contribution to Design

Abstract

Computer-aided design (CAD) is employed to enhance quality and efficiency in the process of creating designs in a digital environment. This study aims to highlight the significance of CAD software, which plays a vital role in the rapid development of the furniture sector in İnegöl, Turkey's leading furniture production center; to address knowledge gaps in the sector by promoting more effective use of such software; and to contribute to the establishment of brand awareness. The research problem is defined as the transition of İnegöl's furniture industry to digital design processes under global competition, efficiency differences depending on software preferences, obstacles to digitalization, and challenges arising from inappropriate software choices. A qualitative research method was adopted, and data were collected through literature review, field observations, and semi-structured interviews with furniture companies. The findings reveal that while most enterprises actively use CAD software, AutoCAD is by far the most widely adopted program. It was determined that companies predominantly prioritize production, placing design and visualization in a secondary position. Furthermore, software preferences are shaped less by efficiency and more by factors such as entrenched habits, ease of use, and the availability of personnel familiar with the programs. The traditional apprenticeship system in furniture manufacturing has similarly influenced digital design processes, with AutoCAD's dominance in İnegöl stemming more from cultural transmission than from technical necessity. The results indicate that although the use of design software in the İnegöl furniture sector is steadily increasing, comprehensive digital transformation requires training programs and financial support. This study underscores the critical role of design software in strengthening competitiveness, demonstrating that their optimal use enhances customer engagement and provides persuasive advantages in international marketing processes. Within this framework, while AutoCAD remains effective for technical drawings, the hybrid integration of 3ds Max, SketchUp, and similar programs is recommended for three-dimensional modeling and photorealistic visualization. The scientific and original contribution of this study lies in providing empirical data and proposing recommendations that may enable İnegöl, which is ranked among the top provinces in trade volume, to advance strategically in global competition.

Keywords: İnegöl, Furniture industry, AutoCAD, 3ds Max, İnegöl furniture, Computer-aided design (CAD).

YEŞİL EKONOMİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA PERSPEKTİFİNDEN GERİ DÖNÜŞÜMÜN EKONOMİK ETKİLERİ: İNEGÖL ÖRNEĞİ

Büşra KONUŞ[*]

Özet

Geri dönüşüm, çevresel sürdürülebilirlik açısından kritik bir uygulama olmasının yanı sıra, ekonomik kalkınmaya da önemli katkılar sağlamaktadır. Türkiye genelinde uygulanan geri dönüşüm politikaları, özellikle sanayi altyapısı güçlü bölgelerde yerel yönetimlerin desteğiyle etkin bir şekilde hayata geçirilmektedir. Bu bağlamda, İnegöl ilçesinde yürütülen geri dönüşüm faaliyetleri ve yenilikçi teşvik mekanizmaları saha çalışmalarıyla incelenmiştir. Çalışmada, özellikle vatandaş katılımını artırmaya yönelik olarak, İnegöl Belediyesi'nin geliştirdiği dijital "Atık Nakit" uygulaması kapsamında yer alan "Yeşilin Kart" sistemi gibi yenilikçi teşvik mekanizmaları ön plana çıkmakta; aynı zamanda piyasa fiyatlarındaki dalgalanmalar ve altyapı maliyetlerinin sürdürülebilirlik üzerindeki etkileri ele alınmaktadır. Türkiye'de diğer belediyelerde de geri dönüşüm uygulamaları bulunmakla birlikte, İnegöl'ün kapsamlı ve entegre yaklaşımı öne çıkmaktadır. İnegöl'de gerçekleştirilen geri dönüşüm faaliyetlerinin enerji tasarrufu, doğal kaynakların korunması, atıkların ekonomiye yeniden kazandırılması ve istihdam yaratılması gibi çok yönlü faydalar sağladığı görülmüştür. Araştırmada TÜİK verileri, yerel yönetim raporları, akademik kaynaklar ve saha görüşmeleri değerlendirilmiş; elde edilen bulgular, geri dönüşümün yerel ölçekte hem çevresel hem de ekonomik sürdürülebilirlik açısından önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Sonuç olarak, İnegöl'de uygulanan geri dönüşüm faaliyetlerinin yerel ekonomiye katkıları; kaynak verimliliğinin artırılması, maliyet tasarrufu, istihdam yaratılması ve yeşil ekonominin desteklenmesi biçiminde ortaya çıkmaktadır. Bu faaliyetler, sürdürülebilir kalkınma hedefleri doğrultusunda bölgesel ve ulusal politikalara örnek teşkil etmekte, diğer yerel yönetimlere model olabilecek niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Geri Dönüşüm, Yeşil Ekonomi, Sürdürülebilir Kalkınma, Yerel Yönetimler, Çevre Politikaları, Ekonomik Etki, İnegöl.

[*] Doktora Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İktisat Ana Bilim Dalı, Mail adresi: 712211005@ogr.uludag.edu.tr, Orcid numarası : https://orcid.org/0000-0001-5736-1745

ECONOMIC IMPACTS OF RECYCLING FROM THE PERSPECTIVE OF GREEN ECONOMY AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT: A CASE STUDY OF İNEGÖL

Abstract

Recycling is increasingly recognized not only for its environmental sustainability benefits but also for its contributions to economic development. Recycling policies implemented across Turkey are effectively carried out with the support of local administrations, particularly in regions with strong industrial infrastructures. In this context, recycling activities and innovative incentive mechanisms in the district of İnegöl have been examined through field studies. The study highlights innovative incentive mechanisms to boost citizen participation, such as the "Yeşilin Kart" system integrated within İnegöl Municipality's digital "Atık Nakit" application, as well as the challenges posed by market price fluctuations and infrastructure costs on sustainability. While other municipalities in Turkey also implement recycling initiatives, İnegöl's comprehensive and integrated approach stands out. It has been observed that recycling practices in İnegöl provide multifaceted benefits, including energy savings, conservation of natural resources, reintegration of waste into the economy, and employment generation. The research incorporates data from the Turkish Statistical Institute (TÜİK), local government reports, academic sources, and field interviews. The findings demonstrate that recycling plays a significant role in both environmental and economic sustainability at the local level. In conclusion, the recycling initiatives implemented in İnegöl contribute to the local economy by improving resource efficiency, reducing costs, creating employment opportunities, and supporting the green economy. These activities serve as examples aligned with sustainable development goals and can be considered as models for other local administrations at regional and national levels.

Keywords: Recycling, Green Economy, Sustainable Development, Local Governments, Environmental Policies, Economic Impact, İnegöl.

TEREKE KAYITLARINA GÖRE 20. YÜZYIL BAŞLARINDA İNEGÖL'DE ESNAFLAR

Büşra YAŞAR*

Özet

Esnaf terimi, Arapça "sınıf" kelimesinin çoğulu olarak şehir ve kasabalarda mal ve hizmet üretimi ya da alım satımıyla uğraşan kişilerin veya belirli bir iş kolunda uzmanlaşmış çalışanların teşkil ettiği mesleki örgütlenmelerin genel adı olarak kullanılmaktadır. Tarihsel süreç içerisinde kurulup gelişen esnaflar, iyi ahlak, dayanışma, yardımlaşma ve eğitime dayalı sisteme sahip olma gibi özellikleri sayesinde iş sahibi olabilme ve güven içerisinde geçinebilmeyi sağlamaktadır.

Bu çalışma Hüdavendigar Vilayeti dahilindeki Ertuğrul Sancağı'na bağlı İnegöl Kazası'nın 20. Yüzyıl başlarındaki esnaf birliklerini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Bu noktada ölen kişilerin ardında bıraktığı miras kayıtlarını içeren tereke (kassam/muhallefat) kayıtları, Osmanlı sosyo-ekonomik tarih çalışmalarında önemli bir kaynak teşkil etmektedir. Bu kayıtlar yalnızca ölen kişilerin iktisadi durumu, alacak-verecek ilişkileri, aile üyeleri arasındaki ilişkileri değil aynı zamanda yaşadıkları dönemin sosyal, kültürel ve gündelik hayata dair önemli bilgileri de sunmaktadır. Çalışmada temel kaynak olarak 1906-1907 tarihli C 230 nolu ve 1907-1910 tarihli C 226 nolu Şer'iyye Sicillerinde yer alan tereke kayıtları ele alınmıştır. Kayıtlardan yola çıkarak İnegöl esnaf birliklerinin yapısı, sosyal hayatta ne gibi etkileri olduğu ve ürettikleri ürünler değerlendirilmektedir.

Tereke kayıtlarından detaylı örnekler verilerek esnafların evi, dükkanları ve şahsi eşyaları üzerinden bir esnafın gündelik yaşamı ile birlikte hem kendisinin kullandığı hem de bir esnaf olarak sattığı ve ürettiği malları çerçevesinde toplumun tüketim tercihleri değerlendirilerek İnegöl esnafına dair çok katmanlı bir portre çizilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: 20. Yüzyıl, Şer'iyye Sicili, Tereke Kayıtları, Esnaf, İnegöl.

ACCORDING TO TEREKE REGISTERS TRADESMEN AT THE BEGINNING OF THE 20TH CENTURY IN INEGÖL

Abstract

The term "esnaf (tradesmen)" is used as the general name for professional organisations consisting of people engaged in the production or sale of goods and services in cities and towns, or workers specialising in a particular field, and is derived from the Arabic word "sınıf (class)". Esnaf, which were established and developed over time, enable individuals

* Düzce Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, yasarbsr24@gmail.com, ORCID: 0009-0008-4479-9877

to become business owners and live securely thanks to their characteristics such as good morals, solidarity, mutual aid, and an education-based system.

This study aims to identify the trade guilds of the Inegöl District, which was part of the Ertuğrul Sanjak within the Hudâvendigâr Province, at the beginning of the 20th century. In this regard, tereke records (kassam/muhallefat) containing the inheritance records left behind by deceased individuals constitute an important source for studies on Ottoman socio-economic history. These records provide not only information about the economic status of the deceased, their credit and debt relationships, and the relationships between family members, but also important information about the social, cultural, and daily life of the period in which they lived. These records provide important information not only about the economic status of deceased individuals, their credit and debt relationships, and relationships among family members, but also about the social, cultural, and daily life of the period in which they lived. The study primarily draws on tereke records from the C 230 Sharia Register dated 1906-1907 and the C 226 Sharia Register dated 1907-1910. Based on these records, the structure of the Inegöl trade guilds, their impact on social life, and the products they produced are evaluated. Using detailed examples from tereke records, a multi-layered portrait of Inegöl tradesmen will be attempted, evaluating the consumption preferences of society in the context of a tradesman's daily life, his home, shops and personal belongings, as well as the goods he used himself and those he sold and produced as a tradesman.

Keywords: 20th Century, Sharia Register, Tereke Records, Tradesman, Inegöl.

İNEGÖL BÖLGESİ ANTİK YAZITLARI ÜZERİNE BİR DERLEME

Barış ŞENOL[*]

Özet

İnegöl coğrafi havzası, antik dönemde Bitinya olarak adlandırılan bölge içinde bulunmaktadır. Bölgenin Kuzeyinde Nikaia, Batısında ise Prusias ad Olympum kentleri, yaklaşık aynı uzaklıkta havzaya en yakın antik kentlerdir. Antik Çağda İnegöl havzası içinde bir kent kurulmamıştır. İnegöl bölgesinden bulunmuş antik döneme ait taş eserlerin nicelik ve nitelik olarak azlığı bölgede bu dönemde kurulmuş bir antik kentin olmamasından kaynaklıdır. Ancak havza içinde bir antik kent yer almasa da önemli sayıda yazıtlı taş eserin dağınık noktalarda gün yüzüne çıkması bölgedeki antik köy (kome) veya kırsal yerleşmelere işaret etmektedir. Bu yazıtlı antik taşları; mimari parça, anıt taşı, mezar işaretçisi stel, tapınım ve sunak amaçlı yontular gibi gruplara ayırabiliriz. Bu gün saptayabildiğimiz bu taşların büyük çoğunluğunu steller oluşturmaktadır. Bu gruplarda ele aldığımız buluntular Yasalarımızda Taşınmaz kültür varlıkları kapsamına girmektedir. Arkeolojinin önemli ilkelerinden olan kültür varlığının bulunduğu yerde korunması gerekliliği ne yazık ki çeşitli nedenlerle bulundukları yerde korunmalarını engellemiştir. Günümüzde tam veya bir bütünün parçası halindeki pek çok kültür varlığı, arkeoloji müzelerine taşınmıştır. Buluntuların bir kısmı Bursa Müzesi'nden alınan özel izinle burada, alanda halen bulunanlar ise bulundukları noktalarda ölçüleri alınarak fotoğraflanmıştır. Bazı eserlerin ise yerlerinde olmadıkları için yazar tarafından önceden çekilmiş veya çeşitli çalışmalardan kaynak gösterilerek alıntılanan fotoğrafları kullanılmıştır. Tarafımızdan yapılana kadar bu sahada İnegöl'den çıkan epigrafik taş eserin derlendiği herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Buluntuların bazıları 1900'lerin başından günümüze dek farklı başlıklar altında çeşitli çalışmalarda yayımlanmıştır. Çalışma ile bu güne dek İnegöl bölgesine ait pek çok katalogda dağınık olarak yer verilmiş epigrafik eser yanında çalışılmamış hatta tescil edilmemiş yazıtlı arkeolojik buluntunun katalog olarak derlenmesi, buluntu topluluğunun çıktığı lokalizasyonlar haritasının oluşturulması, kronolojik, tipolojik ve stil - atölye tanımlamalarının gruplandırılması hedeflenmiştir. Çalışma, İnegöl Havzası içinde Helenistik Dönemden başlayan ve Bizans Dönemi sonuna kadar ki dönemi ele alır. Yazıtlar; parça taş yontular üzerine kazınmış olanlar ile ana kaya üzerine yazılmış olanları kapsar.

Anahtar Sözcükler: İnegöl, İnegöl Arkeolojisi, Antik İnegöl, İnegöl Yazıtları, İnegöl Epigrafisi, İnegöl Stelleri, Tatavlenon Come.

[*] Bursa Uludağ Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü, Klasik Arkeoloji Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans (mezun), barissenol75@gmail.com, ORCID: 0000-0001-8936-8466

A COMPILATION ON ANCIENT INSCRIPTIONS OF THE İNEGÖL REGION

Abstract

The İnegöl basin lies within the region known as Bithynia in ancient times. The cities of Nikaia to the north and Prusias and Olympum to the west are the closest ancient cities to the basin, approximately the same distance away. No city was established within the İnegöl basin during antiquity. The scarcity of ancient stone artifacts found in the İnegöl region, both in quantity and quality, stems from the absence of an ancient city established during this period. However, even without an ancient city within the basin, the presence of a significant number of inscribed stone artifacts in scattered locations indicates ancient villages (kome) or rural settlements in the region. These inscribed ancient stones can be categorized into architectural fragments, memorial stones, stelae marking graves, and carvings for worship and altars. The vast majority of these stones identified today constitute stelae. The artifacts discussed in these groups are classified as immovable cultural assets under our laws. The necessity of preserving cultural assets in situ, a fundamental principle of archaeology, has unfortunately prevented their preservation in situ for various reasons. Today, many cultural assets, complete or part of a whole, have been moved to archaeological museums. Some of the finds were photographed here with special permission from the Bursa Museum, while those still in the area were measured and photographed at their locations. Since some artifacts were not in their original locations, photographs taken previously by the author or cited from various studies were used. Until our study, there was no study compiling the epigraphic stone artifacts unearthed from İnegöl in this field. Some of the finds have been published in various studies under different titles from the early 1900s to the present. The study aimed to compile as a catalog the epigraphic artifacts that have been scattered in many catalogs of the İnegöl region to the present day, as well as unstudied or even unregistered inscribed archaeological finds, to create a map of the localities where the find assemblage was found, and to group their chronological, typological, and style-workshop definitions. The study covers the period from the Hellenistic Period to the end of the Byzantine Period within the İnegöl Basin. The inscriptions; It includes those engraved on stone carvings and those written on the main rock.

Keywords: İnegöl, İnegöl Archaeology, Ancient İnegöl, İnegöl Inscriptions, İnegöl Epigraphy, İnegöl Steles, Tatavlenon Come.

İNEGÖL YEREL BASININDA HİKMET ŞAHİN DÖNEMİ (1994-1999)

Seda ÜNER*

Özet

Belediyeler, yerel yönetim birimleri arasında halk ile en yakın etkileşim kurabilen birimlerden biridir. İnegöl Belediyesi, kuruluş tarihi Osmanlı Devleti'ne dayanan, köklü belediyelerdendir. Çalışmamızın gerçekleştirilme amacı İnegöl Belediyesi ile ilgili gerçekleştirilen çalışmaların sınırlı kalması olmuştur. Bu doğrultuda akademik katkı sağlamak hedeflenmiştir. Bu çalışma ile birlikte Hikmet Şahin'in ilk Belediye Başkanlığı yaptığı dönemi (1994-1999) ele alınmaktır. Belediye Başkanlığı görevini gerçekleştirdiği tarihler arasında İnegöl yerel basınında kıymetli bir yere sahip olan Yıldırım, Bizim İnegöl ve İnegöl Haber gazeteleri taranmıştır. Basında yer alan konuları resmi verilerle desteklemek amacıyla İnegöl Belediyesi Meclis Tutanakları çalışmaya dahil edilmiştir. Hizmet dönemi belediyecilik hizmetleri ve diğer hizmetler başlıkları altında gruplandırılmıştır. Gerçekleştirilen faaliyetlerin basın açısından ele alınmasının nedeni söz konusu dönemdeki çalışmaların halk tarafından olumlu karşıladığı, memnun kaldığı yönlerinin bulunmasının yanı sıra muhalif partilerin ve halkın basın aracılığı ile gündeme getirdiği konuların üzerinde durarak objektif bir çalışma gerçekleştirmektir. Spor, kültür-sanat, turizm konuları basının üzerinde durduğu konular olmuştur. Spor alanında İnegölspor ve amatör spor kulüplerinin desteklenmesinin yanı sıra spor faaliyetlerini teşvik edebilmek amacıyla etkinlikler düzenlenmiştir. Kültür- sanat etkinlikleri kapsamında konserler ve etkinlikler düzenlenmiştir. Turizm açısından İnegöl'ün doğal güzelliklerinden Oylat'ta yer alan kaplıcalarda yenileme çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Basının belediyecilik faaliyetlerine sıklıkla yer vermesinin yanında İnegöl'ün il olmasına yönelik gerçekleştirilen çalışmaların durumunu gündeme getirdiği görülmüştür. İnegöl'ün düşman işgalinden kurtuluşu (6 Eylül 1922) için gerçekleştirilen şenlikler Hikmet Şahin döneminde de devam ettirilmiştir. Şenlikler kapsamında pek çok kültür-sanat, spor etkinlikleri gerçekleştirilmesinin yanında İnegöl mobilyasının tanımı için fuar çalışmaları yapılmıştır. Şenlik etkinliklerinden başka yaz etkinlikleri ile de sosyal faaliyetler gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bizim İnegöl Gazetesi, Hikmet Şahin, İnegöl Belediyesi, İnegöl Haber Gazetesi, Yıldırım Gazetesi.

* Tarih bilim uzmanı, sedauner16@gmail.com, Orcid Numarası: 0009-0009-4977-0368

The Period Of Hikmet Şahin in İnegöl's Local Press

Abstract

Municipalities are one of the units that can interact most closely with the public between local government departments. İnegöl Municipality is one of the rooted municipalities with a founding date dating back to the Ottoman Empire. The purpose of our study has been to address the limited nature of the studies conducted regarding İnegöl Municipality. In this direction, it has been aimed to provide academic contribution. This study focuses on the period when Hikmet Şahin served as the Mayor (1994-1999). During the dates he held the office of Mayor, the newspapers Yıldırım, Bizim İnegöl, and İnegöl Haber, which hold a valuable place in İnegöl's local press, have been scanned. In order to support the topics covered in the press with official data, the İnegöl Municipality Council Minutes have been included in the study. The services during his term have been grouped under the headings of municipal services and other services. The reason for addressing the activities from the perspective of the press is to conduct an objective study by emphasizing the aspects of the works during that period that were positively received and appreciated by the public, as well as the issues raised by opposition parties and the public through the press. Sports, culture-art and tourism have been the topics emphasized by the press. In the field of sports, events have been organized to support İnegölspor and amateur sports clubs, as well as to promote sports activities. Concerts and events have been organized within the scope of culture-art activities. In terms of tourism, renovation works have been carried out at the thermal springs located in Oylat, one of İnegöl's natural beauties. It has been observed that the press frequently covered municipal activities and brought up the status of the efforts made for İnegöl to become a province. The celebrations held for the liberation of İnegöl from enemy occupation (September 6, 1922) continued during the Hikmet Şahin period as well. Many culture-art and sports events have been organized within the scope of the celebrations, and fair activities have been conducted for the definition of İnegöl furniture. In addition to the celebration events, social activities have also been carried out with summer events.

Keywords: Bizim İnegöl Newspaper, Hikmet Şahin, İnegöl Municipality, İnegöl Haber Newspaper, Yıldırım Newspaper.

BİLİNMEYEN YÖNÜYLE SUNGUR PAŞA (NAM-I DİĞER AK SUNGUR AĞA)

Rıdvan PAL[*]

Özet

Osmanlı Beyliği'nin kuruluş devri, hanedan üyelerinin hem askeri hem idari görevlerde bulunduğu, vakıf ve toprak tahsisleriyle siyasi nüfuzun güçlendirildiği bir dönemdir. Bu dönemde adı çeşitli kaynaklarda geçen isimlerden biri de Sungur Paşa'dır. (nam-ı diğer Ak Sungur Ağa) Bu çalışma, Osmanlı Beyliği'nin kuruluş döneminde önemli bir rol oynayan ve günümüzde İnegöl'ün Sungurpaşa köyüne adını veren Sungur Paşa'nın yaşamını, hizmetlerini ve Osmanlı hanedanıyla olası akrabalık bağını ele almaktadır. Araştırmanın odağında, Sungur Paşa'nın babası olarak anılan "Kızıl Murad" adlı şahsiyet ile bazı erken kaynaklarda Osman Gazi'nin oğlu olarak kaydedilen Melik Bey'in (nam-ı diğer Kızıl Murad) aynı kişi olup olmadığı sorusu yer almaktadır. Bu olasılık, tarihsel belgeler ve kronik kayıtlar ışığında değerlendirilerek, Sungur Paşa'nın Osman Gazi'nin torunu olabileceği ihtimali üzerinde durulmakta ve böylece Osmanlı hanedanındaki yeri hakkında daha net ve biyografik bir bilgi sunulması amaçlanmaktadır.

Çalışmada başta Aşıkpaşazade Tarihi olmak üzere erken dönem Osmanlı kroniklerinin yanı sıra vakfiye kayıtları ve ilgili akademik çalışmalar incelenmiş, elde edilen bilgiler tarihsel karşılaştırmalı analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bu çerçevede, Kızıl Murad ile Sungur Paşa arasındaki soybağı, biyografik bilgiler, kronolojik veriler ile coğrafi bağlam dikkate alınarak araştırılmış ve Sungur Paşa'nın Osman Gazi'nin torunu olma olasılığı ele alınmıştır. Sonuç olarak, bu araştırmada Sungur Paşa'nın biyografik ve tarihsel önemi kapsamlı ve detaylı bir biçimde sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Osman Gazi, Kızıl Murad, Sungur Paşa, Ak Sungur Ağa, Koçi Köyü, İnegöl, Osmanlı Kuruluş Dönemi

SUNGUR PASHA IN HIS LESSER-KNOWN ASPECT (ALSO KNOWN AS AK SUNGUR AGHA)

Abstract

The early period of the Ottoman Beylik was characterized by members of the dynasty holding both military and administrative roles, while political influence was reinforced through foundations and land allocations. Among the figures mentioned in various sources during this era is Sungur Pasha (also known as Ak Sungur Agha). This study examines the life, services, and possible familial ties of Sungur Pasha, who played an important role in the foundation period of the Ottoman Beylik and gave his name to the

[*] Araştırmacı

present-day Sungurpaşa village in İnegöl. The research particularly focuses on the question of whether "Kızıl Murad," identified as Sungur Pasha's father, is the same individual as Melik Bey (also called Kızıl Murad), recorded in some early sources as a son of Osman Gazi. This possibility is analyzed in light of historical documents and chronicles, considering the potential that Sungur Pasha was a grandson of Osman Gazi, thereby clarifying his place within the Ottoman dynasty.

The study reviews early Ottoman chronicles, particularly the Aşıkpaşazade History, alongside foundation deeds and relevant scholarly works, with the findings assessed through a comparative historical analysis. The research examines the genealogical connection between Kızıl Murad and Sungur Pasha, considering biographical information, chronological data, and geographical context. In conclusion, the study presents a detailed account of Sungur Pasha's historical and biographical significance.

Keywords: Osman Gazi, Kızıl Murad, Sungur Pasha, Ak Sungur Agha, Koçi Village, İnegöl, Early Ottoman Period.

MİLLİ MÜCADELE'DE FETVALAR VE İNEGÖL MÜFTÜSÜ HASAN FEHMİ EFENDİ (ARSLAN)

Ali SARIKOYUNCU[*] & Esra SARIKOYUNCU DEĞERLİ[**]

Özet

Milli Mücadele, Türk Milletinin varlığını ve bağımsızlığını korumak için iç ve dış düşmanlara karşı maddi manevi tüm gücünü ortaya koyduğu dönemin adıdır. Bu zorlu ve çetin mücadelede fetvalar savaşına da tanık olunmuştur. Mustafa Kemal Paşa'nın "Milli İntibah" diye tanımladığı Türk Milletindeki uyanış, pek çok din adamının da rehberliğinde gelişmesi, işgalcileri telaşlandırdı. Ulusal harekatın güçlenmesini engellemek isteyen emperyalistler, halkın dini duygularına hitaben bir vesikaya ihtiyaç duygu. Şeyhülislam Dürrizade'den "Anadolu harekâtına girişenlerin katli vacip olduğuna dair" bir fetva aldılar. Ankara Müftüsü Rıfat Börekçi başkanlığında Anadolu Müftüleri de karşıt fetva yayınladı. Bursa Müftüsü Ömer Fevzi Efendi başta olmak üzere kimi din adamlarının Milli Mücadele aleyhindeki tutum ve davranışlarına karşı, ulusal harekât yanında yer almıştır. Onun Ankara Müftüsü Mehmet Rıfat Efendi (Börekçi)'nin önderliğinde hazırlanan Ankara Fetvasını tasdik etmesi de büyük önem taşımaktadır.

Bu ölüm kalım mücadelesi Türk Milletine binlerce cana mal olmuş, Anadolu toprakları şehit kanlarıyla sulanmıştır. Bu kanlı mücadelede güzel İnegölümüz 15 Temmuz 1920-6 Eylül 1922 tarihleri arasında çeşitli tarihlerde olmak üzere, dört defa Yunanlılar tarafından işgal edilmiştir. Bu işgaller esnasında, İnegöl Müftüsü olan Hasan Fehmi Efendi'nin üstün hizmetleri olmuştur. O, İnegöl ve çevresinde Milli Mücadele fikrinin doğuşunda etkili olmuş, halka mücadele azmi aşılamıştır.

Çalışmamızda Risale-i İman (Konya Vilayet Matbaası, Kosava, tarihsiz) ve Zübdetü'l Ta'lim (Hamidiye Mektebi Sanayi Matbaası, Üsküp, 1335) adlı eserlerin de yazarı olan Müftü Hasan Fehmi Efendi'nin Milli Mücadele'deki hizmetleri arşiv belgelerinden de yararlanılarak irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Milli Mücadele, İnögöl, Müftü Hasan Fehmi Efendi, Yunan, Ankara Fetvası.

[*] Prof.Dr., Emekli Öğretim Üyesi. E-mail: sarikoyuncua@gmail.com.

[**] Prof. Dr., Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü Öğretim Üyesi. E-mail: esra.sdegerli@dpu.edu.tr.

MUFTI OF İNEGÖL IN THE NATIONAL STRUGGLE HASAN FEHMİ EFENDİ (ARSLAN)

Abstract

The War of Independence is the period in which the Turkish nation exerted all its material and spiritual might against internal and external enemies to protect its existence and independence. This challenging and arduous struggle also witnessed a war of fatwas. The awakening within the Turkish nation, described by Mustafa Kemal Pasha as the "National Revival," and its development under the guidance of numerous clergy, alarmed the invaders. The imperialists, seeking to prevent the strengthening of the national movement, felt the need for a document appealing to the people's religious sentiments. They obtained a fatwa from Sheikh al-Islam Dürrizade declaring that "those who undertake the Anatolian campaign must be killed." The Anatolian Muftis, led by Ankara Mufti Rıfat Börekçi, issued a counter-fatwa. Bursa Mufti Ömer Fevzi Efendi, in response to the anti-National Struggle stance and actions of some clergy, sided with the national movement. His approval of the Ankara Fatwa, prepared under the leadership of Ankara Mufti Mehmet Rıfat Efendi (Börekçi), is also of great significance.

This life-and-death struggle cost the Turkish nation thousands of lives, and the lands of Anatolia were watered with the blood of martyrs. During this bloody struggle, our beautiful İnegöl was occupied by the Greeks four times, on various dates between July 15, 1920, and September 6, 1922. During these occupations, Hasan Fehmi Efendi, the Mufti of İnegöl, rendered outstanding service. He was influential in the emergence of the idea of the National Struggle in İnegöl and its surrounding areas, instilling the people's determination to fight.

This study will examine the contributions of Mufti Hasan Fehmi Efendi, author of the works Risale-i İman (Konya Provincial Printing House, Kosava, undated) and Zübdetü'l Ta'lim (Hamidiye School Industrial Printing House, Skopje, 1335), during the National Struggle, using archival documents.

Keywords: War of Independence, İnögöl, Mufti Hasan Fehmi Efendi, Greek, Ankara Fatwa.

İNEGÖL İLÇE MERKEZİNDEKİ TARİHİ HAMAMLAR

Ali Can ÖZÇELİK* & Mustafa ÇETİNASLAN**

Özet

Bursa'nın önemli yerleşim merkezlerinden biri olan İnegöl, tarih boyunca hem ticaret yolları üzerindeki stratejik konumu hem de Osmanlı Beyliği'nin ilk fethettiği bölgelerden biri olması nedeniyle özel bir öneme sahiptir. Bursa ve İnegöl çevresi Osmanlı mimarisi ve sanatının erken döneminden başlayarak 20. Yüzyıl sonuna kadar zengin bir birikimi ihtiva etmektedir.

Osmanlı'nın bir uç beyliğinden imparatorluğa yükseliş süreci sadece siyasi ve askeri boyutta gerçekleşmemiş; aynı zamanda kültür ve sanat bakımından da ciddi bir gelişimi beraberinde getirmiştir. Bu tarihsel süreçte oluşan zengin kültürel miras, camiler, medreseler, hanlar, türbeler ve özellikle konumuzu da oluşturan hamamlar olmak üzere ağırlıklı olarak mimari alanda yoğunlaşmıştır.

Bildirimizin konusunu oluşturan hamamlar, yalnızca sağlık ve kişisel temizlik işlevi gören yapılar değil; aynı zamanda sosyal yaşamın, toplumsal etkileşimin ve kent kimliğinin şekillenmesinde önemli bir rol oynayan kamusal mekânlardır. Bu özellikleriyle hamamlar, kent halkının günlük yaşam ritmini, toplumsal alışkanlıklarını ve geleneksel etkileşim biçimlerini anlamak açısından değerli kaynaklardır. Bu bağlamda hamam yapıları yalnızca işlevsel nitelikleriyle değil, mimari düzenlemeleri, plan tipolojileri ve süsleme programlarıyla da sanat tarihi araştırmaları için dikkate değer bir inceleme alanı oluşturmaktadır.

Bu bildiride İnegöl ilçe merkezinde yer alan Yıldırım (Salı) Hamamı ile Sinan Bey Hamamı ele alınacaktır. Semavi Eyice tarafından oluşturulan Osmanlı hamam tipolojisine göre Yıldırım (Salı) Hamamı "ortası kubbeli, enine sıcaklıklı ve çifte halvetli tip", Sinan Bey Hamamı ise "kare bir sıcaklık etrafında sıralanan halvet hücreli tip" olarak inşa edilmiştir. Sırasıyla tek ve çifte hamam olarak yapılan bu yapılar plan tipolojileri, malzeme-teknik ve süsleme özellikleriyle sanat tarihi disiplini içerinde değerlendirilecektir. Ayrıca, özellikle plan tipolojisi bakımından benzer özellikler gösteren diğer Osmanlı dönemi hamamlarıyla karşılaştırmaları yapılarak Yıldırım (Salı) ve Sinan Bey Hamamlarının Osmanlı hamam mimarisi içerisindeki yeri ortaya konulacaktır.

İnegöl'deki bu tarihi hamamlar, yalnızca mimari değerleriyle değil geçmişten günümüze taşınan toplumsal pratiklerin canlı tanıkları olmalarıyla da büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, söz konusu yapıların belgelenmesi, korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması, kentin kültürel mirasının sürdürülebilirliği açısından temel bir gereklilik olarak da önem arz etmektedir.

---

* Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü, Sanat Tarihi Anabilim Dalı, mail adresi ali.ozcelik@selcuk.edu.tr, 0000-0002-0590-3167

** Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü, Sanat Tarihi Anabilim Dalı, mail adresi mcetinaslan@selcuk.edu.tr, 0000-0002-3095-1494

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Hamam, Su Yapıları, Mimari Miras, Kamusal Mekân, Kent Kimliği

HISTORICAL BATHHOUSES IN THE CENTER OF İNEGÖL DISTRICT

Abstract

İnegöl, one of the significant settlements in Bursa, holds a special importance in our history due to both its strategic location along trade routes and being one of the first regions conquered by the Ottoman Beylik. The Bursa region, including İnegöl, possesses a rich accumulation of architectural and artistic examples spanning from the early period of Ottoman architecture to the end of the 20th century.

The rise of the Ottoman state from a frontier principality to an empire was not only a political and military process but also brought significant developments in culture and art. The rich cultural heritage that emerged during this historical period is predominantly reflected in architecture, including mosques, madrasas, inns, tombs, and, notably for the subject of this paper, bathhouses.

The hammams that constitute the focus of this study are not merely structures serving health and personal hygiene functions; they are also public spaces that play a vital role in shaping social life, communal interaction, and urban identity. In this regard, hammams serve as valuable resources for understanding the daily rhythms, social habits, and traditional interaction patterns of urban populations. As such, these structures are noteworthy for art historical research, not only for their functional qualities but also for their architectural arrangements, typologies, and decorative programs.

This paper examines the Yıldırım (Salı) Hammam and the Sinan Bey Hammam, located in the district center of İnegöl. According to the Ottoman hammam typology developed by Semavi Eyice, the Yıldırım (Salı) Hammam represents the "central domed, transverse hot room with double halvet" type, while the Sinan Bey Hammam was constructed as the "halvet cells arranged around a square hot room" type. These structures, built respectively as single and double baths, will be evaluated within the discipline of art history in terms of their plan typologies, material-technical features, and decorative elements. Additionally, they will be compared with other Ottoman-era hammams exhibiting similar plan characteristics, highlighting the position of the Yıldırım (Salı) and Sinan Bey Hammams within Ottoman bath architecture.

These historic hammams in İnegöl are significant not only for their architectural value but also as living witnesses of social practices carried from the past to the present. Therefore, the documentation, preservation, and transmission of these structures to future generations constitute a fundamental necessity for the sustainability of the city's cultural heritage.

Keywords: İnegöl, Bath, Water Structures, Architectural Heritage, Public Space, Urban Identity

OSMAN GAZİNİN İNEGÖLÜ FETHİ

Refik ARIKAN[*] & Mehmet Can ÇETİN[**]

Özet

Türklerin İnegöl ve çevresi ile tanışması ilk olarak 1075 yılında Kutalmışoğlu Süleyman Şah'ın İznik'i ele geçirerek Türkiye Selçuklularına başkent yapması sonucu gerçekleşmiştir. Bahsedilen dönemde İnegöl'de Türk hâkimiyeti olduğuna dair herhangi bir veri yoktur. Osmanlı Kuruluşundan evvel burada Bizans'a bağlı bir tekfurun varlığı bilinmektedir. Özellikle Türklerin göç zamanı İnegöl tekfuru ile mücadelelere giriştikleri hatta bu sebepten dolayı Ertuğrul Gazi ile uc bölgesine gelmiş olan Samsa Çavuş'un kendi boyunu toplayarak Mudurnu dolaylarına göç ettikleri ilk Osmanlı kroniklerinde anlatılmaktadır. Uzunca bir dönem İnegöl Tekfuru ile bölgedeki Türkler ve bilhassa Kayıboyu ile geçinemeyen İnegöl Tekfuru Ertuğrul Gazi'nin vefatından sonra Osman Gazi'ye Ermenibelinde pusu kurmuş, Osman Gazi pusuyu bertaraf etse de bu hadisede yeğeni Bayhoca şehit düşmüştür. Akabinde Osman Gazi ve Alpleri Kulacayı ele geçirmiş buna misilleme olarak İnegöl Tekfuru Karacahisar Tekfurundan yardım istemiş Domaniçbeli'nde Bizanslılar ile Kayı boyu savaşmış ve bu savaşta Savcı Bey şehit düşmüştür. Yaşanan bu hadiseler Osman Gazi'yi İnegöl Tekfuruna karşı önlem alması gerektiğini ortaya çıkarmıştır. 1299 yılına gelindiğinde Osman Gazi İnegöl-Köprühisar-Bilecik gibi önemli Bizans tekfurluklarını ele geçirerek bölgedeki hâkimiyetini sağladı. Böylece Yenişehir'i karargâh merkezi haline getiren Osman Gazi İnegöl tekfuru gibi hem Bursa-İznik hedefleri hem de göç yolları üzerindeki tehlikeli bir düşmanı da ortadan kaldırmıştır. Bu çalışmada Aşıkpaşazade, Neşri, Anonim Tevarih-i Ali Osman gibi kroniklerde İnegöl ve İnegöl ile bağlantılı hadiseler kroniklere, tahrir kayıtlarına ve arşivlere bağlı kalınarak işlenecek bunlara ilaveten saha çalışması ve gözlemleri de bu çalışmada değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Kulaca, Domaniç, Osman Gazi, Hamzabey, Bayhoca, Ermenibeli.

THE CONQUEST OF İNEGÖL BY OSMAN

Abstract

The introduction of the Turks with İnegöl and its surroundings was first realized in 1075 Kutalmışoğlu Süleyman Shah seized Iznik and made the capital of the Seljuks of Türkiye. There is no data that there is a Turkish domination in İnegöl in the period mentioned.

[*] Prof. Dr., Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü, refik.arikan@bilecik.edu.tr, https://orcid.org/0000-0001-7813-8171

[**] Dr., Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü, mehmetcancetin1126@gmail.com, https://orcid.org/0000-0003-1791-6069

Before the Ottoman Estate, the existence of a Byzantine tekfur is known here. It is described in the first Ottoman chronicles that the Turks had attempted to struggle with İnegöl Tekfuru, and that Ertuğrul Gazi and Samsa Çavuş migrated to Mudurnu around Mudurnu for this reason. After the death of İnegöl Tekfuru Ertuğrul Gazi, who could not get along with the Turks in the region and the Turks in the region for a long time, he ambushed Osman Gazi in Armenibeli, and his nephew Bayhoca was martyred in this event. Subsequently, Osman Gazi and the Alps seized the Kulaca and asked for help from the Inegöl Tekfuru Karacahisar Tekfur. These events have revealed that Osman Gazi should take measures against İnegöl Tekfur. In 1299, Osman Gazi seized his important Byzantine Tekfurluks such as İnegöl-Köprühisar-Bilecik and ensured his dominance in the region. Thus, Osman Gazi İnegöl Tekfuru, who made Yenişehir headquarters center, has eliminated a dangerous enemy on both Bursa-Iznik goals and migration routes. In this study, the events linked to İnegöl and İnegöl in chronicles such as Aşıkpaşazade, Neşri, Anonymous Tevarih-i Ali Osman will be committed to the chronicles, irritation records and archives in addition to these field studies and observations will be evaluated in this study.

Keywords: İnegöl, Kulaca, Domaniç, Osman Gazi, Hamzabey, Bayhoca, Ermenibeli.

OSMANLI'DA EĞİTİMİN MODERNLEŞMESİ: İNEGÖL İNAS RÜŞDİYE MEKTEBİ

Hatice UZER*

Özet

Bu çalışmada, Osmanlı Devleti'nde XX. yüzyılın başlarında Hüdâvendigâr Vilâyeti kazası olan İnegöl'de açılan İnas Rüşdiyesi incelenmektedir. Osmanlının merkez sancaklarından biri olan Hüdâvendigâr Vilâyeti, hükümetin merkezde almış olduğu kararların ilk uygulandığı yerlerin başında gelmektedir. Sancak merkezindeki değişimler, sancağa bağlı kaza bölgelerinde de tedricen uygulanmıştır. XIX. yüzyıl Osmanlı Maarif alanında yapmış olduğu modernleşme faaliyetleri, Bursa'da ihtiyaç duyulan tüm kurumları ile gelişme göstermiştir. Dönemin önemli modern eğitim kurumu olarak önce Rüşdiye Mektepleri sonrasında ise İnas Rüşdiye Mektepleri eğitim faaliyetlerine başlamıştır. Bu eğitim kurumları sancağa bağlı olan İnegöl kazasında da açılmıştır.

Çalışmanın temel kaynağı arşiv belgeleridir. Osmanlı Arşivi Maarif fonunda İnegöl kazası dâhilinde açılmış olan İnas Rüşdiyesi'ne dair arşiv kayıtları mevcuttur. Bu kayıtlarda İnegöl'de İnas mektebinin açılmasına dair kararın alınması ve öğretmen atamasının yapıldığı ilk tarih bulunmaktadır. 1903 tarihinde açılan bu okulun bina ve malzeme ihtiyaçlarının karşılanması yönünde girişimlerde bulunulmuştur. Maarif Nezareti bünyesinde açılan İnas Rüşdiyesi'nin öğretmen ve öğrencilere yönelik takibi de yapılmıştır. Arşiv kaynaklarının haricinde ikincil kaynak olarak matbu eserlerden faydalanılmıştır. Yerel kaynaklardan da istifade edilerek İnegöl İnas Rüşdiye Mektebi'nin açılması ve gelişimi incelenerek değerlendirilecektir.

Bu konunun seçilme nedeni, Osmanlı döneminde İnegöl'de kız okullarının açılması ve eğitim faaliyetlerine başlamasına dair bir çalışmanın olmamasıdır. Bu çalışma ile Osmanlı'da kız çocuklarının eğitimine verilen önem, önemli bir kaza olan İnegöl özelinde görülebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnas Rüşdiye Mektebi, Rüşdiye, İnegöl, Eğitim, Modernleşme.

THE MODERNIZATION OF EDUCATION IN THE OTTOMAN EMPIRE: İNEGÖL İNAS RÜŞDIYE SCHOOL

Abstract

This study examines the İnas Rüşdiyesi, which was opened in İnegöl, a district of the Hüdâvendigâr Province of the Ottoman Empire, in the early 20th century. Hüdâvendigâr Province, one of the central Ottoman sanjaks, was among the first places where decisions

* Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yakınçağ Tarihi Anabilim Dalı, haticeuzer92@gmail.com, Orcid numarası: 0009-0008-3465-2206

made by the central government were implemented. Changes in the sanjak center were gradually implemented in the district areas affiliated with the sanjak. The modernization efforts undertaken by the Ottoman Ministry of Education in the 19th century developed in Bursa, with all the necessary institutions. As the important modern educational institutions of the period, first the Rüşdiye Schools, and later the İnas Rüşdiye Schools began their activities. These educational institutions were also opened in the İnegöl district of the sanjak.

The primary source of the study is archival documents. The Ottoman Archives of Education Fund contains archival records regarding the İnas Rüşdiye School, which was opened within the İnegöl district. These records hold the initial date of the decision to open the İnas School in İnegöl and the appointment of teachers. Efforts were made to meet the building and material needs of this school, which was opened in 1903. The İnas Rüşdiye School, established under the Ministry of Education, was also monitored the teachers and students. In addition to archival sources, printed works were utilized as secondary sources. Local sources were also consulted to examine and evaluate the opening and development of the İnegöl İnas Rüşdiye School.

This issue was chosen because there is no study on the opening and initiation of educational activities in İnegöl during the Ottoman period. This study demonstrates the importance placed on girls' education in the Ottoman Empire, particularly in the important district of İnegöl.

Keywords: İnegöl İnas Rüşdiye School, Rüşdiye, İnegöl, Education, Modernization.

İNEGÖL YERLEŞİMİNDE ALEVİLER: İNANÇLARI, KURUMLARI VE UYGULAMALARI

Ali AKÇA*

Özet

Alevi-Bektaşi inancının yüzyıllar öncesinden günümüze intikal etmesi ulu ozanlarımızın dizeleri sayesinde oluşmuştur. Gelmiş geçmiş belgelerin, bilimsel ve felsefi düşüncelerine dahi ışık tutacak ölümsüz eserler, çoğunlukla Alevi-Bektaşi inancıyla yoğrulmuş, kemâle ermiş ozanlara aittir.

Yolumuzun inancımızın bizden sonraki kuşaklara, doğru aktarılması konusunda yediden yetmişe hepimize büyük görev ve sorumluluk düşüyor.

Geleneksel inanç ve ibadet anlayışımızı ulu ozanlarımızın dizeleri ışığında koruyabiliriz. Ulu ozanlarımızın dizelerindeki manayı; Alevi-Bektaşi yolunda 12 hizmet Cem'ine, İkrar-Görgü-Müsahip Cem'ine, Dardan İndirme Erkanı'na-Dar Cem'ine, Hakk'a yürüme (cenaze) ekânı'na, Nikah ve İsim koyma Erkânı'nı yansıtmaya çalıştım.

Anadolu genelinde tüm kültürler eşdeğer olmalı, ülke nüfusunun yaklaşık %25'ini oluşturan Alevi-Bektaşi inancı ve kültürü ülkemize büyük bir değer katacaktır. Şu anda da katmaya devam etmektedir.

Sözümüzle, sazımızla, yaptığımız ibadetler ile ülkemizde yaşayan ve var olan tüm inanç ve kültürleri saygı ile karşılar ve özünce ülke toplumunu oluşturan tüm saygı duyarız.

Biz "Önce İnsan" anlayışıyla tüm doğanın ihtiyaç sahibi varlıkları besleyen emek ve yarattığı ürünü olan her türlü yenilebilir meyve ve sebzeler çok önemlidir. Çünkü İnsanatın ve hayvanatın geleceği bu ürünlerle sonsuza kadar yaşayabilecektir. Tüm İnsanlık için bu döngü çok kutsaldır.

İnegöl ilçemizde yaklaşık Köy statüsünden mahalle statüsüne dönüşen 96 köy ve 5 Belde vardır. Bu beldeler; Yenice, Cerrah, Kurşunlu, Alanyurt, Tahtaköprü belediyeleridir. Bu 96 Mahallenin, yaklaşık 28 adedi "Abaza, Gürcü, Çerkez" canlarımız yaşamaktadırlar. Daha önce Belediyesi olan Kurşunlu Nahiyesinin yaklaşık olarak %70'i Alevi ve Bektaşidir. Ayrıyeten daha önce Doma Köyü olarak bilinen Şehitler köyümüz de % 100 Alevi ve de Bektaşidir. Kalan 67 köy ve 4 Beldenin incelendiğinde, çoğunda Horasan'dan gelen Alp Erenlerin yattığı türbeler vardır. Ayrıyetten Osmanlı Devletinin Kuruluşunda yer alan Kayı Boyu Lideri Ertuğrul Gazi ve Şeyh Edebali Alevi önderleri idi. O nedenle bu bölgede yerleşen halk "Tahtacı-Çepni-Ahi-Sıraç-Pomak-Yerli" halk olarak bilinirlerdi. Bunun gibi ünvanlarla anılan anılan Alp Erenlerden oluşmuşlardır.

Örneğin, Şeyh Edebali (Bilecikte), Geyikli Baba (Baba Sultan Mahallesinde) Hasan Dede (Şehitler Mahallesinde), Mehmet Abdal (Kozluören Mahallesinde), Çiçek Baba(Aksu

* Şehitler Köyü Hacı Muradı Ocağı Postnişini, Emekli Kimya Mühendisi, aliakça.1240@gmail.com.

Mahallesinde), Abdal Mehmet((Bursa da Abdal Simit Fırını Yanındaki Tübede),Abdal Murat (Yıldırım Külliyesinde),O dönemde Abdal Musa (Bursa da Musa Baba Mahallesinde yaşamakta idi) Şu anda Antalya /Elmalı kazası/ Abdal Musa Mahallesinde türbesi vardır.

Yukarıda belirttiğim Alp Erenlerin tümü Alevi-Bektaşi inancına bağlı önderlerdi.

Sempozyumda ayrıyeten Alevi İnancını oluşturan 12 Erkan 17 hizmet anlayışını, Dört Kapı, Kırk Makam öğretisini, İkrar ve Dar öğretisini, Cem İbadetinin Çeşitlerini, Cem'deki 12 Erkânım Kuran'daki hangi Ayetlere dayanarak uyguladığımızı anlatmaya çalışacağım.

Cümlenize Aşk-ı Niyazlarımla

Aşk ile…

ALEVİSM IN THE İNEGÖL SETTLEMENT: BELIEFS, INSTITUTIONS AND PRACTICES

Abstract

This study examines the belief system, institutions, and practices of Alevi-Bektashi communities residing in the İnegöl region. The continuity of the Alevi-Bektashi faith throughout history has been preserved mainly through the verses of sacred poets (ulular ozanlar), whose works illuminate the essential rituals and doctrines of the tradition—such as the Cem ceremony, the vows of *İkrar*, *Görgü*, *Müsahiplik*, the *Dardan İndirme* and *Hakk'a Yürüme* (funeral) rituals, and the rites of marriage and naming.
The study emphasizes the role of the Alevi-Bektashi tradition within the broader cultural mosaic of Anatolia and underlines the sanctity of nature, labor, and the cycle of production within the "Human First" philosophy.
An analysis of İnegöl's demographic and cultural structure reveals that among its 96 neighborhoods and 5 towns, Alevi-Bektashi populations are particularly concentrated in Kurşunlu and Şehitler. Many local shrines are associated with *Alp Erenler* (saintly warriors) who migrated from Khorasan. The study also highlights the historical connection of early Ottoman figures such as Ertuğrul Gazi and Sheikh Edebali with the Alevi-Bektashi spiritual heritage.
Furthermore, the research discusses the Twelve Ritual Principles (12 Erkân), Seventeen Services (17 Hizmet), the Four Gates and Forty Stations (Dört Kapı Kırk Makam), and the İkrar and Dar teachings, correlating them with verses from the Qur'an. Thus, the paper provides a historical and cultural perspective on the Alevi-Bektashi faith practices in İnegöl.

Keywords: Alevism, Bektashism, İnegöl, Faith, Cem Ceremony, Rituals, Alp Erenler

KENT VE MOBİLYA MÜZELERİ KURULUŞ HİKÂYESİ

Nedim BAYRAM[*]

Özet

2005 yılında, oy birliği ile alınan Meclis Kararı ile, Kamuoyunda hâlâ, en çok ses getiren projelerden biri olduğuna inandığımız, müze çalışmaları için, isimleri önceden belirlenmiş olan, proje konularına hakim, birikimli ve tecrübeli, 5 kişilik resmi bir komisyonun teşkil edilmesi onaylanmıştır. 8 sene süren gayretli çalışmalar için yaklaşık 60.000 kilometreden fazla yol katedilerek 3.500' den fazla kişi ile bire bir sözlü tarih çalışması yapılmış, İnegöl' ün tarihi ile ilgili ellerinde bulunan çok değerli eşyaları da, özel gayretler sonucu çok yoğun çabalar ile ikna edilerek, "Müze Projesi" kayıtlarına tamamı ile bağış olarak eklenmiştir. Komisyonumuz bu çalışmaları çok yönlü yürütmüştür. Bir taraftan bilgi, belge, fotoğraf ve objeler toplarken, bir taraftan da gidilen yerel bölgelerin özellikleri, varsa doğa tarihi, arkeolojik tarihi, kültürü, folkloru, nüfus yapısı, etnik özellikleri, düğünleri, gelenek ve görenekleri, kaybolmuş halk dansları hatta tarihsel mezar taşlarına kadar araştırmalarını derinleştirmiş ve bütün bilgileri kurulan müzenin belleğine aktarmışlardır. Ayrıca 33.000 adet Osmanlıca belgenin, bu kültürel projeye kazandırma çabaları başarılı bir şekilde sonuçlandırılmıştır. Müzenin yönetimi için gerekli olan, sanat tarihi, tarih ve arkeoloji bölümü mezunları ile güvenlikçi kadrosunun iştigalleri sağlanarak eğitimleri verilmiştir. Toplanan objelerden, tarihi ve antika değeri olanların, resmi kayıt altına alınması için "Etnoğrafik Eser Kayıt Defteri" ni alabilme şartları, bir bir yerine getirilerek müzelerin resmî olarak açılışları sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Kent Müzesi, Mobilya ve Ağaç Sanayi Müzesi

THE FOUNDATION STORY OF CITY AND FURNITURE MUSEUMS

Abstract

In 2005, a unanimous decision of the Assembly approved the formation of an official commission of five people, whose names had been determined in advance, and who were knowledgeable and experienced in the project subjects, for the museum work, which we believe is still one of the most influential projects in the public opinion. During the 8 years of diligent work, more than 60,000 kilometers were traveled and one-on-one oral history studies were conducted with more than 3,500 people, and the very valuable items they had related to the history of İnegöl were persuaded and added to the "Museum Project" records as a donation as a result of special efforts and intense efforts. Our commission conducted this work in a multifaceted manner. While gathering information, documents, photographs, and artifacts, we also deepened our research into the characteristics of the local areas visited, including their natural history, archaeological

[*] İnegöl Kent Müzesi ve İnegöl Mobilya Ağaç Sanayi Müzesi Kurucu Koordinatörü.

history, culture, folklore, demographics, ethnic characteristics, weddings, customs, traditions, lost folk dances, and even historical tombstones. All of this information was then incorporated into the museum's archives. Additionally, efforts to contribute 33,000 Ottoman documents to this cultural project have been successfully completed. Graduates of art history, history, and archaeology departments, as well as security personnel, required for the museum's management have been provided with training and employment. The conditions for obtaining the "Ethnographic Artifact Registry" for the official registration of the collected objects with historical and antique value were fulfilled one by one and the museums were officially opened.

Keywords: İnegöl, City Museum, Furniture and Wood Industry Museum

COĞRAFİ İŞARETLİ ÜRÜNÜN İZİNDEN SAKLI TARİHE: İNEGÖL CERRAH KÖYÜ İNCELEMESİ

Pınar YILDIZ* & Sıla YAVUZ* & Ali KURNAZ*

Özet

İnegöl'e bağlı Cerrah Köyü; tarihsel gelişimi, kültürel mirası ve köy sakinlerinin etnik çeşitliliği, bölgenin sosyo-kültürel yapısında önemli bir konuma sahiptir. Osmanlı döneminden günümüze kadar farklı topluluklara ev sahipliği yapan yerleşim; mimari dokusu, geleneksel üretim pratikleri ve çok kültürlü toplumsal yapısıyla dikkat çekmektedir. Ancak son yarım yüzyılda hızlanan köyden kente göç süreci, köyün tarihî kimliğini ve kültürel hafızasını ciddi biçimde etkilemiştir.

Bu çalışma, Cerrah Köyü örneğinde kırsal göçün yavaşlatılmasına yönelik imkânları; tarihî, kültürel ve etnik unsurlar üzerinden ele almaktadır. Bulgular, göçün yalnızca ekonomik değil; toplumsal aidiyet ve kültürel süreklilik ile de ilişkili olduğunu göstermektedir. Göçün yavaşlatılabilmesi için kırsal alanlarda kültürel mirasın korunması, farklı kültürlerin birlikte yaşama pratiklerinin desteklenmesi ve geleneksel üretim biçimlerinin ekonomik değer zincirine eklemlenmesi gerektiğine inanılmaktadır.

Bu bağlamda, Cerrah Köyü'nde kültürel turizmin geliştirilmesi, yerel üretimin kooperatifleşme yoluyla güçlendirilmesi ve kültürel mirasın eğitim programları aracılığıyla aktarılması gibi öneriler öne çıkarılmaktadır Böylece kırsal yerleşimler yalnızca ekonomik değil, aynı zamanda kültürel ve sosyal cazibe merkezleri hâline gelerek göçün hızını azaltabileceğine inanılmaktadır.

Sonuç olarak; Cerrah Köyü örneğinden hareketle iktisadi hareketliliklerin kültürel bilinci olumsuz etkilediği, yerel üretimin merkezî üretime karşı bazı avantajlar/imtiyazlar elde etmek zorunda olduğu, bu açıdan sosyal devleti öncelikle kırsalda etkin hale gelmesi gerektiği, kırsaldaki yaşam standartlarının aidiyeti büyük ölçüde azalttığı ve bunlara bağlı olarak da kırsalın tarihiyle beraber kültürlerinin de unutulmaya başlandığı görülmüştür. Kırdan kentlere doğru olan bu plansız göçe bir çözüm önerisi olarak Cerrah örneği sunulmaktadır.

Cerrah'ın eski sakinleri olan Ermenilerin kilisesinin ve Osmanlı hamamının restorasyonları ile din ve kültür turizminin geliştirilmesi hedeflenmiş; yerel besin değerleri olan Cerrah Kuru Fasulyesi ve Cerrah Biberi ile sağlıklı gıda prototipleri üretilmiş ve patentlenmiştir. Lozan Muhaciri olan yerel halkın mübadele öncesi memleketleriyle halen

* Sorumlu Yazar, İnegöl Belediyesi Araştırma ve Geliştirme Müdürü, Pinarylmzyildiz@gmail.com.

* İkincil Yazar, Ege Üniversitesi İktisat, Hazırlık Sınıfı Öğrencisi, yavuzsila26@gmail.com.

* İkincil Yazar, Anadolu Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, Lisans 1. Sınıf Öğrencisi, alikurnaaz@gmail.com.

koruduğu bağların ve dil özelliklerinin devamlılığı için "Tarım Erasmusu" projesi yazılmış ve hareketlilik için kabul edilmiştir.

Bu bulgular ışığında Cerrah Köyünün kırsal kalkınma projeleri için bir örnek teşkil etmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Coğrafi İşaret, Kırsal Turizm, Kültürel Sürdürülebilirlik, Mübadele, Yerel Kalkınma, Tarım Erasmusu

FOLLOWING THE GEOGRAPHICALLY INDICATED PRODUCT TO THE HIDDEN HISTORY: A STUDY OF İNEGÖL'S CERRAH VILLAGE

Abstract:

Cerrah Village in İnegöl has a unique socio-cultural significance due to its historical background, multicultural heritage, and ethnic diversity. Since the Ottoman period, it has been home to various communities, and it stands out with its traditional architecture, local production practices, and diverse social structure. However, over the last fifty years, rapid migration from rural to urban areas has significantly weakened the village's historical identity, cultural memory, and social unity. This study examines how rural migration can be slowed by focusing on the historical, cultural, and ethnic values of Cerrah Village. The results show that migration is not only economically motivated but also related to the loss of cultural belonging and interrupted intergenerational continuity. Therefore, preserving cultural heritage, encouraging intercultural dialogue, and incorporating traditional production into modern economic networks are essential.

In this context, proposals include developing cultural tourism, strengthening local production through cooperatives, and promoting cultural heritage through educational programs. Thus, rural settlements can reduce migration by becoming not only economic but also cultural and social centers of attraction. Based on Cerrah Village, it is observed that economic mobility negatively affects cultural awareness; local production must gain advantages against central production; the social state must prioritize rural areas; low living standards reduce belonging; and consequently, rural history and culture are being forgotten. The Cerrah case is proposed as a solution to unplanned rural to urban migration. Restoration of Armenian church and Ottoman Hammam in Cerrah aims to develop cultural/religious tourism. Healthy food prototypes featuring local Cerrah Beans and Peppers have been produced and patented. An 'Agricultural Erasmus' project was designed and approved to sustain the cultural and linguistic connections the locals, resettled post-Lausanne, maintain with their pre-exchange homelands.

In light of these findings, Cerrah Village is planned to serve as a model for rural development.

Keywords: Geographical Indication, Rural Tourism, Cultural Sustainability, Population Exchange, Local Development, Agricultural Erasmus

DİJİTAL TEMSİLDE KURUMSAL YÜZ: İNEGÖL MOBİLYA SEKTÖRÜ

Fatmanur YAVUZ[*] & Eda Büşra YENER[**]

Özet

Türkiye'nin önemli sanayi merkezlerinden biri olan İnegöl, özellikle mobilya sektöründe faaliyet gösteren çok sayıda küçük ve orta ölçekli işletmeye (KOBİ) ev sahipliği yapmaktadır. Bu işletmelerin küresel pazarda rekabet edebilmesi ve markalaşma süreçlerini güçlendirebilmesi için dijital mecralarda etkili bir şekilde temsil edilmeleri gerekmektedir. Dijital görünürlüğün sağlanmasında, özellikle yabancı dillerde sunulan kurumsal içeriklerin erişilebilirliği önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, İnegöl'de faaliyet gösteren mobilya firmalarının (KOBİ) web sitelerindeki "Hakkımızda" ve "İletişim" bölümlerinin uluslararası dijital temsil açısından işlevselliğini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, çeşitli firmaların web siteleri nitel bir yaklaşımla incelenmiş; analiz yalnızca "Hakkımızda" sayfaları ve "İletişim" bilgileri ile sınırlandırılmıştır. Bu durumun temel sebebi, "Hakkımızda" sayfasının firmanın dijital kurumsal kimliğini yansıtan en temel bölüm olması; "İletişim" sayfasının ise müşteri erişilebilirliği açısından kritik bir öneme sahip olmasıdır. Bu nedenle, analizler sadece bu iki unsurla sınırlandırılarak, dijital görünürlük ve uluslararası temsil açısından tutarlı ve odaklı sonuçlar elde edilmesi amaçlanmıştır. İnceleme sırasında bu bölümlerin erişilebilirliği, dil seçeneği, çok dilliliği, açıklığı ve uluslararası müşterilere yönelik uygunluğu temel ölçütler olarak ele alınmıştır. Mevcut çalışmada elde edilen veriler İnegöl'deki 10 mobilya firmasına ait web siteleriyle sınırlı olmakla birlikte, ilerleyen aşamalarda analiz kapsamının genişletilmesi ve incelenecek web sitesi sayısının artırılması hedeflenmektedir. Analizler sonucunda, incelenen firmaların web sitelerindeki "Hakkımızda" ve "İletişim" bölümlerinin içerik, erişim kolaylığı ve çok dillilik açısından önemli farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir. Bazı firmalar, bu bölümler aracılığıyla kurumsal kimlik ve uluslararası vizyonlarını açıkça yansıtırken; bazıları ise yalnızca yerel müşterilere yönelik, sınırlı ve tek dilli içerikler sunmakta, hatta bazı web sitelerinde dil seçeneğinin hiç bulunmadığı gözlemlenmiştir. Özellikle yabancı dil desteğinin bulunmaması veya kısıtlı olması, firmaların uluslararası dijital görünürlüğü ve erişilebilirliğini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu nedenle, kurumsal dijital içeriklerin çok dillilik ve erişilebilirlik ilkeleri doğrultusunda geliştirilmesi, yerel işletmelerin markalaşma süreçlerini güçlendirmesi ve küresel pazarda rekabet gücünü artırması açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Mobilya sektörü, KOBİ, Web sitesi analizi, Dijital görünürlük, Çok dillilik, Uluslararası temsil

[*] Bartın Üniversitesi, Bartın Üniversitesi Mütercim ve Tercümanlık, fatmanuryavuzb13@gmail.com.

[**] Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İngilizce Mütercim ve Tercümanlık, edayener27busra@gmail.com.

THE CORPORATE FACE IN DIGITAL REPRESENTATION: THE FURNITURE SECTOR IN INEGÖL

Abstract

Inegöl, one of Türkiye's key industrial hubs, is home to many small and medium-sized enterprises (SMEs), mainly in the furniture sector. For these firms to compete in the global market and improve their branding, it is vital that they are well represented on digital platforms. The reach of company content, especially in other languages, plays a key role in digital visibility. This study aims to look at the function of the "About Us" and "Contact" parts on the websites of furniture SMEs in Inegöl, in terms of global digital presence. Within the study, a qualitative review was done on the websites of various firms, focusing only on the "About Us" and "Contact" pages. The main reason for this limit is that the "About Us" page shows the core of a company's online identity, while the "Contact" page is key for customer access. So, by limiting the review to these two parts, the study aims to get clear and focused results about digital visibility and global image. The review was based on points such as ease of access, language choices, multilingual use, clarity, and fit for global users. Though the data in this study comes from the websites of ten furniture firms in Inegöl, there are plans to widen the scope in future steps by looking at more websites. The review found clear differences in the "About Us" and "Contact" sections of the websites in terms of content, access, and language support. While some firms show their identity and global goals clearly, others offer short, single-language content for local users only—some have no language choice at all. This lack or limit of other language support harms global online reach and access. For this reason, making company content in line with multilingual and easy-access rules is key to helping local firms grow their brands and compete in the world market.

Keywords: Inegöl, Furniture sector, SME, Website analysis, Digital visibility, Multilingualism, International representation

İNEGÖL EKONOMOSİNDE TARIMIN YERİ VE ÖNEMİ

Uğur BİLGİLİ[*] & Sinem ZERE TAŞKIN[**]

Özet

5000 yıllık insanlık tarihine sahip olan İnegöl, büyük bir sanayi kenti olmanın yanı sıra modern bir marka kenttir. İnegöl'ü marka kent haline getiren etkenler; mobilya sanayisi ve tarımıdır. Türkiye'nin en kalabalık ilçelerinden biri olan İnegöl, Bursa merkez ilçeleri dışında Bursa'nın en kalabalık ilçesidir. Uzun yıllar geçimini çiftçilik ve hayvancılıkla sağlayan İnegöl, aynı zamanda çevresinin ormanlarla kaplı olmasından dolayı orman ürünleri sanayi de gelişmiştir. Önceleri her türlü ahşap eşya üretimi yapılırken 1950'li yıllardan itibaren küçük atölyelerde tamamıyla mobilya imalatına geçilmiş, 1980'lerden sonra özellikle Organize Sanayi Bölgesinin de etkisiyle sanayi alanında daha da hızlı bir gelişme görülmüştür. Bugün sadece OSB merkezli yaklaşık 100 fabrika mevcuttur. 2.OSB'si, ağaç işleri ve mobilyacılık üzerine kurulan Türkiye'nin ilk Mobilya İhtisas Organize Sanayi Bölgesidir. Türkiye ihracat sıralamasında, iller baz alındığında, İnegöl bir çok ili geride bırakmaktadır. İnegöl'ün dış ticaret hacmi 1 milyar doları geçmiştir. İhracat yapılan ülke sayısı 200 civarındadır. İnegöl'de ekonomik hayatın temel unsurlarından birisi de tarımdır. İnegöl'de %48,68'lik payla orman arazileri ilk sırada gelmektedir. Bunu %30,52'lik payla tarım alanları ve %11,09'luk payla çayır-mera alanları takip etmektedir. Tarım alanlarının da %59,05'ini tarla ve yem bitkileri alanları oluşturmakta, bunu da %40,92'lik payla meyve ve sebze alanları izlemektedir. Tarla bitkileri içerisinde en çok 29.291 ton ile buğday ve 40.825 ton ile patates bitkileri üretilmektedir. Bu bitkileri yağlık ve çerezlik ayçiçeği ile mısır ve arpa takip etmektedir. Meyve ve sebzecilik için oldukça elverişli bir iklime sahip olan İnegöl'de 108.842 da alanda 144.784 ton meyve, 16.372 da alanda ise 46.408 ton sebze üretimi gerçekleştirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Sanayi, Ekonomi, Mobilya, Tarım

The Place and Importance of Agriculture in The Economy of Inegöl

Abstract

İnegöl is not only a major industrial city but also a modern brand city with a history spanning 5000 years. The factors that have made İnegöl a brand city are its furniture industry and agriculture. One of Turkey's most populous districts, İnegöl is the most populous district in Bursa outside of the central districts. For many years, İnegöl has made its living from farming and animal husbandry, and the forest products industry also developed due to the forests surrounding the city. While all kinds of wooden items were

[*] Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Bölümü, ubilgili@uludag.edu.tr, OrcID 0000-0003-0801-7678

[**] Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Bölümü, sinemzere@uludag.edu.tr, OrcID 0000-0002-2243-2993

produced in the past, small workshops switched entirely to furniture manufacturing in the 1950s. After the 1980s, the industry saw even faster growth, particularly due to the influence of the Organized Industrial Zone. Today, there are approximately 100 factories based in the OSB alone. The 2nd OSB is Turkey's first Furniture Specialized Organized Industrial Zone, established for woodworking and furniture manufacturing. In terms of Turkey's export rankings by province, İnegöl surpasses many other provinces. İnegöl's foreign trade volume exceeds 1 billion dollars. It exports to around 200 countries. Agriculture is also one of the fundamental elements of economic life in İnegöl. Forest areas rank first in İnegöl with a 48.68% share. This is followed by agricultural areas with a 30.52% share and pasture areas with an 11.09% share. Field and forage crops make up 59.05% of agricultural land, followed by fruit and vegetable fields with a 40.92% share. Among field crops, wheat is the most produced with 29.291 tons, followed by potatoes with 40.825 tons. These crops are followed by oil and snack sunflowers, corn, and barley. In İnegöl, which has a climate highly suitable for fruit and vegetable cultivation, 144.784 tons of fruit are produced on 108.842 decares, and 46.408 tons of vegetables are produced on 16.372 decares.

Keywords: İnegöl, Economy, Industry, Furniture, Agriculture

YEREL KALKINMADA KÜMELENMENİN (YIĞINLAŞMANIN) YERİ VE ÖNEMİ: İNEGÖL ÖRNEĞİ

Ömer Faruk ASLAN*

Özet

Yerel kalkınma ülkelerin ekonomik büyümelerine bağlı olarak her geçen gün gelişen bir dinamik bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Kalkınma ülkede yaşayan bireylerin tüm imkânlardan faydalanabilme olanağı olarak ifade edilmektedir. İnsanların sosyal, kültürel ve ekonomik açılardan kaliteli bir yaşam sürebilmeleri yerel kalınmanın temel göstergelerini oluşturmaktadır. Kümelenme ise belirli bir alanda faaliyet yapan firmaların bir alanda üretim yapmalarıdır. Bölgelerin fiziki ve beşeri kaynakları göz önünde bulundurularak belirli bir alanda yığınlaşılması olarak tanımlanan kümelenme, dünya genelinde ülkelerin sahip oldukları kaynaklara göre markalaşmasını oluşturmaktadır. Kümelenme kavramı tarihsel olarak 1890'lı yıllarda Alfred Marshall tarafında ortaya atılan yığınlaşma teoremi ile ortaya çıkmaktadır. Günümüz firmalara uyarlanması ise Michael Porter tarafından 1990'lı yıllarda Nobel Ödülü alarak popülerlik kazanmasına neden olmaktadır. İnegöl mobilya sektöründe yığınlaşan bir yerleşim birimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışma yerel kalkınmada kümelenmenin yeri ve önemi anlatıldıktan sonra bir kümelenme örneği olan İnegöl Mobilyacılar sektörü ele alınacaktır. Bu kapsamda TÜİK, İnegöl Mobilya ve Ağaç İşleri İhtisas OSB ve İnegöl Ticaret Odası'ndan İnegöl OSB'sinin genel görünümüne, 2013-2024 yılları arasında Bursa'da gerçekleşen ithalat ve ihracat verilerine, İnegöl'e ait 5 yıllık ithalat ve ihracat miktarlarına ilişkin istatistiki analiz yapılacaktır. 2024 yılında İnegöl'ün genel görünümü hakkında bilgi verilecektir. Bursa genelinde sadece 2018'de ithalat düşerken 2015, 2019-2024 yıllarında ise hem ithalat hem de ihracat miktarları düşmüştür. İnegöl'ün mobilya sektöründeki ihracat payı 2024'te sektörün Türkiye genelinde % 16'sını oluşturmaktadır. İnegöl'ün dış ticaret hacmi olarak Türkiye'de 21. Sırada olduğu görülmektedir. İnegöl 2024 yılında 973.733.338,81 $ dış ticaret fazlasıyla model ekonomi şehir olma özelliğini içermektedir. Elde edilen veriler ışığında İnegöl'de mobilya ve ağaç işleri sektöründe başarılı bir kümelenmenin olduğu görülmektedir. Aynı şekilde Türkiye'nin tüm bölgelerinde yörelerin sahip olduğu fiziki ve beşeri kaynaklara göre kümelenme gerçekleştirilmesi ülke genelinde yerel kalkınmanın pozitif yönde etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Kalkınma, Kümelenme, İnegöl Mobilya ve Ağaç İşleri Sektörü, İhracat, İthalat.

* Öğr. Gör. Dr., Atatürk Üniversitesi, Oltu Meslek Yüksekokulu Finans Bankacılık ve Sigortacılık Bölümü, Bankacılık ve Sigortacılık Programı, ofaruk.aslan@atauni.edu.tr, 0000-0001-7415-6049

THE PLACE AND IMPORTANCE OF CLUSTERING IN LOCAL DEVELOPMENT: THE EXAMPLE OF INEGÖL

Abstract

Local development emerges as a dynamic concept that evolves daily, driven by the economic growth of countries. Development is defined as the ability of individuals living in a country to benefit from all available opportunities. The ability of people to live a quality life in social, cultural, and economic terms constitutes the fundamental indicator of localization. Clustering, on the other hand, is the production of firms operating in a specific area. Clustering, defined as the agglomeration of regions within a specific area, considering their physical and human resources, forms the basis for branding of countries worldwide based on their resources. The concept of clustering originated with the agglomeration theory proposed by Alfred Marshall in the 1890s. Its adaptation to modern-day firms led to its popularity, with Michael Porter receiving the Nobel Prize in the 1990s. İnegöl stands out as a settlement area with agglomeration in the furniture sector. After explaining the role and importance of clustering in local development, the İnegöl Furniture Industry, an example of clustering, will be discussed. In this context, a statistical analysis will be conducted by TurkStat, the Inegöl Furniture and Woodwork Specialized Organized Industrial Zone, and the Inegöl Chamber of Commerce on the general outlook of Inegöl Organized Industrial Zone, import and export data in Bursa between 2013 and 2024, and Inegöl's 5-year import and export volumes. Information will be provided on the general outlook of Inegöl in 2024. While imports across Bursa decreased only in 2018, both import and export volumes decreased between 2015 and 2019-2024. Inegöl's export share in the furniture sector will constitute 16% of the sector's total in Turkey in 2024. Inegöl ranks 21st in Türkiye in terms of foreign trade volume. Inegöl has the distinction of being a model economic city with a foreign trade surplus of $973,733,338.81 in 2024. Based on the data obtained, a successful clustering in the furniture and woodworking sector is evident in Inegöl. Similarly, clustering across all regions of Türkiye based on their physical and human resources will positively impact local development nationwide.

Keywords: Local Development, Clustering, Inegöl Furniture and Woodworking Industry, Export, Import.

YEŞİL PAZARLAMA VE TÜKETİCİ DAVRANIŞLARI: İNEGÖL'DE ÇEVRE DOSTU ÜRÜNLERE YÖNELİM

Seyda Fatih HARMANDAROĞLU*

Özet

Çevresel sorunların artışı ve sürdürülebilirlik odaklı politikaların gündeme gelmesi, tüketici davranışlarını doğrudan etkilemekte ve yeşil pazarlama kavramını ön plana çıkarmaktadır. Yeşil pazarlama, işletmelerin yalnızca ekonomik fayda elde etme amacıyla değil, aynı zamanda çevresel sorumluluk bilinciyle hareket ederek rekabet avantajı sağlamalarını mümkün kılmaktadır. Bu çalışmanın problematiği, tüketicilerin çevre dostu ürünlere yönelik eğilimlerini belirleyen faktörlerin neler olduğu ve yeşil pazarlama stratejilerinin bu süreçte nasıl bir rol oynadığı sorunsalı üzerine kurulmuştur. Araştırmanın amacı, yeşil pazarlama ile tüketici davranışları arasındaki ilişkiyi kuramsal açıdan incelemek ve bu literatürü İnegöl bağlamına uyarlamaktır. Metodoloji olarak, ulusal ve uluslararası literatür taraması yapılmış, özellikle Planlı Davranış Teorisi, Değer-İnanç-Norm Kuramı ve Elaboration Likelihood Model temel kuramsal dayanaklar olarak ele alınmıştır. Literatür bulgularına göre çevresel endişe, öznel normlar, kişisel değerler ve sosyal etkiler tüketicilerin yeşil ürünlere yöneliminde belirleyici faktörlerdir; öte yandan yüksek fiyat algısı, bilgi eksikliği ve "greenwashing" olgusu bu yönelimin önündeki en büyük engeller olarak ortaya çıkmaktadır. Sonuç olarak, İnegöl'de özellikle mobilya, tarım ve gıda sektörlerinde çevre dostu üretim ve tüketim eğilimlerinin geliştirilmesi, yeşil pazarlama stratejileri ile desteklendiğinde hem yerel ekonomiye katkı sağlamakta hem de sürdürülebilir bir tüketim kültürünün oluşmasına imkân tanımaktadır. Bu çalışmanın özgün katkısı, yeşil pazarlama-tüketici davranışı ilişkisinin teorik düzeyde tartışılarak İnegöl bağlamına uyarlanması ve bu alanda yapılacak saha araştırmalarına kuramsal bir temel sunmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Yeşil pazarlama, Tüketici davranışları, Çevre dostu ürünler, Sürdürülebilirlik, İnegöl

GREEN MARKETING AND CONSUMER BEHAVIOR: THE TENDENCY TOWARDS ECO-FRIENDLY PRODUCTS IN İNEGÖL

Abstract

The rise of environmental problems and the increasing emphasis on sustainability-oriented policies directly influence consumer behavior and bring the concept of green marketing to the forefront. Green marketing enables businesses not only to achieve

* Dr. Öğr. Üyesi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Osmaneli MYO, Otel Lokanta ve İkram Hizmetleri Bölümü, Turizm ve Otel İşletmeciliği, sfatih.harmandaroglu@bilecik.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-5111-2940

economic benefits but also to gain competitive advantage by acting with environmental responsibility. The central problem of this study is to explore the factors that determine consumers' orientation toward eco-friendly products and to examine the role of green marketing strategies in this process. The aim of the research is to investigate the relationship between green marketing and consumer behavior from a theoretical perspective and to contextualize the findings within the case of İnegöl. Methodologically, this study is based on a comprehensive review of national and international literature, with particular reference to the Theory of Planned Behavior, the Value-Belief-Norm Theory, and the Elaboration Likelihood Model as key theoretical frameworks. Findings from the literature suggest that environmental concern, subjective norms, personal values, and social influence are the main drivers of consumers' tendency toward green products, whereas high price perceptions, lack of knowledge, and the phenomenon of "greenwashing" remain the major barriers. In conclusion, fostering eco-friendly production and consumption patterns in İnegöl, particularly in the furniture, agriculture, and food sectors, can both strengthen the local economy and support the formation of a sustainable consumption culture when backed by effective green marketing strategies. The originality of this study lies in its theoretical contribution by adapting the green marketing–consumer behavior relationship to the İnegöl context and providing a conceptual foundation for future empirical research in this field.

Keywords: Green marketing, Consumer behavior, Eco-friendly products, Sustainability, İnegöl

İNEGÖL'DE KAMU YATIRIMLARININ EKONOMİK VE SOSYAL ETKİLERİ

Mustafa Kemal KÖSE*

Özet

Bu çalışma, İnegöl Belediyesi'nin 2020–2024 döneminde gerçekleştirdiği kamu yatırımlarını incelemektedir. Çalışmanın problematiği, hızla büyüyen ve sanayileşen İnegöl'de yatırımların planlama, uygulama ve sosyoekonomik etkilerinin bütüncül olarak ele alınmamasıdır. Özellikle kentsel büyümenin hızlandığı, nüfusun arttığı ve toplumsal ihtiyaçların çeşitlendiği bu süreçte, kamu yatırımlarının ilçenin gelişimindeki rolünü değerlendirmek önem arz etmektedir. Araştırmanın amacı, son beş yılda tamamlanan projelerin ekonomik ve sosyal boyutlarını analiz ederek ilçenin kalkınma sürecine katkısını ortaya koymaktır.

Yöntem olarak belediyenin 2020–2024 stratejik planı ve yıllık faaliyet raporları incelenmiş, projeler tematik olarak sınıflandırılmıştır. Bu yöntem sayesinde yatırımların sektörel dağılımı, öncelik alanları ve uygulama süreçleri hakkında kapsamlı bir değerlendirme yapılmıştır.

Elde edilen bulgulara göre dönemde öne çıkan yatırımlar arasında Merkez Park ve yer altı otoparkı, Yeni Heykel Meydanı, Merkez Nöbetçi Kitaphane, Akhisar Mahallesi Sağlık Ocağı, Akhisar Kapalı Spor Salonu, İnegöl Millet Bahçesi, Yeni Hükümet Konağı Açık Otoparkı ile akıllı şehir projeleri (fiber altyapı, güvenli park uygulamaları, akıllı duraklar) yer almaktadır. Bu yatırımlar, eğitim, sağlık, kültür, spor, çevre ve dijitalleşme alanlarında ilçeye doğrudan katkı sağlamıştır. Özellikle akıllı şehircilik uygulamaları, İnegöl'ün dijital dönüşümünde önemli adımlar oluşturmuştur.

Sonuç olarak, 2020–2024 döneminde İnegöl'de gerçekleştirilen kamu yatırımları yalnızca kentsel yaşam kalitesini artırmakla kalmamış, aynı zamanda ekonomik dinamizmi ve sosyal bütünleşmeyi de desteklemiştir. Çalışmanın, gelecekte yapılacak yatırımların planlanmasında ve yerel kalkınma politikalarının şekillendirilmesinde bilimsel bir referans niteliği taşıması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Kamu Yatırımları, Yerel Kalkınma, Akıllı Şehircilik, Eğitim, Sağlık, Sosyal Yaşam

* Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Uzaktan Eğitim Teknolojileri Anabilim Dalı, kkose@sakarya.edu.tr, 0000-0001-8458-2156

PUBLIC INVESTMENTS IN İNEGÖL: ECONOMIC AND SOCIAL IMPACTS

Abstract

This study examines the public investments implemented by İnegöl Municipality during the period 2020–2024. The research problem is that, despite İnegöl's rapid growth and industrialization, the planning, implementation, and socio-economic impacts of public investments have not been analyzed in a comprehensive manner. In a context where urban expansion has accelerated, population has increased, and social needs have diversified, it is crucial to evaluate the role of public investments in the district's development. The main purpose of this research is to analyze the economic and social dimensions of the projects completed in the last five years and to reveal their contribution to İnegöl's development process.

The methodology of the study is based on the review of the municipality's 2020–2024 strategic plan and annual activity reports, with projects thematically classified. This approach allows for a detailed assessment of the sectoral distribution of investments, priority areas, and implementation processes.

Findings indicate that prominent investments during this period include Merkez Park and underground parking, Yeni Heykel Square, Merkez 24/7 Library, Akhisar Neighborhood Health Center, Akhisar Indoor Sports Hall, İnegöl National Garden, New Government Office Open Parking Area, and smart city projects such as fiber infrastructure, safe park initiatives, and smart bus stops. These projects have made direct contributions to education, health, culture, sports, environment, and digitalization. In particular, smart urbanization initiatives have represented important steps in İnegöl's digital transformation.

In conclusion, public investments in İnegöl between 2020 and 2024 have not only enhanced the quality of urban life but also supported economic dynamism and social integration. This study is expected to serve as a scientific reference for the planning of future investments and the shaping of local development policies.

Keywords: İnegöl, Public Investments, Local Development, Smart Urbanization, Education, Health, Social Life

İNEGÖL TÜRKÜLERİNİN DERLENMESİ, KORUNMASI, GELECEK KUŞAKLARA AKTARIMI VE NOTALANDIRILMASI

Rıdvan SAYIN*

Özet

İnegöl, tarih boyunca farklı kültürlerin kesişim noktası olmuş, manav, yörük ve göçmen toplulukların bir arada yaşadığı zengin bir kültürel yapıyı bünyesinde barındırmıştır. Bu çok kültürlü yapı, yöreye ait türkülerde hem söz hem de ezgi bakımından belirgin bir biçimde yansımaktadır. İnegöl türkülerinde aşk, gurbet, doğa, tarım, hayvancılık, gündelik yaşam, düğün gelenekleri ve toplumsal dayanışma gibi temalar öne çıkmakta; böylece bu türküler yalnızca bir müzik ürünü değil, aynı zamanda kültürel belleği taşıyan sözlü tarih belgeleri niteliği kazanmaktadır.

Ancak modernleşme, göç hareketleri ve popüler kültürün baskın hale gelmesi, farklı kültürlere ait tekno müzik türlerinin dijital mecralar aracılığı ile yaygınlaşması bu eserlerin unutulma riskini artırmaktadır. Türkülerimizin gelecek kuşaklara aktarılabilmesi için yalnızca derlenmesi değil, aynı zamanda notaya alınarak kayıt altına alınması ve dijital platformlarda duyurulması büyük önem taşımaktadır. Notalandırma süreci, eserlerin icrasını standartlaştırmakta, araştırmacılar için bilimsel bir kaynak sunmakta, genç kuşakların geleneksel müzikle bağ kurmasını kolaylaştırmaktadır. Bu bildiride, İnegöl yöresi türkülerinin derlenmesi, notaya alınması, arşivlenmesi ve dijital ortamlara aktarılması süreci ayrıntılı biçimde ele alınacaktır. Ayrıca somut olmayan kültür miras taşıyıcısı olan mahalli icracıların katkıları, belediyeler ile akademik kurumların işbirliği, güzel sanatlar lisesi müzik bölümü, konservatuvar ve diğer okullarda bu eserlerin öğretilmesi, kültürel etkinlikler aracılığıyla topluma kazandırılması üzerinde durulacaktır.

Sonuç olarak, İnegöl türkülerinin korunması, notalandırılması ve gelecek kuşaklara aktarımı kültürel sürekliliğin sağlanması açısından büyük bir sorumluluktur. Bu çalışmalar, yöresel kimliği güçlendirmenin yanı sıra İnegöl'ün müzikal mirasının ulusal ve uluslararası düzeyde tanıtılmasına da katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Derleme, Halk Müziği, Notalandırma, Kültürel Miras, Sözlü Gelenek

THE COLLECTION, PRESERVATION, NOTATION, AND INTERGENERATIONAL TRANSMISSION OF İNEGÖL FOLK SONGS

Abstract

İnegöl has historically been a crossroads of different cultures, hosting a rich cultural fabric where manav, yörük, and immigrant communities have lived together. This multicultural

* İnegöl Belediyesi, e-mail: ridvansayin@hotmail.com.

structure is clearly reflected in the local folk songs, both in terms of lyrics and melodies. In İnegöl folk songs, themes such as love, longing, nature, agriculture, animal husbandry, daily life, wedding traditions, and social solidarity stand out. Thus, these songs are not only musical works but also oral history documents that carry cultural memory.

However, modernization, migration movements, and the dominance of popular culture, along with the spread of techno-music genres from different cultures through digital platforms, have increased the risk of these works being forgotten. To ensure the transmission of our folk songs to future generations, it is of great importance not only to collect them but also to transcribe them into musical notation, archive them, and make them accessible on digital platforms. The notation process standardizes performance, provides a scientific resource for researchers, and facilitates young generations' connection with traditional music.

This paper will address in detail the processes of collecting, transcribing, archiving, and digitizing the folk songs of the İnegöl region. Furthermore, it will highlight the contributions of local performers who are bearers of intangible cultural heritage, the collaboration between municipalities and academic institutions, and the teaching of these works in fine arts high schools, conservatories, and other schools, as well as their integration into society through cultural events.

In conclusion, the preservation, notation, and transmission of İnegöl folk songs to future generations is a major responsibility in terms of ensuring cultural continuity. These efforts will not only strengthen local identity but also contribute to the national and international recognition of İnegöl's musical heritage.

Keywords: Inegol, Compilation, Folk Music, Notation, Cultural Heritage, Oral Tradition

İNEGÖL'DE BİR ŞİFA KAYNAĞI: TARİHİ ve TURİZM POTANSİYELİ BAĞLAMINDA ÇİTLİ MADEN SUYU

Nurefşan KARADAĞ*

Özet

Tarih boyunca sağlık amacıyla kullanılan doğal mineralli sular, jeolojik süreçler sonucu yeryüzüne ulaşarak zengin mineral içerikleriyle tedavi edici özellikler taşımıştır. Osmanlı'dan günümüze uzanan balneoterapi geleneğinin dikkate değer örneklerinden biri, Bursa'nın İnegöl ilçesinde yer alan "Çitli Maden Suyu"dur. 19. yüzyılda mineral bileşimi ve şifa nitelikleriyle tanınan bu kaynak, Sultan Abdülaziz'in mide rahatsızlıklarına iyi gelmesiyle ün kazanmış; dönemin basınında geniş yer bulmuş ve ulusal ile uluslararası ödüllerle tescillenmiştir. Bununla birlikte, Kurtuluş Savaşı'nda uğradığı tahribat ve debisindeki azalma, zamanla kullanımının daralmasına ve günümüzde yalnızca yerel ölçekte tüketilmesine yol açmıştır. Osmanlı ve Cumhuriyet dönemi arşiv belgeleri, dönemin basını, literatür taraması ve yerel hafıza kaynaklarından elde edilen veriler ışığında hazırlanan bu çalışma, Çitli Maden Suyu'nun tarihî gelişimini, sağlık kültürü içindeki yerini ve günümüzde yeniden işlevlendirilme imkânlarını incelemektedir. İnceleme sürecinde, kaynağın geçmişte sindirim ve karaciğer rahatsızlıkları başta olmak üzere çeşitli sağlık sorunlarına iyi geldiği, İnegöl'ün ekonomik ve sosyal hayatına katkı sağladığı ve dönemin ticari ağlarında yer aldığı görülmektedir. Bu tarihî ve kültürel mirasın, uygun koruma ve tanıtım politikalarıyla sağlık turizmi odaklı bir yaklaşımla yeniden değerlendirilmesi hem bölge ekonomisine hem de İnegöl'ün marka değerine katkı sunabilecek bir potansiyel barındırmaktadır. Bu bağlamda, çalışma Çitli Maden Suyu'nun geçmişten günümüze uzanan serüvenini sağlık ve turizm ekseninde yeniden okumaya imkân tanımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bursa, İnegöl, Çitli, Maden Suyu, Balneoterapi.

A SOURCE OF HEALING IN İNEGÖL: ÇITLI MINERAL WATER IN THE CONTEXT OF ITS HISTORICAL AND TOURISM POTENTIAL

Abstract

Throughout history, natural mineral waters have been valued for their therapeutic qualities, emerging at the earth's surface through geological processes and enriched with minerals. A notable example of the balneotherapy tradition, dating back to the Ottoman era, is the "Çitli Mineral Water" in the İnegöl district of Bursa. In the 19th century, its distinctive mineral composition and reputed healing effects gained prominence, especially after contemporary reports claimed it alleviated Sultan Abdülaziz's stomach

* Lisans Mezunu., Bursa Uludağ Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü, nnurefsan0@gmail.com.

ailments. The spring was subsequently featured in the press, received national and international recognition, and became a symbol of local pride. However, damage sustained during the Turkish War of Independence, coupled with a decline in water flow, led to its gradual reduction in use, confining it largely to local consumption today.

Drawing on Ottoman and Republican archival sources, contemporary newspapers, literature, and local oral history, this study examines the historical trajectory of Çitli Mineral Water, its role within therapeutic practices, and prospects for its revitalization. Findings indicate that the spring was historically sought for digestive and liver disorders, contributed to İnegöl's social and economic life, and was integrated into the trade networks of its period. This legacy, if safeguarded through effective preservation and promotion strategies, could be reimagined as part of health tourism initiatives, enhancing both the regional economy and İnegöl's brand value.

By integrating historical, medical, and tourism perspectives, the study offers a reassessment of Çitli Mineral Water's journey from past to present, highlighting its potential as a cultural and economic asset within contemporary health-oriented tourism frameworks.

Keywords: Bursa, İnegöl, Çitli, Mineral Water, Balneotherapy.

İNEGÖL MOBİLYA VE MOBİLYA YAN SANAYİ SEKTÖRLERİNİN PAZARA YÖNELİK GELİŞİMİ VE İNOVASYON MODELİ ÖNERİSİ: BÖLGESEL REKABETÇİLİK VE KÜRESEL PAZAR STRATEJİLERİ

Alican OFLAZ[*]

Özet

Bu bildiri, İnegöl mobilya ve mobilya yan sanayi sektörlerinin küresel rekabetteki konumunu güçlendirme problemini ele almaktadır. Çalışmanın temel amacı, İnegöl'ün mevcut güçlü yönlerini pekiştirerek ve zayıf yönlerini gidererek, pazar odaklı gelişim için en ideal inovasyon modelini ortaya koymaktır. Yöntem olarak, İnegöl Belediyesi 2024 Yılı İstatistik Raporu ve literatür verileriyle birlikte, Türkiye'nin önde gelen mobilya üretim merkezleri olan Kayseri, Hatay, Manisa ve Ankara gibi illerdeki benzer sektörlerle karşılaştırmalı bir literatür analizi yapılmıştır. Küresel pazar trendleri, inovasyon stratejileri, dijital dönüşüm ve sürdürülebilirlik yaklaşımları detaylı akademik kaynaklarla incelenmiştir.

Elde edilen bulgular, İnegöl'ün üretim tecrübesi ve ihracat potansiyeli gibi güçlü yönlerinin yanı sıra, dijital pazarlama ve Ar-Ge yatırımları konusunda geliştirilmesi gereken alanlara sahip olduğunu göstermektedir. Diğer bölgelerdeki büyük ölçekli seri üretim (Kayseri, Manisa) ve butik üretim (Ankara) dinamikleri incelenerek, İnegöl için karma bir stratejinin gerekliliği belirlenmiştir. Sonuç olarak, İnegöl mobilya sektörü için "Esnek ve Akıllı İnovasyon Modeli" önerilmektedir. Bu model; pazara duyarlı tasarım inovasyonu (kişiselleştirme, küresel trend takibi), teknoloji destekli üretim inovasyonu (Endüstri 4.0, akıllı fabrikalar), döngüsel ekonomi odaklı sürdürülebilirlik inovasyonu (çevre dostu malzemeler, yaşam döngüsü tasarımı), iş birliği ve ekosistem gelişimi (üniversite-sanayi entegrasyonu, küme sinerjisi) ve dijital pazarlama ile e-ihracatın maksimize edilmesi sacayakları üzerine kuruludur. Bu model, İnegöl'ü küresel mobilya pazarında yüksek katma değerli ürünleri ve yenilikçi yaklaşımlarıyla öne çıkaran bir "marka şehir" konumuna taşıyacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl Mobilya, Üretim Yönetimi ve Pazarlama, İnovasyon Modeli, Endüstri 4.0, Dijital Pazarlama, Bölgesel Rekabetçilik, Küme Dinamikleri.

[*] Bursa Teknik Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İşletme Anabilim Dalı, İşletme Tezli Yüksek Lisans Programı, 21435030035@ogr.btu.edu.tr, 0000-0003-1604-3534

Genel Müdür, Sınırlı Sorumlu İnegöl Mobilya Ağaç İşleri Küçük Sanayi Sitesi Yapı Kooperatifi (İMASKOP), a.oflaz@imaskop.org.tr, 0000-0003-1604-3534

A MARKET-ORIENTED DEVELOPMENT AND INNOVATION MODEL PROPOSAL FOR THE İNEGÖL FURNITURE AND FURNITURE SUB-INDUSTRY SECTORS: REGIONAL COMPETITIVENESS AND GLOBAL MARKET STRATEGIES

Abstract

This paper addresses the problem of strengthening the position of the İnegöl furniture and furniture sub-industry sectors in global competition. The main objective of the study is to present the ideal innovation model for market-oriented development by reinforcing İnegöl's current strengths and addressing its weaknesses. The methodology involves a comparative literature analysis of similar sectors in Turkey's leading furniture production centers, such as Kayseri, Hatay, Manisa, and Ankara, along with data from the 2024 İnegöl Municipality Statistical Report and existing literature. Global market trends, innovation strategies, digital transformation, and sustainability approaches were examined using detailed academic sources.

The findings indicate that while İnegöl has strengths like production experience and export potential, it also has areas that need improvement, particularly in digital marketing and R&D investments. By analyzing the dynamics of large-scale mass production in other regions (Kayseri, Manisa) and boutique production (Ankara), the necessity of a hybrid strategy for İnegöl has been identified.

Consequently, a "Flexible and Smart Innovation Model" is proposed for the İnegöl furniture sector. This model is built upon the pillars of market-sensitive design innovation (personalization, global trend tracking), technology-supported production innovation (Industry 4.0, smart factories), circular economy-focused sustainability innovation (eco-friendly materials, life cycle design), collaboration and ecosystem development (university-industry integration, cluster synergy), and the maximization of digital marketing and e-exports. This model will position İnegöl as a "brand city" that stands out in the global furniture market with its high value-added products and innovative approaches.

Keywords: İnegöl Furniture, Production Management and Marketing, Innovation Model, Industry 4.0, Digital Marketing, Regional Competitiveness, Cluster Dynamics.

İNEGÖL ESKİ BELEDİYE BİNASI YENİDEN İŞLEVLENDİRME ÖNERİSİ

Esin UÇARAVCİ*

Özet

İnegöl kent merkezinde yer alan ve yakın döneme kadar belediye hizmet binası olarak kullanılan yapı, Cumhuriyet dönemi kamu yapılarının yalın strüktür ve işlevsel plan tipolojisini yansıtmaktadır. Yeni idari yapıya taşınılmasıyla boş kalan bu yapı, kentsel belleğin korunması ve güncel kültürel ihtiyaçlara yanıt verme potansiyeli açısından yeniden işlevlendirme için uygun bir zemin sunmaktadır. Yeniden işlevlendirme kavramı, basitçe atıl durumda olan yapıyı tadilatlarla yeni bir işleve uygun hale getirmek olarak tanımlanabilir (Burden, 2004). Yapının kentin merkezinde bulunması nedeniyle kent hafızasında önemli bir yer edinmiştir. Bu nedenle bu çalışmada, eski belediye binası olan bu yapıya yeni işlev kazandırmak için öneriler geliştirilmiştir.

İlk öneride yapı, kentin kültürel mirası ve üretim geleneğinin interaktif biçimlerde aktarılacağı bir Deneyim Merkezine dönüştürülmektedir. Mekânın başka bir bölümü ise süreli sergilerle yapıya dinamik bir sosyal süreklilik kazandırmaktadır. Alternatif öneride yapı, farklı yaş gruplarına ve disiplinlere açık serbest üretim atölyeleri olarak yeniden düzenlenmiştir. Bu senaryoda da planlanan galeri işlevi ise, yine yapının sosyo-kültürel sürekliliğini pekiştirmektedir. Bir başka alternatif öneride ise, yapının farkındalık merkezi ve kalkınma ajansı olarak kullanılması planlanmıştır. Yapı bu nitelikle sosyal ve kültürel farkındalık programlarına ev sahipliği yaparken, bir yandan da farkındalık programlarında işlenen konularla ilgili harekete geçilebilecek bir kalkınma ajansı olarak kullanılacaktır.

Sonuç olarak, İnegöl Eski Belediye Binası'nın tüm önerilerde korunarak dönüştürülmesi, Cumhuriyet dönemi mimari mirasının yaşatılmasını ve kente yeni bir kültürel-kamusal odak kazandırılmasını hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeniden işlevlendirme, Cumhuriyet dönemi, Kamu yapıları, Deneyim mekânı, Atölye, İnegöl.

Adaptive Reuse Proposal For The Former Municipality Building of İnegöl

Abstract

Located in the heart of İnegöl, the former municipal building reflects the simple structural language and functional plan typology of Republican-era public architecture. After the relocation of municipal services, the building was left vacant but continues to hold significance for urban memory, offering potential to meet contemporary cultural needs.

* Mimar, Nişantaşı Üniversitesi, Mimarlık Anabilim Dalı, esingergic16@gmail.com, ORCID ID: 0009-0006-3643-3336

Adaptive reuse is defined as transforming an idle building into a new function through spatial and structural interventions (Burden, 2004).

This study proposes three scenarios for reuse. The first transforms the building into an Experience Center, presenting the city's cultural heritage through interactive formats, supported by temporary exhibitions to ensure social continuity. The second reorganizes the building as open production ateliers for all age groups, again supported by a gallery to strengthen socio-cultural interaction. The third proposes an Awareness Center combined with a Development Agency, hosting educational programs and acting as a hub for local initiatives.

These proposals aim to preserve the architectural integrity of the building while reactivating it as a new cultural and public focal point for İnegöl.

Keywords: Adaptive reuse, Republican era, public buildings, experience space, atelier, İnegöl.

OSMAN GAZİ'NİN ERMENİBELİ MUHAREBESİ VE BAYHOCA'NIN MEZARI

Refik ARIKAN[*] & Hamiyet BİLGİLİ ÇETİN[**]

Özet

Kayılar XIII.'da Ertuğrul Gazi öncülüğünde Söğüt-Domaniç hattı olarak adlandırdığımız sınır bölgesine yerleşmişlerdir. Bu dönemde çevrelerinde Moğollara tabi Selçuklu otoritesi, Germiyanoğulları ve Bizanslılar vardı. Söğüt-Domaniç ve bu hat içerisinde bulunan Pazaryeri, Bozüyük ve civar yerleşimlerde konar-göçer olarak yaşamaktaydılar. Kayılar, göç yolları üzerinde Bozüyük-Dodurga hattında Germiyan, Pazaryeri–Domaniç hattında ise İnegöl Tekfuru ile anlaşmazlıklar yaşamaktaydılar. Nitekim Ertuğrul Gazi zamanında onunla birlikte bölgeye gelen Samsa Çavuş ve aşireti İnegöl Tekfurunun baskınlarından bıkarak Mudurnu'ya göç etmişlerdir. Ertuğrul Gazi, kendi döneminde bu durumu müdara yani iyi geçinme siyaseti ile idare etse de Ertuğrul Gazi'nin vefatından sonra Kayı Boyunun başına geçen Osman Gazi, babasının politikasını sürdürmeyecektir. İnegöl tekfurunun, Kayıların egemenliği için bir tehdit unsuru olduğunun farkındadır. Bölgede göç yolları üzerinde egemenliğini tesis etmek isteyen Osman Gazi'nin, Bizans ile giriştiği ilk mücadelelerden olan Ermeni Beli Muharebesi, İnegöl Tekfuru ile kendi aralarında olan rekabet açısından son derece önemlidir. Osman Gazi'ye İnegöl'deki casusu, Ermeni Beli'nin bittiği noktada İnegöl Tekfurunun kendisine pusu kurduğu haberini verir. Osman Gazi, pusunun üzerine yürür ve burada yapılan savaşta yeğeni Bay Hoca şehit düşer. Bay Hoca aynı zamanda Osmanlı kuruluş dönemi kaynaklarından tespit edilen ilk şehittir. Bu çalışmada Ermeni Derbendi ile Beli arasındaki coğrafi farklılıklar incelenecek. Bu farklılıklar üzerinden savaşın yapıldığı alan ve mezar yerinin gerçekliği üzerinde durulacak. Arşiv ve saha çalışması metoduyla incelenerek literatüre yeni bilgiler kazandırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hamzabey, Ermenibeli, Bayhoca, Osman Gazi, Bizans, İnegöl.

The Battle of Ermenibeli of Osman Ghazi and the Tomb of Bayhoca

Abstract

The Kayı Tribe settled in the border region referred to as the Söğüt-Domaniç line under the leadership of Ertuğrul Gazi in the 13th century. During this period, they were surrounded by the Seljuk authority, which was subjugated by the Mongols, as well as by the Germiyanids and the Byzantines. The Kayı lived as nomadic people in the Söğüt-

[*] Prof. Dr. Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü, refik.arikan@bilecik.edu.tr, https://orcid.org/0000-0001-7813-8171

[**] Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Yeniçağ Tarihi Doktora Öğrencisi, hamiyetbilgili155@gmail.com, Orcid numarası: https://orcid.org/0000-0002-2880-6909

Domaniç area, including the settlements of Pazaryeri, Bozüyük, and their surrounding regions. Conflicts arose between the Kayı and the lord of İnegöl along the routes of Bozüyük-Dodurga in Germiyan and Pazaryeri-Domaniç. Indeed, during Ertuğrul Gazi's time, Samsa Çavuş and his tribe, who had accompanied him to the region, migrated to Mudurnu due to the raids perpetrated by the İnegöl lord. While Ertuğrul Gazi managed this situation through a policy of good neighborly relations, Osman Gazi, who succeeded him after Ertuğrul Gazi's death, did not continue his father's diplomatic approach. He recognized that the İnegöl lord constituted a significant threat to the sovereignty of the Kayı. The Battle of Ermeni Beli, one of Osman Gazi's initial confrontations with the Byzantines aimed at establishing his authority along the migration routes, holds considerable importance in the context of the competition with the İnegöl lord. Osman Gazi received intelligence from his spy in İnegöl indicating that the İnegöl lord had laid an ambush for him at the terminus of Ermeni Beli. Osman Gazi advanced towards the ambush, and in the ensuing battle, his nephew Bay Hoca was martyred. Bay Hoca is recognized as the first martyr documented in the sources from the early Ottoman period. This study will investigate the geographical distinctions between Ermeni Derbendi and Beli. It will focus on the authenticity of the battlefield and burial site based on these distinctions. New insights will be contributed to the existing literature through archival research and fieldwork methodologies.

Keywords: Hamzabey, Ermenibeli, Bayhoca, Osman Gazi, Byzantium, İnegöl.

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ ARŞİV KAYITLARI IŞIĞINDA İNEGÖL VAKIFLARI

Mustafa POLAT*

Özet

İslâm medeniyetinde, özellikle Osmanlı Devleti'nde dinî, içtimaî ve iktisadî saiklerle teşekkül eden cami, mescit, şadırvan, çeşme, medrese, muallimhâne, dârülhadis, dârülkurrâ, tekke, zâviye ve imarethane gibi kurumlar, toplum hayatında pek çok hayrî hizmetin icrasına vesile olmuştur. Bu müesseseler, kuruluşlarından itibaren vakıf sistemi vasıtasıyla malî ve idarî bakımdan desteklenmiş; böylece hem işleyişlerinin sürekliliği sağlanmış hem de İslâm toplumlarının sosyal ve ekonomik dokusunu şekillendiren temel unsurlardan biri hâline gelmiştir. Vakıf kurma eylemi, sadaka-i câriye anlayışının kurumsal bir tezahürü olarak, dinî ve ahlâkî vecibelerin yerine getirilmesi, Allah rızasının kazanılması ve manevî yakınlığın elde edilmesi gibi uhrevî gayelerin yanı sıra, toplumsal dayanışma ve sosyal sorumluluk bilincinden de beslenmiştir.

Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi'nde yapılan tarama neticesinde İnegöl'e ait 144 vakıf tespit edilmiştir. Bu vakıflardan 80'inin vakfiyesi günümüze ulaşmış olup, söz konusu belgeler belge çözümleme yöntemiyle ayrıntılı biçimde incelenerek bir vakıf envanteri oluşturulmuştur. Analizler, vakıfların önemli bir kısmının cami vakıflarından meydana geldiğini, bunların yanı sıra tekke ve zâviye vakıflarının da bulunduğunu ortaya koymuştur. Arşiv kayıtlarından vakfın adı, vakfedenin unvanı/lakabı, tanzim tarihi ve kuruluş yeri gibi temel bilgilere ulaşmak mümkün olmuştur. Kronolojik dağılım incelendiğinde, İvaz Paşa bin Ahi Bayezid bin İvazzâde ile Mustafa Paşa bin Mehmed Bey bin Hamza Bey'e ait vakıfların XV. yüzyıla tarihlendiği; diğer vakıfların ise ağırlıklı olarak XIX. yüzyıl ile XX. yüzyıl başlarına ait olduğu tespit edilmiştir. Dikkat çekici bulgulardan biri, Tacunnisâ ve Hatice Hatun gibi kadın vakıf kurucularının varlığıdır.

Bu çalışma, yardımlaşma ve dayanışma kültürümüzün somut birer tezahürü olan vakıfların tarihî ve toplumsal mahiyetinin anlaşılmasına katkı sunmakta; geçmişin anlamlandırılması ve geleceğe dair perspektifin şekillendirilmesinde önemli veriler sağlamaktadır. Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün zengin arşiv koleksiyonu üzerine yapılacak araştırmalar, kültürel mirasımızın aydınlatılması bakımından büyük ehemmiyet taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl Vakıfları, Osmanlı Vakıf Sistemi, Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Cami Vakıfları, Vakfiyeler

* Doç. Dr., Balıkesir Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi İslam Tarihi ve Sanatları Bölümü, İslam Tarihi Anabilim Dalı, mustafa.polat@balikesir.edu.tr, 0000-0002-1818-0252

The Waqfs of İnegöl in the Light of the Archival Records of the General Directorate of Foundations

Abstract

In Islamic civilisation, particularly within the Ottoman Empire, institutions such as mosques, masjids, şadırvans (ablution fountains), fountains, madrasas, primary schools, dār al-ḥadīth, dār al-qurrā, tekkes, zawiyas, and imarets—established for religious, social, and economic purposes—played a vital role in delivering numerous charitable services to society. From their foundation, these institutions were supported financially and administratively through the waqf (endowment) system, thereby ensuring the continuity of their operations and rendering them fundamental components shaping the social and economic fabric of Islamic societies. The act of establishing a waqf, as an institutional embodiment of the concept of ṣadaqa jāriya (continuous charity), was motivated not only by religious and moral obligations, the desire to attain divine approval, and spiritual closeness to God, but also by a sense of social solidarity and responsibility.

As a result of an examination conducted in the Archives of the General Directorate of Foundations, 144 waqfs related to İnegöl were identified. Of these, 80 endowment deeds (waqfiyyas) have survived to the present day. These documents were analysed in detail using document analysis methods, and a waqf inventory was compiled. The findings reveal that a significant proportion of the waqfs consisted of mosque endowments, alongside tekke and zāwiya waqfs. Archival records made it possible to obtain basic information such as the name of the waqf, the founder's title or epithet, the date of establishment, and the place of foundation. Chronological analysis shows that the waqfs of İvaz Pasha bin Ahi Bayezid bin İvazzāde and Mustafa Pasha bin Mehmed Bey bin Hamza Bey date back to the 15th century, while most of the others belong to the 19th century and the early 20th century. A noteworthy finding is the presence of female founders, such as Tacunnisā and Hatice Hatun.

This study contributes to understanding the historical and social character of waqfs, which are tangible expressions of our culture of mutual assistance and solidarity, and provides significant insights for interpreting the past and shaping future perspectives. Further research on the rich archival collection of the General Directorate of Foundations holds great importance for shedding light on our cultural heritage.

Keywords: İnegöl Waqfs, Ottoman Waqf System, General Directorate of Foundations Archives, Mosque Waqfs, Waqfiyyas

XIX. YÜZYIL ORTALARINDA İNEGÖL'ÜN SOSYOEKONOMİK YAPISI

Adem POLAT*

Özet

XIX. yüzyıl Osmanlı taşrasında sosyal, ekonomik ve kültürel yapının incelenmesi, dönemin yerel toplumsal örgütlenmesinin dinamiklerini anlamak açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda arşiv belgeleri, özellikle temettuat defterleri, taşra yerleşimlerinin nüfus yapısı, hane düzenleri, mesleki çeşitlilik ve ekonomik faaliyetleri hakkında ayrıntılı bilgiler sunarak çok boyutlu analizlere olanak tanımaktadır. Bu çalışma, Hüdavendigâr Sancağı'na bağlı İnegöl Kazası'nın 1844–1845 dönemine ait temettuat defterleri esas alınarak, bölgenin sosyoekonomik yapısını sistematik bir çerçevede incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma niteliksel doküman analizi yöntemi ile yürütülmüş ve elde edilen veriler nicel göstergelerle desteklenmiştir. Analizler, İnegöl'ün orta ölçekli bir taşra kazası olarak idari, demografik ve ekonomik çeşitlilik sergilediğini ortaya koymaktadır. Merkez ve kırsal yerleşimlerin hane sayısı, aile yapısı, nüfus yoğunluğu ve mesleki dağılımı, taşra toplumunun sosyal dayanışma mekanizmaları, ekonomik hiyerarşi ve kültürel normlarını görünür kılmaktadır. Kadınların hane reisliği ve ekonomik katılımı, unvan ve lakap kullanımları ile dini referanslı isim tercihleri, toplumun manevi ve kültürel yapısının çözümlemesinde önemli göstergeler olarak değerlendirilmiştir. İnegöl ekonomisi, tarım, hayvancılık, kerestecilik ve taşımacılık gibi çok katmanlı sektörlerle karakterize edilmiştir. Köylerin üretim kapasitesi, hane başına gelir ve ekonomik ağırlık açısından merkez yerleşimlere kıyasla belirgin bir üstünlük sergilemekte; bağcılık, ipek üretimi ve arıcılık gibi yan faaliyetler, yerel ekonomik çeşitliliği ve taşra ekonomisinin çok boyutlu yapısını güçlendirmektedir. Bu mikro tarihsel çözümleme, Tanzimat Dönemi Osmanlı taşrasının sosyoekonomik ve kültürel dokusunu ayrıntılı biçimde ortaya koymakta ve karşılaştırmalı araştırmalar için metodolojik bir model sunmaktadır. Çalışma, yerel arşiv belgelerinin etkin kullanımının Osmanlı taşrasının anlaşılmasına sağlayacağı katkıyı vurgulamakta ve taşra ekonomisi ile toplumsal yapı arasındaki ilişkilere dair önemli bir referans oluşturmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Temettuat Defterleri, Vergü-yi Mahsusa, İktisadi Yapı, Sosyal Yapı..

* Dr., Diyanet İşleri Başkanlığı, a.adempolat@hotmail.com.tr, Orcid: 0000-0001-5717-0316

SOCIOECONOMIC STRUCTURE OF İNEGÖL IN THE MID-19TH CENTURY

Abstract

The analysis of social, economic, and cultural structures in the Ottoman provinces during the 19th century is essential for understanding the dynamics of local societal organization. Archival sources, particularly temettuat registers, provide detailed information on population composition, household arrangements, occupational diversity, and economic activities of provincial settlements, enabling comprehensive multidimensional analysis. This study systematically examines the socio-economic structure of the İnegöl District, part of the Hüdavendigâr Sanjak, for the period 1844–1845, based primarily on these registers. The research employs qualitative document analysis, supplemented with quantitative indicators to support the findings. The results reveal that İnegöl, as a medium-sized rural district, exhibited significant administrative, demographic, and economic diversity. Household numbers, family composition, population density, and occupational distribution in both urban and rural settlements illuminate mechanisms of social solidarity, economic hierarchy, and cultural norms. Women's participation as household heads, the use of titles and nicknames, and the prevalence of religiously referenced names serve as key indicators for interpreting the community's spiritual and cultural structures. The local economy is characterized by multi-layered sectors including agriculture, animal husbandry, timber, and transportation. Villages demonstrate higher production capacity, per-household income, and economic prominence compared to the central settlement. Supplemental activities such as viticulture, silk production, and beekeeping enhance local economic diversity and illustrate the multi-dimensional nature of rural economies. This microhistorical study provides a detailed reconstruction of the socio-economic and cultural fabric of the Ottoman countryside during the Tanzimat period. It offers a methodological framework for comparative research and highlights the importance of utilizing local archival sources to better understand the interplay between economic structures and social organization in provincial contexts.

Keywords: İnegöl, Temettuat Registers, Vergü-yi Mahsusa (Special Tax), Economic Structure, Social Structure.

HUDÂVENDİGÂR VİLÂYET SALNAMELERİNDE (1907-1927) İNEGÖL'ÜN TÜTÜN TARİHİ

Zümrüt TAŞ ÜSKÜL*

Özet

Salnâmeler Farsça kelimelerden oluşmuş Türkçede "yıllık" anlamına gelen 1870-1907 seneleri arasında Osmanlı Devleti tarafından çıkarılmış, Cumhuriyet döneminde 1925-1941 arasında önce "Devlet Salnamesi", daha sonra "Devlet Yıllığı" adı ile çıkarılmış bugünkü faaliyet raporlarının karşılığı olan tarihi belgelerdir. Bu tarihi belgeler neşredildikleri dönemde vilâyet dahilinde bulunan tabii kaynaklar, ziraat, hayvancılık, üretim, nüfus, yollar, ormanlar, eğitim kurumlarının, mahalli tarih, coğrafya, idari yapı, kurumlar, önemli kişilerin biyografileri, ekonomi, ordu eğitim, kültür, sanat eserleri ve abideler, üretim maddeleri gibi alanlarda çok önemli bilgiler içeren yazılı kaynaklardır. Anadolu'nun sosyal ve ekonomik tarihi içerisinde önemli bir yeri bulunan tütün bitkisi, ailelerin geçim kaynakları arasında bulunduğu arşiv belgelerince tespit edilmiştir. Bursa merkezi başta olmak üzere ilçe ve köyleri ile tütün üreten ve satışının yapan iller arasında bulunmaktadır. Hudâvendigâr Vilayeti içerisinde İnegöl merkez ve çevresi Osmanlı'nın sonu ile Cumhuriyetin ilk dönemlerine kadar tütüncülük mesleğini en aktif şekilde yerine getiren yerlerden birisidir. Ülkenin tütüncülük merkezlerinin başında gelen İnegöl'de "şark tütünü" adı veren tütünün üretilmesinden dolayı belli yerlerinde tütün depolarına sahiptir. Çalışmanın amacı, Hudâvendigâr Vilâyeti Salnâmeleri'ndeki bilgilerden hareketle İnegöl'de tütün üretimi ve ticaretini açıklayarak İnegöl tarihine katkı sağlayabilmektir. Bu bağlamda çalışmada, İnegöl tütün üretim alanlarını ve miktarlarını, tütün üreten köy ve köylüleri, ticari faaliyet noktalarını 1907 ve 1927 yılı Hudâvendigâr Vilâyeti Salnâmeleri ve Başbakanlık Arşiv Belgeleri yardımı ile açıklayarak Osmanlı Devleti'nin son dönemi ile Cumhuriyetin ilk yılları arasında bütünleştirilmiş bir değerlendirme elde etmek hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tütün, Tarım, İnegöl tütünü, Salnameler, Tütüncülük, Duhan.

TOBACCO HISTORY OF İNEGÖL IN THE HUDÂVENDİGÂR PROVINCIAL YEARNINGS (1907-1927)

Abstract

Yearbooks, derived from Persian words meaning "annual" in Turkish, were issued by the Ottoman Empire between 1870 and 1907. During the Republican era, they were first published as "State Yearbook" and later as "State Yearbook" between 1925 and 1941. These historical documents are the equivalent of today's activity reports. These historical

* Zümrüt Taş Üskül, Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Bölümü Doktora Öğrencisi, Bursa, zumrutuskul@gmail.com. Orcid:0000-0002-8448-9899

documents are written sources containing crucial information on the natural resources, agriculture, animal husbandry, production, population, roads, forests, educational institutions, local history, geography, administrative structure, institutions, biographies of prominent individuals, economy, military training, culture, works of art and monuments, and production materials within the province of their time. Archival documents have documented the tobacco plant, which holds a significant place in the social and economic history of Anatolia, as a source of income for families. Bursa, along with its districts and villages, is among the provinces that produce and sell tobacco. Within the Hudavendigar Province, İnegöl and its surrounding areas were among the most actively engaged in tobacco farming from the end of the Ottoman Empire to the early years of the Republic. İnegöl, a leading tobacco center in the country, possessed tobacco warehouses in certain areas due to the production of what is known as "oriental tobacco." The aim of this study is to contribute to the history of İnegöl by explaining tobacco production and trade in İnegöl based on information in the Hudavendigar Province Yearbooks. In this context, the study aims to provide an integrated assessment between the late Ottoman Empire and the early years of the Republic by describing İnegöl's tobacco production areas and quantities, tobacco-producing villages and villagers, and commercial activity points using the 1907 and 1927 Hudavendigar Province Yearbooks and Prime Ministry Archive documents.

Keywords: Tobacco, Agriculture, İnegöl tobacco, Yearbooks, Tobacco Growing, Duhan

TÜRKİYE'DE BİR İLK, HAK EDİLEN VE BEKLENEN UNVAN "GAZİ HASTANE", "İNEGÖL DEVLET HASTANESİ"

Hayrettin GÖÇMEN[*]

Özet

Kamu Kurumları ve Tüzel Kişilikler; kuruluş amaçları ve rutin beklenen işlevlerinin yanı sıra, olağanüstü hallerde pozisyonları, davranışları ve reaksiyonları ile sosyal yaşama sıra dışı etki ve katkı sağlamaktadırlar. Olağanüstü koşullarda gerçekleşen bu katkılar, toplum için çok önemli motivasyon kaynağı olmakta, etki ettiği sürecin beklenenden çok daha farklı yönlere evrilmesine yardımcı olabilmektedirler. Toplum psikolojisinde yaratılan bu olağandışı katkılar, toplumsal çimento olarak bireyleri bir arada tutmaktadır. Bu katkıların unutulmasının önlenmesi ve kuşaklar arasında aktarımı sözlü kültürle ve alan yazını verileri ile sağlanmaktadır. Çanakkale Savaşında tüm öğrencilerinin ölmesi üzerine hiç mezun veremeyen Galatasaray, İzmir ve Konya Lisesi örneğinde olduğu gibi. Bazı kurumların katkısı o kadar büyük ve anlamlı olmuştur ki, standart isimlerinin yanı sıra resmi unvan ile taltifleri zaruri kılınmıştır. Kurtuluş Savaşı sürecinde milli seferberliğin fitilini ateşleyen direnişlere ev sahipliği yapmış olan Antep ilinin "Gazi", Maraş ilinin "Kahraman" ve Urfa ilinin "Şanlı" unvanlarına ve 15 Temmuz hain darbe girişimi esnasında gösterilen yerel destan üzerine Ankara'nın Kazan ilçesinin "Kahraman" unvanına sahip olması bu uygulamaya örnek olarak gösterilebilir. Ayrıca yine 15 Temmuz hain darbe girişiminde milletin vekillerinin aktif görev yaptığı esnada hain darbeciler tarafından bombalanan TBMM'nin resmen "Gazi Meclis" olarak isimlendirilmesi bu konuya verilebilecek bir diğer örnektir. Çalışmamızda, Çanakkale ve Kurtuluş Savaşı süreci içinde yaralı askerlere ev sahipliği yaparak tedavilerini üstelenmiş, şifaya kavuşturduğu gibi şehadete yürüyen askerlere de ev sahipliği yapmış olan İnegöl Memleket Hastanesinin tarihi sürece olağandışı katkısı irdelenmiştir. Özellikle Çanakkale cephesine yakınlığı ve o tarihteki büyüklüğü sebebiyle yaralıların süratle şifaya kavuşup cepheye dönmesine olağanüstü katkısı, İnegöl Memleket Hastanesinin resmi makamlarca taltifine yol açmıştır. Amacımız bu 110 yıllık sözel taltifin resmi unvana dönüşmesini sağlayacak bilimsel tarihi araştırmaları ve ateşe arşiv verilerini, sosyolojik perspektiften irdelemektir.

Anahtar Kelimeler: İnegöl Devlet Hastanesi, Unvan, Gazi, Yararlılık, Çanakkale Savaşı, Kurtuluş Savaşı

[*] Doktor, Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Fakültesi Tarih Bölümü, dr_hayrettin@yahoo.com.au , Orcid numarası (https://orcid.org/0000-0001-8265-6860

A First in Türkiye, Deserved and Excepted Title

"Veteran Hospital", "İnegöl State Hospital"

Abstract

Public institutions and legal entities, beyond their routine functions, often play exceptional roles during times of national crisis. Their responses in such moments can have significant social impacts, providing motivation, unity, and altering the course of events. These contributions, deeply embedded in collective memory, are preserved through vocal traditions and academic records. A notable example is the loss of all students from Galatasaray, İzmir, and Konya High Schools during the Gallipoli Campaign, resulting in no graduating class that year. In some cases, the impact of institutional or regional actions has been so profound that official honorary titles were granted. During the Turkish War of Independence, the cities of Antep, Maraş, and Urfa received the titles "Gazi" (Veteran), "Kahraman" (Heroic), and "Şanlı" (Glorious), respectively. After the failed coup attempt on July 15, 2016, Kazan was renamed "Kahramankazan," and the Turkish Parliament was officially titled "Gazi Meclis" (Veteran Parliament) after being bombed while in session. This study explores the exceptional role of İnegöl Public Hospital during the Gallipoli and Independence Wars. Due to its size and proximity to the front lines, the hospital treated large numbers of wounded soldiers, significantly aiding their recovery and return to battle. It also served as a final resting place for those who died. These contributions earned the hospital long-standing verbal recognition from official authorities. Our aim is to analyze historical and archival evidence from a sociological perspective, supporting the transformation of this 110-year-old oral tribute into an official honorary title, thus preserving and institutionalizing İnegöl Hospital's role in national memory.

Keywords: İnegöl State Hospital, Title, Veteran, Benefit, Gallipoli War, Independence War

İNEGÖL TARİHİ KENT MERKEZİNİN DEĞİŞİMİNİN İNCELENMESİ

Seda ÇAKMAK*

Özet

İnegöl kentinin ilk yerleşim tarihinin, yapılan kazı ve yüzey araştırma çalışmaları verilerine göre MÖ 3000'lere uzandığı bilinmektedir. 1299 yılında Osmanlı yönetimine geçen kentte, imar çalışmalarına önem verilmiş ve ilk çağlardan beri kentin orijin noktası olan meydan çevresinden başlayarak kentsel büyüme ve gelişim görülmeye başlamıştır.

İnegöl'ün sahip olduğu toplumsal, kültürel yapıyı şekillendiren en önemli etkenlerden biri bölgeye yoğun bir şekilde yapılan göçler olmuştur. Bununla birlikte ekonomik olarak gelişen kent, yoğun bir yapılaşma baskısına maruz kalmıştır. Özellikle artan konut ihtiyacı ve geleneksel ulaşım ağının yeni oluşan koşulların ihtiyacını karşılayamaması çözülmesi gereken en önemli sorunlardan biri olmuştur. Bu süreçte imar planları yapılmış ancak tarihi kent dokusunu korumak konusunda bir adım atılmamıştır. Zaman içerisinde farklı etkilerle çeşitli demografik, fiziksel ve ekonomik değişimler yaşamış olan tarihi kent merkezi özgün dokusunu, mekânsal kimliğini, tarihi kent parçalarının unsurlarını ve tekil yapıların varlığını korumakta zorlanmıştır.

20. yüzyıl başından günümüze yaşanan değişimler çeşitli haritalar aracılığıyla incelenmiştir. İncelenen alan, geleneksel konut ve ticaret dokusu ile anıtsal yapıların birleştiği tarihi kent dokusunun merkezini kapsamaktadır. Fransız mimar Alexandre Raymond'un 1924 tarihli halihazır haritası ile Harita Genel Müdürlüğü'nden satın alınan hava fotoğrafları kullanılarak 1953, 1973 ve 2021 yılı yerleşim durumları belgelenmiştir ve değişimler tespit edilmiştir. Halihazır harita ve kadastral paftalar üzerinden saha çalışması yapılarak sentez paftası hazırlanmış ve güncel durum tespiti yapılarak değişim süreci belgelenmiştir. Gözlemlenen değişimlerin nedenleri araştırılırken İnegöl'ün tarihi kent dokusu ile ilgili üretilen imar planları ve koruma kararları, Türkiye'deki imar ve koruma kanunları ve İnegöl'ün güncel imar planı ile birlikte değerlendirilerek yasal sorunlar ifade edilmiştir.

Yapılan arşiv ve analizler sonucunda geri dönüşü olmayan müdahalelerin engellenmesi ve mevcut kent dokusunun olabilecek en iyi şekilde gelecek kuşaklara aktarılması için yasal önlemlerin sıkılaştırılmasının yanı sıra yerel yönetimler ve bölge sakinleri bu konuda bilinçlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Koruma kararlarının, mesleki yeterliliği olan uzman kişilerce alınması gerekliliği de ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Kent Tarihi, Kentsel Koruma, Restorasyon, İmar Planı.

* Yüksek Mimar, İstanbul Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü, Restorasyon Anabilim Dalı, sedaarslan@itu.edu.tr, 0009-0003-8071-0837

Examinatıon Of The Change Of Historical City Center Of Inegöl

Abstract

The city of İnegöl is known to have its first settlement history dating back to 3000 BC, according to data from excavations and surface surveys. When the city came under Ottoman rule in 1299, urban development was prioritized, and urban growth and development began, starting around the square, which had been the city's origin since ancient times.

One of the most significant factors shaping İnegöl's social and cultural structure was the intense migration to the region. However, the city, which developed economically, was subjected to intense construction pressure. In particular, the increasing need for housing and the inability of the traditional transportation network to meet the needs of newly emerging conditions constituted among the most important problems to be solved. During this period, zoning plans were prepared, but no steps were taken to preserve the historic urban fabric. Over time, the historic city center, which has experienced various demographic, physical, and economic changes due to various influences, has struggled to preserve its unique texture, spatial identity, elements of historical urban elements, and the existence of individual structures.

The changes that have occurred from the beginning of the 20th century to the present were examined using various maps. While investigating the causes of the observed changes, zoning plans and conservation decisions related to İnegöl's historical urban fabric were evaluated in conjunction with Turkish zoning and conservation laws and İnegöl's current zoning plan, and legal issues were identified. The archives and analyses demonstrate that in order to prevent irreversible interventions and ensure the best possible preservation of the existing urban fabric for future generations, legal measures must be tightened, and local governments and residents must be made aware of this issue. It has also become clear that conservation decisions must be made by qualified experts.

Keywords: İnegöl, Urban History, Urban Conservation, Restoration, Development Plan.

ENGELSİZ BİR ADIM: İNEGÖL ENGELSİZ GENÇ KAFE'NİN ÖZEL GEREKSİNİMLİ BİREYLERİN SOSYAL KATILIMINA KATKISI

Merve DOĞAN*

Özet

Bu çalışma, İnegöl'de kısa süre önce açılan Engelsiz Genç Kafe'nin özel gereksinimli bireylerin sosyal yaşama katılımı üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Toplumsal yaşama tam katılım, özel gereksinimli bireyler için yalnızca temel bir hak olmanın yanında kapsayıcı toplum anlayışının vazgeçilmez unsurudur. Engelsiz Genç Kafe, özel gereksinimli bireylere istihdam imkânı sağlayarak onların toplumsal yaşamda görünürlük kazanmasına katkıda bulunmakta ve toplumun özel gereksinim konusundaki farkındalığını artıran bir model olarak öne çıkmaktadır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde tasarlanmıştır. Veri toplama sürecinde yapılandırılmış açık uçlu görüşmeler ve katılımcı gözlem teknikleri kullanılmıştır. Görüşmeler, Engelsiz Genç Kafe'nin kuruluş ve işleyiş süreçlerine katkı sağlayan yerel yöneticiler, öğretmenler ve veliler ile gerçekleştirilmiştir. Ayrıca hâlihazırda kafede görev alan özel gereksinimli bireylerin deneyimleri ile kafe müşterilerinin algıları da derinlemesine mülakatlar aracılığıyla değerlendirilmiştir. Çalışmaya karşılaştırmalı bir boyut kazandırmak amacıyla Türkiye'nin farklı kentlerinde uygulanan benzer girişimler incelenmiştir. Katılımcı gözlem yoluyla kafenin gündelik işleyişine dair veriler destekleyici nitelikte kaydedilmiştir. Araştırma sonucunda, Engelsiz Genç Kafe'nin özel gereksinimli bireyler açısından bir istihdam alanı olmasının ötesinde sosyal becerilerin geliştiği, özgüvenin pekiştiği ve toplumsal aidiyetin güçlendiği bir sosyal mekân işlevi gördüğü belirlenmiştir. Müşteri deneyimleri, toplumda farkındalık oluşumunun hızlandığını ve önyargıların azaldığını göstermektedir. Yerel yönetim açısından ise kafenin, kapsayıcı sosyal politika uygulamalarına somut bir örnek teşkil ettiği ve sürdürülebilirlik yönünden model niteliği taşıdığı ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda Engelsiz Genç Kafe'nin, İnegöl'de sosyal katılımı artıran dönüştürücü bir girişim olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Engelsiz Genç Kafe, Sosyal Katılım, Özel Gereksinimli Bireyler

A STEP TOWARDS ACCESSIBILITY: THE CONTRIBUTION OF İNEGÖL ACCESSIBLE YOUTH CAFÉ TO THE SOCIAL PARTICIPATION OF PEOPLE WITH SPECIAL NEEDS

Abstract

This study aims to examine the effects of the recently opened "Engelsiz Genç Kafe" in İnegöl on the participation of individuals with special needs in social life. Full

* Özel Eğitim Öğretmeni, Alanyurt Kocatepe Ortaokulu, merwedinler@gmail.com.

participation in social life is not only a fundamental right for individuals with special needs, but also an indispensable element of an inclusive society. "Engelsiz Genç Kafe" contributes to the visibility of individuals with special needs in social life by providing them with employment opportunities and stands out as a model that raises awareness in society about special needs. The research was designed within the framework of a qualitative research approach. Structured open-ended interviews and participant observation techniques were used in the data collection process. The interviews were conducted with local administrators, teachers, and parents who contributed to the establishment and operation of the Accessible Youth Café. Furthermore, the experiences of individuals with special needs currently working at the café and the perceptions of café customers were also assessed through in-depth interviews. Similar initiatives implemented in different cities across Türkiye were examined to add a comparative dimension to the study. Data on the daily operations of the café were recorded through participant observation. The research concluded that "Engelsiz Genç Kafe" serves as a social space where, beyond being an employment opportunity for individuals with special needs, social skills develop, self-confidence is strengthened, and social belonging is reinforced. Customer experiences indicate that awareness within the community is increasing and prejudices are decreasing. From the perspective of local government, the café has been found to be a concrete example of inclusive social policy implementation and a model of sustainability. In this context, it has been concluded that "Engelsiz Genç Kafe" is a transformative initiative that increases social participation in İnegöl.

Keywords: İnegöl, Accessible Youth Café, Social Participation, Individuals with Special Needs

AVRUPA' DAKİ HAYRİYE KÖYLÜLER

Özdem SUVAT*

Özet

1960' lı yılların başında Anadolu' nun birçok yerinden başta Almanya olmak üzere iş gücü göçüyle Orta Avrupa ülkelerine gitmişti. Hayriye Köyü' nden Behlül Taşdemir adlı bir vatandaş İstanbul' a gidip orada yaşamak ister. Kısa süre sonra Almanya' ya iş gücü göçü sebebiyle gidenleri duyar ve bu kervana katılır. Bu olay Hayriye Köyü' nde ilgi uyandırır. 1964 yılında köyde kurulan Hayriye Köyü Kırsal Kalkınma Kooperatifi aracılıyla birçok gence Avrupa' ya gitme olanağı sunar. Altısı Avusturya Viyana olmak üzere 1965 sonbaharında Bursa İnegöl Hayriye Köyü' nden yaklaşık 100 genç Almanya' ya gider. Çoğu zor şartlar altında çalışmış. Bu sebeple bazı işçilerimiz 50-55 yaşında çeşitli hastalıklara yakalanıp erken yaşta vefat etmiştir. O dönem yoksul olarak giden gurbetçiler bugün ekonomik olarak iyi duruma gelmiş ve köylerine epey katkı sağlamıştır. Bu iş gücü göçü ile Hayriye Köyü ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan olumlu yönden gelişmiş, diğer köylerden farklı bir konuma sahip olmuştur. Gurbetçilerimiz, o dönem "kasaba" dedikleri İnegöl dışında hiç biri yeri görmeden Münih, Bremen, Hamburg, Köln gibi büyük şehirlerde yaşamış olmalarına rağmen kısa sürede geri döneceklerine inandıkları için şehir hayatına tam anlamıyla ayak uydurmak istememişlerdir. Yurt dışında yaşayanlar, köyde kalan aile bireylerine düzenli olarak para gönderdikleri gibi yaz tatillerini sadece köyde geçirip ailelerine tarlada, ormanda, harmanda çalışmış ve destek olmuşlardır. Akşamları köy kahvehanesinde gurbetteki günlük hayatı merakla dinleyen Hayriyeliler bundan etkilenmiş ve oraya gitmek fırsat kollamışlardır. Nitekim bugün Almanya, Fransa, Avusturya, Belçika' da yaklaşık 300 hane Hayriyeli vardır. Bugün İnegöl' ün hiçbir köyünde bu kadar gurbetçi yoktur.

Anahtar Kelimeler: Göç, Gurbet, Dil Sorunu, Misafir İşçiler, Değişen Köy

THE HAYRİYE VILLAGERS IN EUROPE

Abstract

At the beginning of the 1960s, many people from Anatolia migrated to Central European countries, especially Germany, as part of the labor migration movement. A citizen named Behlül Taşdemir from Hayriye Village wants to go to Istanbul and live there. Soon after, he hears about those who went to Germany due to labour migration and joins this caravan. This event arouses interest in Hayriye Village. Through the Hayriye Village Rural Development Cooperative, which was established in 1964, many young people are given the opportunity to go to Europe. Approximately 100 young people from Bursa İnegöl Hayriye Village, six of which are Vienna, Austria, go to Germany in the fall of 1965. Most

* Vehbi Koç İlkokulu, Sınıf Öğretmeni, ozisuvat@gmail.com.

of them worked under difficult conditions. For this reason, some of our workers caught various diseases at the age of 50-55 and died at an early age. Those migrants, who left in poverty at the time, have reached good economic conditions today and contributed greatly to their village. With this labour force migration, Hayriye Village has developed positively economically, socially and culturally, and has a different position from other villages. Although our migrants lived in large cities such as Munich, Bremen, Hamburg, and Cologne—without ever having seen anywhere beyond İnegöl, which they used to call a "town"—they believed they would return soon and therefore did not want to fully adapt to city life. Those living abroad regularly sent money to their families who remained in the village, and they spent their summer vacations only in the village, helping their families in the fields, forests, and harvests. The people of Hayriye, who listened to the daily life abroad in the village coffee house in the evenings, were impressed by this and looked for the opportunity to go there. Today, there are about 300 households from Hayriye Village living in Germany, France, Austria, and Belgium. No other village in İnegöl has such a large number of migrants.

Keywords: Migration, Expatriates, Language Barrier, Guest Workers, Changing Village

İNEGÖL İLÇESİ MEMELİ FOSİL BULGULARI: PALEONTOLOJİK BİR ÖN ÇALIŞMA

Erhan TARHAN* & Alper Yener YAVUZ & Ahmet İhsan AYTEK*** & Büşra ALADAĞ**** & M.Cihat ALÇIÇEK*****

Özet

Türkiye, memeli fosil lokaliteleri açısından son derece zengin bir coğrafyada yer almaktadır. Bu potansiyelin İnegöl özelinde ne durumda olduğunu belirlemek, çalışmanın temel amacını oluşturmaktadır. Bu kapsamda 2022 yılında İnegöl (Bursa) ilçesinde paleontolojik bir yüzey araştırması gerçekleştirilmiştir. Daha önceki literatürde sınırlı sayıda fosil kaydıyla temsil edilen İnegöl yöresinde yapılan bu çalışma sonucunda yeni memeli fosilleri tespit edilmiştir. Aynı zamanda, İnegöl Kent Müzesi koleksiyonunda muhafaza edilen fosil materyaller de incelenmiş ve mevcut örneklerin tanımlamaları güncellenmiştir. Bu sayede hem yeni verilerle bölgenin faunal çeşitliliği ortaya konulmuş hem de mevcut fosil materyaller bilimsel olarak değerlendirilmiştir. Yüzey araştırmaları ve müze materyallerinin analizleri sonucunda, bölgedeki memeli faunasının temel olarak Equidae (at), Bovidae (boynuzlular), Suidae (domuz), Gomphotheriidae (fil), Choerolophodontidae (fil), Giraffidae (zürafa) ve Rhinocerotidae (gergedan) familyalarına ait türlerden oluştuğu belirlenmiştir. Ayrıca, araştırma sahalarında mikromemeli türlerinin varlığına da rastlanmış; bu fosil materyallerin detaylı değerlendirilmesi ise başka bir çalışmanın konusu olarak planlanmaktadır. Her ne kadar beşerî ve doğal etmenler yeni lokalitelerin tespitini güçleştirse de, bu çalışma kapsamında önemli sayıda memeli fosili tanımlanmıştır. Bu öncül nitelikteki araştırma, İnegöl bölgesinde Orta ve Geç Miyosen dönemlerinde farklı memeli gruplarının var olduğunu ortaya koymakta; söz konusu gruplar üzerinden Miyosen boyunca değişen paleoekolojik koşullara dair bulgular sunmaktadır. Ayrıca, Neojen döneminin farklı evrelerinde bölgede yaşamış faunal topluluklar sistematik olarak analiz edilmiştir. Bu çalışma, İnegöl ve çevresine yönelik yürütülecek daha kapsamlı paleontolojik araştırmalar için temel teşkil edecek bir ön çalışma niteliğindedir ve burada fosil materyallerin detaylı analizleri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Fosil, Paleontoloji, Lokalite, Miyosen

---

* Dr. Öğr. Üyesi, Hitit Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Antropoloji Bölümü, erhantarhan@hitit.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4793-6386

** Doç. Dr., Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Antropoloji Bölümü, alpyenyav@gmail.com, ORCID: 0000-0002-4959-5581

*** Doç. Dr., Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Antropoloji Bölümü, aytek@mehmetakif.edu.tr, ORCID: 0000-0002-7620-2333

**** Antropolog, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Paleoantropoloji Anabilim Bilim Dalı, Doktora Öğrencisi, busra.aladag.ba@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1681-4423

***** Prof. Dr., Pamukkale Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, cihatalcicek@gmail.com, ORCID: 0000-0001-7689-7625

MAMMAL FOSSIL FINDINGS OF İNEGÖL DISTRICT: A PRELIMINARY PALEONTOLOGICAL STUDY

Abstract

Turkey is located in a geographically rich region in terms of mammalian fossil localities. Determining the status of this potential specifically for the İnegöl area constitutes the main objective of this study. Within this scope, a paleontological surface survey was conducted in the İnegöl district (Bursa) in 2022. As a result of this study—carried out in the İnegöl region, which had previously been represented by a limited number of fossil records in the literature—new mammal fossils were identified. In addition, fossil materials preserved in the İnegöl City Museum collection were examined, and the identifications of the existing specimens were updated. In this way, both the faunal diversity of the region was revealed through new data and the existing fossil materials were scientifically evaluated. Based on surface surveys and analyses of museum specimens, the mammalian fauna of the region was found to consist mainly of species belonging to the families Equidae, Bovidae, Suidae, Gomphotheriidae, Choerolophodontidae, Giraffidae, and Rhinocerotidae. The presence of micromammal species was also detected in the study areas; however, a detailed evaluation of these fossil materials is planned as part of another study. Although anthropogenic and natural factors make it difficult to identify new localities, a significant number of mammal fossils were documented within the scope of this research. This preliminary study reveals that various mammalian groups existed in the İnegöl region during the Middle and Late Miocene periods and provides findings regarding the changing paleoecological conditions throughout the Miocene based on these groups. Additionally, faunal communities that lived in the region during different stages of the Neogene period were systematically analyzed. This study serves as a foundational preliminary work for more comprehensive paleontological research to be conducted in and around İnegöl, presenting detailed analyses of the fossil materials.

Keywords: İnegöl, Fossil, Paleontology, Locality, Miocene

İNEGÖL ÇAVUŞ KÖYÜ TOPRAK ÖRNEKLERİNİN SERAMİKTE KULLANILABİLİRLİĞİNİN İNCELENMESİ VE LİNOL KALIP TASARIMLA SERAMİK UYGULAMA ÇALIŞMASI

Nihal DERİN COŞKUN[*] & Yeliz OKŞAK[**]

Özet

Neolitik çağdan günümüze kadar Anadolu topraklarında seramik üretimi elle şekillendirmeden başlayarak günümüzde fabrikasyon üretime ulaşmış bir sanat ve endüstri dalı olmuştur. Seramik sanatsal bir obje olmanın yanı sıra içeriği itibariyle kalıcı olması yönüyle arkeolojik kazılarda elde edilen örneklerle geçmişle gelecek arasında bir köprü rolü oynamaktadır. Bu çalışmada Helenistik, Roma, Bizans ve Osmanlı dönemine ait pek çok seramik örneğin ele geçtiği İnegöl Bölgesi killi topraklarından örnekler alınarak seramikte kullanılabilirliği yönünden araştırılmıştır. Bu çalışma, İnegöl Çavuş Köyü'nden alınan killi toprak örneklerinin seramikte kullanılabilirliğini incelemekte ve linol kalıp tasarımıyla sanatsal bir uygulamayı ortaya koymaktadır.

İlk aşamada alınan örnekler, kimyasal, mineralojik ve termal özelliklerini belirlemek amacıyla detaylı karakterizasyona tabi tutulmuştur. X-Işını Floresans (XRF) spektroskopisi ile elementel bileşim belirlenmiş olup, SiO_2, Al_2O_3 ve Fe_2O_3 gibi majör oksitler tespit edilerek seramik formülasyonu için kritik unsurlar ortaya konmuştur. X-Işını Kırınımı (XRD) analizi ile kaolinit, illit ve kuvars gibi ana mineraller tanımlanmış, böylece kilin plastisitesi ve pişirme davranışı hakkında bilgiler elde edilmiştir. Diferansiyel Termal Analiz (DTA) ile dehidrasyon, dehidroksilasyon ve vitrifikasyon gibi termal geçişler incelenmiş, sinterleme koşullarının optimizasyonu için büzülme ve dayanım sonuçları öngörülmüştür. Bu analizler, toprakların seramik üretimi için potansiyelini doğrulamış olup, yabancı maddelerin ayarlanmasıyla işlenebilirlik artırılmıştır.

İkinci aşamada, bölgenin önemli termal kaynaklarını temsil eden "Oylat Kaplıcaları" yazısı tasarıma dahil edilmiştir. Tipografik analizle yazı tipi stili rafine edilmiş, estetik ve tarihsel uyum sağlanmıştır. Tasarım, kabartma baskı teknikleriyle linol bloklara tersine oyularak hazırlanmıştır. İlk aşamadaki seramik karolar alt tabaka olarak kullanılmış, linol kalıp ile motif aktarılmıştır. Şekillendirme sonrası kontrollü kurutma ile çatlaklar önlenmiş ve uygun sıcaklıklarda sinterleme ile vitrifikasyon sağlanarak dayanıklı sanatsal objeler elde edilmiştir. Bu disiplinlerarası yaklaşım, malzeme bilimi ile sanatı birleştirerek yerel kaynakların sürdürülebilir seramik pratikleri için değerlenmesini göstermektedir. Bulgular, toprakların endüstriyel ve yaratıcı seramikteki uygulanabilirliğini vurgulamakta olup,

[*] Ordu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Seramik ve Cam Bölümü, Altınordu, ORDU, nihalderincoskun@odu.edu.tr ORCID ID: 0000-0002-3024-9443

[**] Uludağ Üniversitesi, İnegöl Meslek Yüksek Okulu, Tasarım Bölümü, İç Mekân Tasarımı Prg., İnegöl, BURSA yelizoksak@uludag.edu.tr ORCID ID: 0000-0002-9788-3537

bölgesel ekonomik kalkınmayı zanaat üretimi yoluyla teşvik edebilecektir. Gelecek çalışmalar, sır uyumluluğu ve mekanik testlerle genişletilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnegöl Çavuşköy kil, karakterizasyon, seramik, linol baskı, tasarım.

INVESTIGATION OF THE USABILITY OF INEGÖL ÇAVUŞKÖY SOIL SAMPLES IN CERAMIC AND CERAMIC APPLICATION STUDY WITH LINOL MOLD DESIGN

Abstract

This study investigates the feasibility of utilizing clayey soil samples from Çavuş Village in İnegöl, Bursa, Turkey, for ceramic applications, coupled with an artistic implementation using linoleum mold design. The research is structured in two phases: first, evaluating the material's suitability for ceramics through comprehensive analyses, and second, applying the processed clays in an artistic context via linoleum-based molding techniques.In the initial phase, soil samples were collected from the İnegöl region, known for its rich clay deposits. These samples underwent detailed characterization to assess their chemical, mineralogical, and thermal properties. X-ray Fluorescence (XRF) spectroscopy was employed to determine elemental composition, revealing major oxides such as SiO_2, Al_2O_3, and Fe_2O_3, which are critical for ceramic formulation. X-ray Diffraction (XRD) analysis identified key minerals, including kaolinite, illite, and quartz, providing insights into the clay's plasticity and firing behavior. Differential Thermal Analysis (DTA) examined thermal transitions, such as dehydration, dehydroxylation, and vitrification points, to optimize sintering conditions and predict shrinkage and strength outcomes. These analyses confirmed the soils' potential for ceramic production, with adjustments for impurities to enhance workability.The second phase focused on transforming the suitable clays into plastic mud for artistic applications. Emphasizing İnegöl's cultural heritage, the design incorporated the inscription "Oylat Kaplıcaları," a significant local landmark representing the region's thermal springs. Typographic analysis was conducted to refine the font style, ensuring aesthetic and historical relevance. The design was inversely carved into linoleum blocks using relief printing techniques. The prepared ceramic tiles from the first phase served as the substrate, where the linoleum mold was impressed to transfer the motif. Following shaping, the pieces were dried under controlled conditions to prevent cracking and sintered at appropriate temperatures to achieve vitrification, resulting in durable artistic objects.This interdisciplinary approach bridges materials science and art, demonstrating the valorization of local resources for sustainable ceramic practices. The findings highlight the soils' viability for both industrial and creative ceramics, potentially fostering regional economic development through artisanal production. Future extensions could explore glaze compatibility and mechanical testing for broader applications.

Keywords: İnegöl Çavuşköy clay, characterization, ceramics, linocut, design.

KENT SOSYOLOJİSİNDEN ULUSLARARASI İLİŞKİLERE GÖÇ: İNEGÖL'DE ÇERKESLER VE AHISKA TÜRKLERİ

Tuba TÜRKSAVAŞ *

Özet

Kentlerin ekonomik olduğu kadar sosyokültürel gelişmesinde ve göç almasında önemli etkenlerden biri kentlerin coğrafi konumudur. Yerleşilen coğrafya sundukları ile şehrin gelişimine ve çekim merkezi olmasında katkıda bulunurken yarattığı etki ile söz konusu yerleşim yerinin ismini bölgenin ötesine taşarak yurt sathında da duyurmasını sağlar. İnegöl bugün Bursa şehrinin ilçelerinden biri olsa da tarih boyunca önemli bir yerleşim merkezi olmuştur. Bunun temel nedeni de coğrafi konumudur. Geçmişte Doğu Roma için olduğu kadar Osmanlı için de önemli bir ticaret merkezi olarak öne çıkmış, ticaret faaliyetinde bulunmak isteyen pek çok tüccar, tacir ve meslek erbabı İnegöl'e göç etmiştir. Şehrin yerlileri ile beraber göçlerle gelenler arasında oluşan sinerji yöneticilerin de dikkatini çekmiş ve sonraki dönemlerde zorunlu göçlerde de iskan için bu güzel kent özellikle tercih edilmiştir. İnegöl gönüllü olarak bir başka şehirlerden buraya bir yaşam kurmaya gelenler kadar Çerkesler ve Ahıska Türkleri gibi yaşamlarına kast edilen şartlarda hayatta kalmak için hicret yoluna çıkanların yaşadığı zorunlu göçlerde de ön plana çıkmıştır. Yüksek iş imkanları, transit noktalara yakınlığı, halkın kozmopolit yapısına karşın uyumlu birliği gibi nedenlerle yöneticilerin de muhacirlerin zorunlu yerleşimlerinde güvenli adres olarak İnegöl'ü tercih etmesini sağlamıştır. Göç sadece kent sosyolojisinde etkili olmayıp tarihten günümüze ekonomiden, yerel halkın ve muhacir toplumun psikolojisine kadar çok boyutlu ele alınması gereken bir fenomendir. Bu açıdan bu çalışmada Ahıska Türkleri ve Çerkeslerin bölgeye sürgünü, sürgün sonrası İnegöl ile yaşadıkları etkileşim ve göçün yöre kültürüne etkileri incelenecektir. Ayrıca sosyo-ekonomik anlamda bu göçlerin bölgeye katkıları ve etkileri ile belediyenin bu konularda neler yapabilecekleri de düşünsel pratikler olarak ele alınacaktır. Çalışmada ikincil kaynaklar kullanımı ile bunlar üzerinden günümüz yorumlanarak kent

yöneticilerinin geleceğe dair politikalar oluşturulabilmesi için stratejiler önerilecektir. İlgili konuda daha önceki çalışmalardan farklı olarak söz konusu durumun uluslararası ilişkiler boyutu da çalışmada ele alınmaktadır. Merkezi yönetimin olduğu kadar yerel yönetimlerin de ilgi sahasında yer alan göç için İnegöl özelinde yaptığımız bu çalışma ile multi disipliner bir akademik katkı sunulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göç, İnegöl, Bursa, Ahıska, Çerkes, Sinerji, Yerel yönetim

* Öğrerim Görevlisi Dr., Anadolu Üniversitesi, Açıköğretim Fakültesi, Uluslararası İlişkiler, gtturksavas@anadolu.edu.tr, 0000-0003-1854-9459

MIGRATION FROM URBAN SOCIOLOGY TO INTERNATIONAL RELATIONS: THE CIRCASSIANS AND AHISKA TURKS IN İNEGÖL

Abstract

One of the important factors in the economic as well as sociocultural development of cities and their getting migration is the geographical location of the cities. The geography where they are located and what they offer contribute to the development of the city and its becoming a center of attraction. Although İnegöl is now one of the districts of the city of Bursa, it has been an important settlement center throughout history. The main reason for this is its geographical location. In the past, it stood out as an important trade center for both the Eastern Roman Empire and the Ottomans, and many merchants, traders, and professionals who wanted to engage in trade migrated to İnegöl. The synergy formed between the city's locals and those who came with the migrations caught the attention of administrators, and in subsequent periods, this beautiful city was particularly preferred for settlement even in forced migrations. İnegöl has also come to the fore in forced migrations, where people like the Circassians and Ahiska Turks, who were forced to emigrate to survive under conditions that threatened their lives, as well as those who voluntarily came here from other cities to build a life, have settled. Advanced job opportunities, proximity to transit points, and the harmonious unity of the cosmopolitan population have led administrators to choose İnegöl as a safe address for the mandatory settlement of migrants. Migration is a phenomenon that must be approached in a multidimensional manner, from economics to the psychology of the local population and immigrant communities, extending from history to the present day, and is not limited to urban sociology. From this perspective, this study will examine the exile of the Ahiska Turks and Circassians to the region, their interaction with İnegöl after exile, and the effects of migration on the local culture. Furthermore, the socio-economic contributions and impacts of these migrations on the region, along with what the municipality can do in these matters, will be addressed as conceptual practices. In the study, secondary sources will be used and today's situation will be interpreted through them and strategies will be suggested for the city managers to create policies for the future. Unlike previous studies on the subject, this study also addresses the international relations dimension of the situation in question. This study on İnegöl aims to make a multidisciplinary academic contribution to migration, which is a concern for both central and local governments.

Keywords: Migration, İnegöl, Bursa,Ahiska Turks, Circassian, Synergy, Local government

İNEGÖL ŞEHRİNDE YAŞLILARIN AİLE SAĞLIK MERKEZLERİNE ERİŞEBİLİRLİĞİ

Mehmet DENİZ[*] & Elif ŞİMŞEK[**] & Mustafa GÜRÇEŞME[***]

Özet

Bu çalışma, yaşlı bireylerin aktif ve sağlıklı yaşlanmasını destekleyen çevreler (yaşlı dostu kentler) için erişebilirliğin önemli olduğunu vurgulamaktadır. Yaşlı dostu erişebilir çevreler oluşturarak bireylerin çevre ile olan ilişkilerini sürdürmenin sağlanabileceği ileri sürülmektedir. Dolayısıyla, erişebilir ve yaşlı dostu kentler oluşturulmasının gerekliliği üzerinde durulmuştur. Aynı zamanda sağlık coğrafyası açısından, yaşlıların sağlık hizmetlerine mekânsal açıdan erişimini inceleyen ve çözüm önerileri sunan bir çalışma benimsenmiştir. Bu bağlamda çalışmamız, Marmara bölgesinin Güneydoğusunda yer alan İnegöl ilçesinde bulunan Aile Sağlığı Merkezlerinin (ASM) erişebilirliğini incelemeyi hedeflemiştir. Araştırma sahasının İnegöl'ün göç almasına karşın yaşlı nüfusunun sürekli artış göstermesi nedeniyle seçilmesi, çalışmanın önemini artırmıştır. Çalışmada, ASM'lerin yaşlı bireyler tarafından erişilebilirliği üzerine mekânsal analiz gerçekleştirilmiştir. Böylece mevcut durumun ayrıntılı bir şekilde ortaya konulması ve geleceğe dönük planlamaya katkı sağlanması amaçlanmıştır. Veri toplama sürecinde İnegöl Belediyesi'nin imar planı, numarataj servisinden sağlanan konut verileri, İnegöl İlçe Sağlık Müdürlüğü'nden ASM konum bilgileri ve hekim sayıları, OpenStreetMap'den yol verileri ve TÜİK'ten nüfus verileri temin edilerek gerekli veri setleri oluşturulmuştur. Elde edilen veriler, mekânsal analiz için ArcGIS 10.8 paket programı kullanılarak ağ analizi şeklinde işlenmiştir. Ağ analizi sonucunda ASM'lerin etki alanları belirlenmiş ve İnegöl şehrinde yaşlıların ASM erişebilirliği değerlendirilmiştir. Araştırmanın ilk sonuçlarına göre ASM'lerin sayı olarak yetersiz kaldığı belirlenmiştir. Ayrıca şehrin mevcut erişebilirlik durumu incelendiğinde mahallelerin çoğunun yasal mevzuat kapsamı dışında kaldığı gözlemlenmiştir. Bu durum, yaşlıların sağlık hizmetlerine mekânsal erişimini sınırlayan önemli bir sorun olarak tespit edilmiştir. Sonuç olarak, yaşlı nüfusa yönelik erişebilirlik iyileştirmeleri için ASM sayısının artırılması ve mekânsal planlamanın mevzuata uygun olarak güçlendirilmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Dostu Kent, Erişebilirlik, Aile Sağlığı Merkezi, Coğrafi Bilgi Sistemleri İnegöl

[*] Prof. Dr. Mehmet DENİZ, Uşak Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Coğrafya Bölümü. mehmet.deniz@usak.edu.tr, 0000-0002-7696-045X.

[**] Yüksek Lisans Öğrencisi Elif ŞİMŞEK, Uşak Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Coğrafya Bölümü. elifsimsek0297@gmail.com, 0000-0002-2004-4751

[***] Doktora Öğrencisi Mustafa GÜRÇEŞME, Uşak Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Coğrafya Bölümü.
mustafa.gurcesme@mku.edu.tr, 0000-0002-2067-8033

ACCESSİBİLİTY OF FAMİLY HEALTH CENTERS FOR THE ELDERLY İN THE CİTY OF İNEGÖL

Abstract

This study emphasizes the importance of accessibility for environments that support active and healthy aging among older adults (age-friendly cities). It is suggested that creating age-friendly, accessible environments can help individuals maintain their connection with their surroundings. Hence, the necessity of creating accessible and elderly-friendly cities has been emphasized. At the same time, from a health geography perspective, a study examining the spatial access of the elderly to health services and offering solutions has been adopted. In this perspective, our study aimed to examine the accessibility of Family Health Centers (ASM) located in the district of İnegöl, in the southeastern part of the Marmara region. The selection of the research area, İnegöl, due to the continuous increase in its elderly population despite receiving migrants, has increased the importance of the study. The study conducted a spatial analysis on the accessibility of ASMs by elderly individuals. The aim was to present the current situation in detail and contribute to future planning. During the data collection process, the necessary data sets were created by obtaining the zoning plan of İnegöl Municipality, residential data from the numbering service, ASM location information and physician numbers from the İnegöl District Health Directorate, road data from OpenStreetMap, and population data from TÜİK. The obtained data was processed using the ArcGIS 10.8 software package for spatial analysis in the form of network analysis. As a result of network analysis, the areas of influence of ASMs were determined and the accessibility of ASMs for the elderly in the city of İnegöl was evaluated. According to the initial results of the study, it was determined that the number of ASMs was insufficient. Furthermore, when the city's current accessibility situation was examined, it was observed that most neighborhoods were outside the scope of legal regulations. This situation has been identified as a significant problem limiting the spatial access of older adults to healthcare services. Consequently, it has been recommended that the number of ASMs be increased and spatial planning be strengthened in accordance with legislation to improve accessibility for the older adult population.

Keywords: Age-Friendly City, Accessibility, Family Health Center, Geographic Information Systems İnegöl

OYLAT KAPLICALARI VE MAĞARASI NASIL DENEYİMLENMEKTE? ZİYARETÇİ PERSPEKTİFİYLE BİR ANALİZ

Hatice ERDOĞAN* & Faruk SARIUSTA**

Özet

Bilgi iletişim teknolojilerinin hızlı gelişimi, pek çok alanda köklü değişimleri beraberinde getirmiştir. Sanal teknolojilerin yaygınlaşması, bireylerin bilgiye erişimi ve etkileşimini yeniden şekillendirmiştir. Başlarda bilgiye hızla erişmek amacıyla kullanılan internet, zamanla sosyal medya, çevrimiçi platformlar ve mobil uygulamalar aracılığıyla kullanıcıların içerik üreten, yorumlayan ve paylaşan aktif aktörler hâline dönüştürmüştür. Kullanıcılar geçmişe kıyasla çok daha katılımcı ve etkileşimli bir nitelik kazanmıştır. Bireylerin etkileşimde bulundukları sosyal medya araçları sadece fikirlerini beyan ettiği değil aynı zamanda mekânsal deneyimlerini görsel öğelerle paylaşabildiği mecralar haline gelmiştir. Sergilenen bu tutum kullanıcı deneyimlerinin yansıtılmasında ve analiz edilmesinde kullanılmaktadır.

Bu çalışma Bursa'nın İnegöl ilçesinde yer alan Oylat Kaplıcaları ve Mağarası'nı ziyaretçi perspektifi ile analiz etmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca araştırmamız kullanıcı kaynaklı verilerin turizm araştırmalarında nasıl kullanılacağına yönelik bir örnektir. Çalışmanın amacı doğrultusunda Google platformu üzerinden alınan kullanıcı yorumları doğal dil işleme yöntemleriyle analiz edilmiştir. Duygu analizi, n-gram tabanlı içerik çözümlemesi ve konu modelleme teknikleri ile temalar belirlenmiştir. Ziyaretçilerin destinasyonu termal kaynakları ve ekoturizm potansiyeli bağlamında olumlu değerlendirdiği, sahayı önerme potansiyelinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra altyapı eksiklikleri, güvenlik riskleri ve konaklama hizmetlerindeki eksiklikleri de aktarmaktadır. Sonuç itibariyle Oylat Kaplıcası ve Mağarasının sağlık turizmi açısından önemli bir potansiyel barındırmaktadır. Sürdürülebilir gelişimi için hizmet kalitesinin iyileştirilmesi, ziyaretçi deneyiminin izlenmesi, taşıma kapasitesinin takibi ile ilgili adımların atılması önerilmektedir. Kullanıcı kaynaklı veriler ziyaretçi deneyimini takip etmek ve eksiklikleri tespit etmek için kullanışlı bir araçtır. Politika geliştirilmesi ve destinasyon yönetiminde kullanılabilir. Bu doğrultuda karar vericilerin bununla ilgili aksiyon alması tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Coğrafya, Paylaşım Platformu, Ziyaretçi Perspektifi, Oylat

* Arş. Gör. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, haticeerdogan@nku.edu.tr, https://orcid.org/0000-0002-0597-7430

** Arş. Gör. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, fsariusta@nku.edu.tr, https://orcid.org/0000-0001-7803-9122

HOW ARE OYLAT THERMAL SPRINGS AND OYLAT CAVE EXPERIENCED? AN ANALYSIS FROM THE VISITOR PERSPECTIVE

Abstract

The rapid development of information and communication technologies has brought about profound transformations in many fields. The widespread adoption of virtual technologies has reshaped individuals' access to and interaction with information. Initially used primarily for quick access to knowledge, the internet has, over time, turned users into active agents who produce, comment on, and share content through social media, online platforms, and mobile applications. Compared to the past, users have acquired a far more participatory and interactive role. Social media tools with which individuals engage are not only spaces for expressing opinions but also platforms where they can share spatial experiences through visual elements. Such practices are increasingly utilized for reflecting and analyzing user experiences.

This study aims to analyze Oylat Thermal Springs and Oylat Cave, located in İnegöl district of Bursa, from the perspective of visitors. Furthermore, the research provides an example of how user-generated data can be utilized in tourism studies. In line with the aim of the study, user reviews obtained from the Google platform were analyzed through natural language processing methods. Sentiment analysis, n-gram based content analysis, and topic modeling techniques were employed to identify thematic patterns. Findings reveal that visitors generally evaluate the destination positively, particularly in relation to its thermal resources and ecotourism potential, and that the site has a high recommendation potential. However, issues such as infrastructure deficiencies, safety risks, and inadequacies in accommodation services were also frequently mentioned. Consequently, Oylat Thermal Springs and Cave are identified as significant assets in terms of health tourism. For sustainable development, it is recommended to improve service quality, monitor visitor experiences, and track the carrying capacity of the site. User-generated data have proven to be a valuable tool for monitoring visitor experiences and detecting shortcomings, and can thus be effectively employed in policy-making and destination management. In this regard, it is suggested that decision-makers take concrete actions accordingly.

Keywords: Tourism, Geography, User-Generated Content Platforms, Visitor Perspective, Oylat.

YAPRAK DESTANLARDA AİLE İÇİ ŞİDDET (EBEVEYN ÖLÜMLERİ VE KARDEŞLER ARASI CİNAYET): BURSA VE İNEGÖL ÖRNEKLERİ

Hatice SARGIN*

Halk gazetesi görevini üstlenmiş olan yaprak destanlar, türlü konularda bilgi vermektedir. Ayrıca yaprak destanlarda, toplumun tamamını ya da bir kısmını derinden etkileyen olaylar işlendiği gibi destanların olayın yaşandığı dönemde halk şairleri tarafından yazılmış olması nedeniyle burada olayla ilgili ayrıntılı bilgiler verilmektedir. Toplumun temel yapısını oluşturan aile, her dönemde önemli olmuştur. Bir toplumun her daim var olabilmesi bu temel yapının varlığı ve devamlılığı ile mümkündür. Ancak aile içinde var olan güzellikler yanında toplumsal yozlaşmanın göstergelerinden olan ve ölümle ya da yaralanma ile sonuçlanan aile içi şiddet, yaprak destanların temel konusunu oluşturmuştur. Bu destanlarda dikkat çeken cinayetler, ebeveyn tarafından evlatların öldürülmesi şeklinde olduğu gibi kardeşler arasındaki cinayetler, çocuk ölümleri ve evlatların ebeveynleri öldürmesi şeklinde olmuştur. Günümüz evlatlarının durumuna da dikkat çekmek amacıyla yaprak destanlarda ebeveyn ve çocuk ölümleri ile kardeşler arasında yaşanan cinayetler ele alınmıştır. Ayrıca olayın bizzat şahitleri olan halk şairleri tarafından yaprak destanlarda işlenen ebeveyn ölümleri ve kardeşler arası cinayet, nedenleriyle birlikte ortaya konmuştur. Her dönemde görülen aile içi şiddet, çok acıdır ki geçmişte olduğu gibi günümüzde de devam etmektedir. Bu uygulanan şiddetler genellikle psikolojik bir vaka olup aileyi derinden sarsan bir husustur. Her dönemde olduğu gibi anne, baba ve kardeşlerine sahip çıkması gereken evlatlar, hayatlarının belli dönemlerinde yaşadıkları olumsuz hayatın neticesi olarak anlık bir cinnet geçirmeleri sonucunda bile farklı şekillerde aile içinde şiddete başvurmaktadır. Türk toplumunun kanayan bir yarası olan aile içi cinayetler ve çocuk ölümleri, Bursa ve İnegöl'de de görülmektedir. Bu ölümler ve ölümlerin nasıl gerçekleştiği ayrıntılı bir şekilde yaprak destanlarda halk şairleri tarafından işlenmiştir. Çalışmada düz anlatım, inceleme, araştırma yöntemi ve karşılaştırmalı yöntemlere başvurulmuştur.

Anahtar Kelimeler: anne, baba, evlat, zalim, destan, taş olan

DOMESTIC VIOLENCE IN LEAF EPICS (PARENTAL DEATHS AND MURDER BETWEEN SIBLINGS): BURSA AND INEGOL EXAMPLES

Abstract

Leaf epics, which have taken on the role of folk newspapers, provide information on various topics. In addition, in leaf epics, events that deeply affect the whole or a part of the society are covered, as well as detailed information about this event is given due to the fact that it was written by folk poets in the period when the event took place. The

* Dr., Çankırı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni, e-mail: haticesar09@gmail.com.

family, which constitutes the basic structure of society, has been important in every period. It is possible for a society to exist at all times with the existence and continuity of this basic structure. However, in addition to the beauties that exist within the family, domestic violence, which is one of the indicators of social degeneration and results in death or injury, has been the main subject of leaf epics. The most notable murders in these epics took the form of the murder of children by parents, as well as murders between siblings, child deaths and the murder of parents by children. In order to draw attention to the situation of today's children, the leaf epics also deal with the deaths of parents and children and the murders of siblings. In addition, the causes of parental deaths and murder between siblings committed in leaf epics by folk poets, who were witnesses of the event themselves, were revealed. Domestic violence, which is seen in every period, continues today as it did in the past, which is very sad. This violence is usually a psychological phenomenon that shakes the family to its core. As in every period, children, who should protect their parents and siblings, resort to violence within the family in different ways, even as a result of a momentary insanity as a result of the negative life they have experienced in certain periods of their lives. Domestic murders and child deaths, a bleeding wound of Turkish society, are also seen in Bursa and İnegöl. These deaths and how they took place were covered in detail by folk poets in the leaf epics. Lecture, analysis, research and comparative methods were used in the study.

Keywords: mother, father, son, cruel, epic, stone one

İNEGÖL'DE TURİZM MARKALAŞMASI VE İSTİHDAM İLİŞKİSİ: YEREL DEĞERLERİN EKONOMİK KATKISI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Sezgin KOYUN*

Özet

Bu çalışmanın temel problemi, İnegöl'ün dış ticaret fazlası veren güçlü bir sanayi merkezi olmasına rağmen, ilçenin turizm potansiyelini harekete geçirerek yeni ve sürdürülebilir istihdam olanakları yaratma sorunudur. Bu kapsamda araştırmanın amacı, İnegöl'ün mobilya sektörü, zengin gastronomisi ve doğal değerleri gibi yerel unsurlarını entegre eden bir turizm markalaşması stratejisinin, istihdam üzerindeki çok yönlü ekonomik katkılarını analiz etmektir. Çalışma, mevcut literatür, resmi raporlar ve veriler ışığında kavramsal bir inceleme ve analiz metodolojisini benimsemiştir.

Elde edilen bulgular, İnegöl'ün, halihazırda yüksek istihdam yaratan sanayi gücünün yanı sıra, endüstriyel turizm, gastronomi ve kırsal turizm gibi niş alanlarda önemli bir potansiyele sahip olduğunu göstermektedir. Turizmin emek-yoğun bir sektör olması, sanayiye kıyasla daha az sermaye ile doğrudan ve dolaylı istihdam yaratma avantajı sunmaktadır. Araştırma, mobilya fuarları, İnegöl Köftesi ve Oylat gibi yerel değerlerin marka şehir kimliğine katkı sağlayarak, özellikle kadın ve genç iş gücü için yeni mesleki alanlar (rehberlik, dijital pazarlama, butik işletmecilik vb.) açabileceğini ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, bu çalışma İnegöl'ün sanayi kimliğini bir zayıflık olarak değil, özgün bir turizm markası oluşturmak için stratejik bir temel olarak kullanmasını önermektedir. Araştırmanın bilimsel katkısı, sanayi ve turizmi birleştiren hibrit bir modelin, benzer ekonomik yapıya sahip şehirler için uygulanabilir bir sürdürülebilir kalkınma ve istihdam çeşitlendirme planı sunmasıdır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Turizm Markalaşması, İstihdam, Yerel Kalkınma, Endüstriyel Turizm, Gastronomi Turizmi.

THE RELATIONSHIP BETWEEN TOURISM BRANDING AND EMPLOYMENT IN INEGOL: AN EXAMINATION OF THE ECONOMIC CONTRIBUTION OF LOCAL VALUES

Abstract

Although Inegol is a strong industrial center with a foreign trade surplus, the main problem of this study is the problem of creating new and sustainable employment opportunities by activating the tourism potential of the district. The research aims to analyze the multifaceted economic contributions to employment of a tourism branding

* Dr., İnegöl Belediyesi, sezginkoyun@inegol.bel.tr, orcid: 0000-0002-7137-7468

strategy that integrates İnegöl's local assets, such as its furniture industry, rich gastronomy, and natural values. The study adopts a conceptual review and analysis methodology based on existing literature, official reports, and data.

The findings reveal that, in addition to its current high-employment industrial strength, İnegöl possesses significant potential in niche areas like industrial tourism, gastronomy, and rural tourism. As a labor-intensive sector, tourism offers the advantage of creating direct and indirect employment with less capital investment compared to the industry. The research demonstrates that local assets such as furniture fairs, İnegöl Köftesi, and Oylat can contribute to a brand-city identity, opening up new professional fields (e.g., guiding, digital marketing, boutique management) especially for women and young workers.

In conclusion, this study recommends that İnegöl utilize its industrial identity not as a weakness, but as a strategic foundation for building a unique tourism brand. The study's academic contribution is to propose a hybrid model that merges industry and tourism, offering a viable plan for sustainable development and employment diversification for cities with similar economic structures.

Keywords: Inegol, Tourism Branding, Employment, Local Development, Industrial Tourism, Gastronomic Tourism.

HALK DANSLARI ALAN ARAŞTIRMALARINDA SAHA ÇALIŞMASININ ROLÜ VE SONUÇLARI; İNEGÖL ÖRNEĞİ

Fatih ORAL* & Bülent KURTİŞOĞLU**

Özet

Halk dansları, toplumların kültürel kimliklerini, yaşam biçimlerini ve tarihsel deneyimlerini en güçlü şekilde yansıtan kültürel ögelerdendir. Bu nedenle halk dansları üzerine yapılan araştırmalar yalnızca sanatsal bir alanı değil, aynı zamanda sosyolojik, antropolojik ve tarihsel olguları da kapsamaktadır. Alan araştırmalarında en önemli yöntemlerden biri olan saha çalışması, yazılı kaynakların ötesine geçerek yaşayan kültürü doğrudan gözlemleme, kaydetme ve belgeleme imkânı sunar. Saha çalışması aracılığıyla halk danslarının yalnızca figürsel yapısı değil, aynı zamanda icra bağlamı, müzik ilişkisi, kıyafet unsurları, toplumsal işlevleri ve ritüel boyutları da ortaya konulabilmektedir.

Bu bildiride, Bursa'nın İnegöl ilçesinde yürütülen saha araştırmaları ele alınmıştır. İnegöl, tarih boyunca farklı toplumsal gruplara ev sahipliği yapmış; özellikle Manavlar ve Yörükler gibi topluluklar bölgenin halk danslarının biçimlenmesinde belirleyici olmuştur. Saha çalışmaları sırasında gerçekleştirilen gözlem ve kaynak kişi görüşmeleri, İnegöl'de halk danslarının düğünler, bayramlar ve çeşitli toplumsal kutlamalar aracılığıyla canlı bir şekilde yaşatıldığını göstermektedir. Manav topluluklarının oyunlarında daha sakin, uyumlu ve topluluk merkezli figürler öne çıkarken; Yörük topluluklarında daha hareketli, coşkulu ve bireysel beceriyi ön plana çıkaran oyunlar dikkat çekmektedir. Bunun yanı sıra müzik eşlik unsurları olarak zurna ve davulun yanı sıra bakır, dümbelek, klarnet, bağlama gibi bir çok sazın icra edildiği, kıyafetlerin oyunların estetik boyutuyla bütünleşmesi, halk danslarının toplumsal kimlik aktarımındaki işlevini güçlendirmektedir.

Elde edilen bulgular, İnegöl halk danslarının yalnızca bir sahne performansı olarak değil, aynı zamanda toplumsal dayanışmayı pekiştiren, kültürel belleği canlı tutan ve kuşaktan kuşağa aktarılan bir kimlik unsuru olarak değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda saha çalışmaları, hem akademik araştırmalar hem de kültürel mirasın korunması açısından vazgeçilmez bir yöntem olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Halk Bilimi, Halk Oyunları, İnegöl, Halk Müziği, Halk Giysileri

* Uzman, Ardahan Üniversite, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Sanat ve Tasarım Bölümü, fatihoral1608.@gmail.com.

** Prof. Dr Bülent KURTİŞOĞLU, Ardahan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı, kurtisoglu@gmail.com.

THE ROLE AND RESULTS OF FIELDWORK IN FOLK DANCE FIELD RESEARCH; THE CASE OF İNEGÖL

Abstract

Folk dances are among the most powerful cultural elements that reflect the cultural identity, lifestyle, and historical experiences of societies. Therefore, research on folk dances not only addresses an artistic field but also encompasses sociological, anthropological, and historical perspectives. One of the most significant methods within ethnographic research is fieldwork, which goes beyond written sources and enables the direct observation, documentation, and recording of living cultural practices. Through fieldwork, researchers are able to reveal not only the choreographic structures of folk dances but also their performance contexts, musical components, costumes, social functions, and ritualistic dimensions.

This paper discusses field research conducted in İnegöl, a district of Bursa that has historically hosted diverse communities. In particular, Manav and Yörük groups have played a defining role in shaping the region's folk dance traditions. Observations and interviews with tradition bearers demonstrate that folk dances in İnegöl are still actively performed during weddings, festive gatherings, and communal celebrations. While the dances of the Manav communities are characterized by calm, harmonious, and community-oriented movements, the Yörük dances are more dynamic, spirited, and highlight individual skill and agility. Moreover, the indispensability of traditional musical instruments such as the zurna and davul, together with the integration of traditional attire, strengthens the aesthetic dimension of the dances and enhances their role in cultural identity transmission.

The findings of this research reveal that the folk dances of İnegöl should not be perceived merely as stage performances but rather as cultural practices that reinforce social cohesion, preserve collective memory, and serve as a medium of intergenerational transmission. In this context, fieldwork emerges as an indispensable method not only for academic research but also for the safeguarding and sustainable preservation of intangible cultural heritage.

Keywords: Folk dance, fieldwork, İnegöl, Manav, Yörük, cultural memory

İNEGÖL HALKEVİ VE FAALİYETLERİ (1935-1951)

Mesut ERŞAN[*]

Özet

Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşuyla birlikte sosyal ve kültürel kalkınmanın temel dinamiği olarak iyi yetişmiş insan gücüne duyulan acil ihtiyaç, Halkevleri gibi özel bir kurumun oluşturulmasını zorunlu hale getirmişti. Öyle ki bu kurumlar 19 Şubat 1932 tarihinde açıldıktan bir süre sonra diğer bütün sivil toplum kuruluşları kapatılmış, vatandaşın düşüncelerini, kişiliklerini ve yeteneklerini geliştirici, milli bütünleşmeyi güçlendirici eğitim merkezlerine dönüşmüş, aktif çalışma kollarının oluşturulmasıyla da birer cazibe merkezi haline getirilmişti. Nitekim bu kurumlar, çok kısa bir süre içinde, bulundukları yerin sosyal ve kültürel hayatında önemli roller üstlenmiş ve kısa sürede örgütlenerek birçok il ve ilçede birer aksiyon merkezleri haline gelmiştir.

1935 yılında açılan ve dokuz şubesi ile faaliyete başlayan İnegöl Halkevi de Türk devrimini benimsetme ve yayma çabalarının yanında; tarihî, kültürel, sosyal, ekonomik alanda birçok çalışma gerçekleştirmiş, özellikle tiyatro gösterileri, köy gezileri, sağlık taramaları yapmak; hasta, fakir öğrenci ve halka yardım etmek, gençleri kötü alışkanlıklardan korumak ve onların sporla ilgilenmelerini sağlamak suretiyle modern toplumun oluşturulmasına önemli katkılar sağlayan bir kurum olarak öne çıkmıştı. Halkevlerinin genel prensipleri çerçevesinde teşkilatlanan İnegöl Halkevi açık kaldığı 14 yıl boyunca, devletin halkla bütünleşmesini sağlayan, devlet-vatandaş, halk-aydın ikiliğinin ortadan kalktığı, ilçenin en önemli aksiyon merkezlerinden birisi olmuştur. Halkın rahatlıkla girip çıktığı, sosyal ve kültürel faaliyetlere katılabildiği, kütüphanesinde kitap okuduğu, tiyatrosunda oyun izlediği, nişan ve nikah törenlerini yapabildiği, sinemasında film seyrettiği, gerektiğinde sağlık hizmeti aldığı, kurslarına katıldığı, bayram ve yıldönümü törenlerinde coşku yaşadığı bu mekan ne yazık ki uzun ömürlü olamamış, değişen siyasi şartlar, diğer Halkevlerinin olduğu gibi İnegöl Halkevinin de sonunu getirmiştir. İnegöl'ın sosyal ve kültürel hayatında önemli bir rol oynayan bu özel ve güzel kurum hoş bir sadâ bırakarak ilçenin yakın tarihindeki yerini almıştır.

Bu çalışmada; İnegöl Halkevi'nin 1935- 1951 yılları arasındaki faaliyetleri arşiv ve kütüphane malzemeleri kullanılarak incelenmiş, İnegöl'e olan katkısı birçok açıdan değerlendirilerek ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Halkevi, Son Yarımay, Salık, Amaç

[*] Prof. Dr. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü, Türkiye Cumhuriyeti Tarihi ABD. mersan@ogu.edu.tr, 0000-00003-4057-9945

İNEGOL PEOPLE'S HOUSE AND ACTIVITIES (1935-1951)

Abstract

In the new order created with the establishment of the Republic of Turkey the greatest need was undoubtedly qualified manpower. The urgent need for well-trained manpower, which is the basic dynamics of social and cultural development, made it necessary to establish a special institution such as People's House. Thus, after the opening of these institutions on February 19, 1932, all other non-governmental organizations were closed, as a result of the establishment of active working branches by transforming them into education centers that develop the thoughts, personalities and abilities of the citizens and strengthen national integration. As a matter of fact, these institutions have assumed important roles in the social and cultural life of their location in a short time and have become activity centers in varius provinces and districts.

İnegöl People's House, which was opened in 1935 and started its activities with nine branches, besides the efforts to adopt and spread the Turkish revolution; carried out many historical, cultural, social and economic studies, especially theater performances, village tours, health screenings; It came to the fore as an institution that contributed significantly to the creation of modern society by helping the sick, poor students and the public, protecting the youth from bad habits and making them interested in sports. Organized around the general principles of community centers, the İnegöl Community Center served as one of the district's most important centers of action for the 14 years it was open, fostering a state-to-people integration, effectively eliminating the dichotomy between state and citizen, and between public and intellectual. This venue, where residents could freely enter and exit, participate in social and cultural activities, read books in its library, watch plays in its theater, hold engagement and wedding ceremonies, watch films in its cinema, receive healthcare services when needed, attend courses, and experience the joy of holiday and anniversary celebrations, unfortunately did not last long. Changing political circumstances, like other community centers, brought about the demise of the İnegöl Community Center. This special and beautiful institution, which played a significant role in İnegöl's social and cultural life, left a lasting legacy and has carved its place in the district's recent history.

In this study the activities of Inegöl People's house will be examined, the role played by İnegöl in social and cultural life and Inegöl's contributions to the cultural history will be evaluated.

Keywords: İnegöl, People's House, Son Yarımay, Salık, Amaç

KÜLTÜREL MİRASIN TEMSİL MEKÂNLARI MÜZELER: İNEGÖL KENT MÜZESİ ÖRNEĞİ

Üzeyir YASAK[*] & Elif ŞİMŞEK[**]

Özet

Bir ülkenin kültür varlıkları o ülkenin kültürel sermayesini oluşturmaktadır. Bu varlıklar, ülkeyi kendisi yapan, diğer ülkelerden ayırt edilebilmesini sağlayan işaretlerdir. Kültürel değerlere sahip unsurların gelecek nesillere aktarımında "miras" kavramı kullanılmakta olup ve bu kavram sürekli değişen bir olgu niteliği taşımaktadır. Toplumun mekânla kurduğu ilişki ve deneyimi sonucunda çeşitli kültürel miras unsurları ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda müzeler, toplumların tarihi ve sosyo-kültürel birikimlerini koruma, sergileme ve gelecek kuşaklara aktarma işleviyle kültürel mirasın en önemli temsil mekânlarıdır. Özellikle de şehirlerin kültürel coğrafi görünümünde geçmişte yaşadığı değişimleri görünür kılma adına kent müzeleri önemli bir işlev görmektedir. Bu çalışmada, İnegöl Kent Müzesi örneğinde kültürel mirasın nasıl temsil edildiği ve ziyaretçilerin müze deneyimleri incelenmiştir. Araştırmada, nitel araştırma yöntemi benimsenmiştir. Ziyaretçilerin kent müzesiyle ilgili kültürel mirası anlamaya yönelik deneyimleri yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve tematik olarak analiz edilmiştir. Çalışma sonucunda, müze içerisinde somut ve somut olmayan kültürel miras unsurlarının yeterli seviyede sergilendiği anlaşılmıştır. Müzede sergilenen eşyaların, müzeyi deneyimleyen katılımcılar için anlamlı bir somut değeri olduğu sonucuna ulaşılmıştır. İnegöl, özellikle Kafkaslar, Balkanlar ve Kırım'dan aldığı göçler ve bu göçlerle birlikte gelen kültürel unsurlar sayesinde farklı sosyal ve demografik özellikleri bünyesinde barındırmaktadır. Bu çeşitli kültürel mirasın temsil mekânı olan İnegöl Kent Müzesi, kentin kimliğini ve kolektif belleğini yansıtması, hatırlatması ve gelecek kuşaklara aktarması bakımından önemli bir işlev üstlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Miras, Temsil, Kent Müzeleri, İnegöl Kent Müzesi.

MUSEUMS AS REPRESENTATIVE SPACES OF CULTURAL HERITAGE: THE CASE OF THE İNEGÖL CITY MUSEUM

Abstract

The cultural assets of a country constitute its cultural capital. These assets are the symbols that shape the identity of the nation and enable it to be distinguished from other countries. The concept of "heritage" is employed in the transmission of elements bearing cultural value to future generations, and this concept represents a dynamic and constantly

[*] Doç. Dr., Marmara Üniversite, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Coğrafya Bölümü, uzeyir.yasak@marmara.edu.tr, Orcıd Id: 0000-0002-2728-239X

[**] Yüksek Lisans Öğrencisi, Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Coğrafya ABD, elifsimsek0297@gmail.com, Orcid Id: 0000-0002-2004-4751

evolving phenomenon. Various cultural heritage elements emerge as a result of the relationship and interaction that societies establish with their environment. In this context, museums serve as significant venues for the preservation, exhibition, and transmission of the historical and socio-cultural heritage of societies. In particular, city museums play a crucial role in making visible the historical changes experienced in the cultural and geographical landscape of cities. This study examines the representation of cultural heritage and the museum experiences of visitors through the case of the İnegöl City Museum. A qualitative research method was adopted. The experiences of visitors in understanding the cultural heritage related to the city museum were analysed based on data obtained through an interview form. The results show that the museum has enough examples of both the things you can see and the things you can't see that are part of the cultural heritage. It was also concluded that the exhibited objects hold meaningful tangible value for participants who visited the museum. İnegöl has, particularly over the last century, incorporated diverse social and demographic characteristics as a result of migrations from the Caucasus, the Balkans, and Crimea, along with the cultural elements brought by these migrations. The İnegöl City Museum, which serves as a venue representing this rich cultural heritage, plays an important role in reflecting and commemorating the city's identity and collective memory, and in ensuring that this legacy is passed on to future generations.

Keywords: Culture, Heritage, Representation, City Museums, İnegöl City Museum.

BURSA İLİ İNGEÖL İLÇESİ BIÇAK OYUNU

Arda ERAVCI[*] & Burak TOKGÖZ[**]

Özet

Bu bildiri, Bursa'nın İnegöl ilçesine bağlı Küçükyenice mahallesinde yaşayan ve somut olmayan kültürel mirasın önemli bir örneğini teşkil eden 'Bıçak Oyunu'nu çok yönlü bir yaklaşımla ele almaktadır. Çalışma, geleneksel bir seyirlik oyun olan bu performansın tarihsel kökenleri, özgün müzikal yapısı ve barındırdığı dramatik öğeler ekseninde incelenerek oyunun kültürel bellekteki yerine ışık tutmayı amaçlamaktadır. Çalışmanın temelini alan araştırması yöntemiyle elde edilen veriler oluşturmaktadır. Bu kapsamda oyunun icrasını günümüzde de sürdüren kaynak kişilerle mülakatlar gerçekleştirilmiş; oyunun figürleri, müziği ve anlamı üzerine sözlü, işitsel ve görsel materyaller derlenmiştir.

Oyun, genellikle iki erkek icracı tarafından ellerinde bıçaklarla icra edilirken özünde bir kurban kesme ritüelinin sembolik ve mizahi bir dramatizasyonunu sunmaktadır. Oyunun en dikkat çekici yönlerinden birisi müzik olarak Bolu ile özdeşleşmiş olan ancak aslında çok daha geniş bir coğrafyada çeşitli amaçlarla icra edilmekte olan Köroğlu havasının 5 zamanlı aksak ritmiyle icra edilmesidir.

Oyun icrası esas olarak iki ana bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde oyuncular müziğin ritmine uyarak bıçaklarla hünerlerini sergiledikleri bir tür "silahlı dans" icra ederler. Bu bölüm oyuncuların ustalığını ve oyunun estetik yönünü vurgulamaktadır. İkinci bölümde ise oyun dramatik bir dönüşüm geçirerek kurban ritüelinin canlandırıldığı bir seyirlik gösteriye evrilir. Bu bölümde oyunculardan biri kurban rolünü üstlenirken diğeri kurban kesen kişiyi canlandırmaktadır.

Bu çalışma Küçükyenice Mahallesinde icra edilmekte olan bıçak oyununu kaynak kişilerin anlatıları ve performans kayıtları ışığında bir bütün olarak belgeleyerek oyunun Anadolu'nun zengin seyirlik oyun geleneği içerisindeki özgün yerini ve kültürel kodlarını analiz etmeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Halk Oyunları, Halk Kültürü, Seyirlik Oyunlar, Bıçak Oyunu

[*] Doç., Giresun Üniversitesi, Devlet Konservatuvarı Türk Halk Oyunları Bölümü, Türk Halk Oyunları Anasanat Dalı, arda.eravci@giresun.edu.tr , 0000-0002-3359-770X

[**] Lisans Öğrencisi, Giresun Üniversitesi, Devlet Konservatuvarı Türk Halk Oyunları Bölümü, Türk Halk Oyunları Anasanat Dalı, buraktokgoz0816@gmail.com, 0009-0009-6190-6889

THE KNIFE DANCE (BIÇAK OYUNU) OF KÜÇÜKYENİCE NEIGHBORHOOD IN THE İNEGÖL DISTRICT OF BURSA PROVINCE

Abstract

This paper examines the 'Knife Dance' (Bıçak Oyunu), a significant example of intangible cultural heritage that survives in the Küçükyenice neighborhood of İnegöl district, Bursa, through a multifaceted approach. The study aims to shed light on the place of this traditional spectacle play in cultural memory by analyzing its historical origins, unique musical structure, and inherent dramatic elements. The foundation of the study is data obtained through field research methods. In this context, interviews were conducted with source individuals who continue to perform the dance today; oral, auditory, and visual materials regarding the dance's figures, music, and meaning have been compiled.

The dance, generally performed by two male performers with knives in their hands, essentially presents a symbolic and humorous dramatization of a sacrifice ritual. One of the most striking aspects of the dance is that it is performed to the 5-beat asymmetrical rhythm of the "Köroğlu" tune, a melody often identified with Bolu but actually performed for various purposes over a much wider geographical area.

The performance consists mainly of two parts. In the first part, the performers execute a type of "armed dance," showcasing their skills with the knives in sync with the rhythm of the music. This section emphasizes the performers' mastery and the aesthetic aspect of the dance. In the second part, the performance undergoes a dramatic transformation, evolving into a theatrical show where the sacrifice ritual is enacted. In this section, one of the performers takes on the role of the victim, while the other portrays the person performing the sacrifice.

This study aims to document the Knife Dance performed in the Küçükyenice Neighborhood as a whole, in light of the narratives of source individuals and performance recordings, and to analyze its unique place and cultural codes within Anatolia's rich tradition of spectacle plays.

Keywords: İnegöl, Folk Dances, Folk Culture, Spectacle Plays, Knife Dance

İNEGÖL İLÇESİNİN DEMOGRAFİK VE EKONOMİK AÇIDAN ÜLKEMİZ İÇERİSİNDEKİ YERİNİN ANALİZİ

Kamil ÇÖLBAY[*] & Orhan ENGİN[**]

Özet

Bu çalışmada, ülkemizin 2024 yılı adrese dayalı nüfus kayıt sistemi verilerine göre nüfus açısından dördüncü büyük şehri olan Bursa'nın merkez ilçelerinden sonra en büyük nüfusa sahip ilçesi olan İnegöl ele alınmıştır. 2024 yılı itibarıyla 302.251 kişilik nüfusu ile İnegöl, Türkiye'deki 20 ilin nüfusunu geride bırakarak dikkat çekici bir demografik büyüklüğe ulaşmıştır. İlçenin yalnızca nüfus değil, ekonomik göstergeler bakımından da birçok ilden daha önde olduğu görülmektedir. Nitekim 2024 yılı dış ticaret istatistiklerine göre İnegöl'ün ihracatı 1.246.222.277 dolar seviyesine ulaşmış ve bu rakamla 81 ilin ihracat sıralamasında 21. sırada yer almıştır. Aynı dönemde ithalatı 268.290.820 dolar olan İnegöl, 977.931.457 dolarlık dış ticaret fazlası vererek ilçe statüsünde olmasına rağmen Türkiye'deki iller arasında 9. sırada konumlanmıştır. Bu durum, İnegöl'ün ekonomik dinamizminin güçlü bir göstergesi olarak değerlendirilebilir. Araştırmada, 2020–2024 döneminde İnegöl'ün demografik yapısındaki değişim ve ekonomik gelişimi, TÜİK, İnegöl Belediyesi ve İnegöl Ticaret ve Sanayi Odası gibi kurumların yayımladığı resmi veriler ışığında analiz edilmiştir. Demografik hareketlilik, göç eğilimleri, yaş dağılımı ve nüfus artış hızındaki farklılıklar istatistiksel yöntemler yardımıyla incelenmiş; ihracat-ithalat verileri ve dış ticaret dengesindeki değişim ise grafiksel analizlerle ortaya konmuştur. Çalışmanın amacı, İnegöl'ün son beş yıldaki gelişimini hem demografik hem de ekonomik boyutuyla bütüncül olarak değerlendirmek ve ilçenin Türkiye ölçeğinde sahip olduğu konumun altını çizmektir. Elde edilen bulgular ışığında, İnegöl'ün gelecekteki gelişim potansiyeline yönelik öneriler de sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Demografik değişim, Ekonomik gelişim, İstatistiksel analiz yöntemleri, Grafik analizi.

ANALYSİS OF THE DEMOGRAPHİC AND ECONOMİC POSİTİON OF THE DİSTRİCT OF İNEGÖL WİTHİN OUR COUNTRY

Abstract

This study examines İnegöl, the district with the largest population after the central districts of Bursa, which is the fourth largest city in terms of population according to our country's 2024 address-based population registration system data. With a population of

[*] Konya Teknik Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü, 42250, Konya, https://orcid.org/0009-0001-7834-9179, kcolbay@ktun.edu.tr.

[**] Konya Teknik Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü, 42250, Konya, https://orcid.org/0000-0002-7250-0317, oengin@ktun.edu.tr.

302,251 as of 2024, İnegöl has surpassed the populations of 20 provinces in Türkiye, achieving a remarkable demographic size. The district is not only ahead of many provinces in terms of population but also in terms of economic indicators. Indeed, according to 2024 foreign trade statistics, İnegöl's exports reached $1,246,222,277, ranking 21st among 81 provinces in terms of exports. During the same period, İnegöl's imports amounted to 268,290,820 dollars, resulting in a foreign trade surplus of 977,931,457 dollars. Despite its district status, it ranks 9th among the provinces of Türkiye. This situation can be considered a strong indicator of İnegöl's economic dynamism. In the study, changes in İnegöl's demographic structure and economic development during the 2020–2024 period were analyzed based on official data published by institutions such as TÜİK, İnegöl Municipality, and İnegöl Chamber of Commerce and Industry. Demographic mobility, migration trends, age distribution, and differences in population growth rates were examined using statistical methods, while changes in export-import data and the balance of trade were presented through graphical analyses. The aim of the study is to comprehensively evaluate İnegöl's development over the past five years from both demographic and economic perspectives and to highlight the district's position within the broader context of Türkiye. Based on the findings, recommendations regarding İnegöl's future development potential have also been presented.

Keywords: İnegöl, Demographic change, Economic development, Statistical analysis methods, Graphical analysis.

1927-1950 YILLARI ARASINDA İNEGÖL'DE NÜFUS VE OKUR-YAZARLIK DURUMU

Esin YÜZBAŞI*

Özet

Nüfus sürekli değişim gösteren bir yapıya sahip olmakla birlikte coğrafi dağılış ve yerleşim şekli gibi nüfusun gelişimini etkileyen çeşitli faktörler bulunmaktadır. Ayrıca tarihi olaylar da nüfusun değişimine etki eden faktörlerden olmuştur. Türkiye'de, Cumhuriyet ilan edildiğinde 12-13 milyon civarı nüfus varken bu nüfusun %10'unun okuma yazma bilmekte olduğu ve bu oranın sadece %3'ünün kadınları içerdiği görülmektedir. Eğitim imkanlarından faydalanmada ülkemizin en büyük problemlerinden biri de cinsiyet ayrımcılığı olarak karşımıza çıkmaktadır. Kırsal alanlarda bu ayrım kendini daha fazla göstermekle birlikte, okur yazarlık oranının kadınlarda daha az görünmesi sorunu kent merkezlerinde de karşılaşılan bir problem olmuştur. Böylece fırsat eşitliği, ülkelerin gelişimi adına önemle üzerinde durulması gereken konulardan biri olarak görülmüştür. Ayrıca okur yazarlık oranını etkileyen faktörlerden biri de okul dağılımı ve okul sayıları olmakla birlikte toplumlardaki okur yazarlık düzeyi onların gelişmişlik düzeyini ortaya koymuştur. Cumhuriyetin ilanından sonra Türkiye'de ilk nüfus sayımı 1927 yılında, ikinci nüfus sayımı ise 1935 yılında yapılmıştır. Daha sonra ise beşer yıl aralıklar ile nüfus sayımı yenilenerek 1940, 1945 ve 1950 yıllarında nüfus sayımları gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada Bursa'nın İnegöl ilçesinin 1927-1950 yılları arasında şehir merkezi, nahiye ve köylerdeki nüfusu, cinsiyete göre ele alınarak yıllara göre nüfusun değişiminin nasıl olduğu ortaya çıkarılmıştır. Ayrıca 1927-1950 yılları arasında İnegöl'ün nüfusunun yanı sıra okur-yazarlık durumu da ele alınarak bu yıllar arasındaki değişimi incelenmiştir. Bu çalışma; Türkiye İstatistik Kurumu kaynakları ile araştırma ve inceleme eserleri ışığında ortaya çıkarılmış olup çalışmada 1927-1950 yılları arasında İnegöl'ün nüfusu ve okur-yazarlık durumu araştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Cumhuriyeti Tarihi, İnegöl**,** Nüfus, Okur-Yazarlık, Nüfus Hareketleri.

POPULATION AND LITERACY STATUS IN İNEGÖL BETWEEN 1927 AND 1950

Abstract

While the population is constantly changing, various factors, such as geographical distribution and settlement patterns, influence population development. Historical events have also influenced population change. When the Republic of Turkey was declared,

* Dr. Öğr. Üyesi., Bartın Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Eğitimin Felsefi, Sosyal ve Tarihi Temelleri Anabilim Dalı, esinyuzbasi@bartin.edu.tr, Orcid: 0000-0002-0685-6120

there were approximately 12-13 million people, but only 10% of this population was literate, and only 3% of this population was female. Gender discrimination is one of the biggest problems facing our country in accessing educational opportunities. While this discrimination is more pronounced in rural areas, the lower literacy rate among women is also a problem encountered in urban centers. Therefore, equal opportunity has been recognized as a crucial issue for the development of countries. Furthermore, school distribution and the number of schools are among the factors affecting literacy rates, and the level of literacy in societies has become a significant indicator of their level of development. After the proclamation of the Republic, the first census in Turkey was conducted in 1927, and the second in 1935. Subsequently, the census was repeated at five-year intervals, with censuses conducted in 1940, 1945, and 1950. This study examines the population of the İnegöl district of Bursa, in the city center, sub-districts, and villages, by gender, between 1927 and 1950, revealing changes in the population over the years. Furthermore, the population of İnegöl between 1927 and 1950, as well as its literacy rate, was examined, and changes between these years were examined. This study was conducted using the resources of the Turkish Statistical Institute and research and analysis works. The study investigated the population and literacy rate of İnegöl between 1927 and 1950.

Keywords: History of the Republic of Türkiye, İnegöl, Population, Literacy, Population Movements.

KENTSEL YAŞAM KALİTESİNİN SANAYİ GÖÇÜ PERSPEKTİFİNDE İNCELENMESİ: BURSA İNEGÖL HUZUR MAHALLESİ ÖRNEĞİ

Ezgi KOYUN* & Miray GÜR**

Özet

1950'li yıllardan itibaren Türkiye'de hız kazanan sanayileşme, kırsaldan kente yönelen göçü yoğunlaştırmış ve özellikle kent çeperlerinde plansız büyümenin zeminini hazırlamıştır. Bu hızlı dönüşüm, yalnızca mekânsal düzeni değil; konut yetersizliği, çevresel kirlilik, altyapı eksiklikleri ve toplumsal eşitsizlikler gibi çok boyutlu kentsel sorunları da beraberinde getirmiştir. Bu bildiri, Bursa'nın önemli sanayi merkezlerinden biri olan İnegöl'de yer alan Huzur Mahallesi örneği üzerinden, sanayileşme ve göçün kentsel yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini kapsamlı biçimde incelemeyi amaçlamaktadır.

Araştırma kapsamında anket, derinlemesine görüşmeler, saha gözlemleri ve görsel analiz gibi nicel ve nitel yöntemler bir arada kullanılmış; mahalle sakinlerinin fiziksel çevre, sosyal ilişkiler ve güvenlik algısına dair deneyimleri çok yönlü olarak değerlendirilmiştir. Bulgular, konut memnuniyeti, aidiyet duygusu ve mahalle içindeki sosyal ilişkilerin bireylerin güvenlik algısını pekiştirdiğini göstermektedir. Buna karşılık altyapı yetersizlikleri, yeşil alan ve donatı eksiklikleri ile çevresel sorunlar, yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir.

Öne çıkan bir diğer bulgu, mahalle sakinlerinin konutların inşa süreci ve mekânsal organizasyonunda doğrudan rol almış olmalarının, mekânsal memnuniyeti ve mahalleye bağlılığı artıran önemli bir unsur olduğudur. Huzur Mahallesi örneği, kentsel yaşam kalitesinin yalnızca fiziksel çevre koşullarıyla sınırlı kalmadığını; sosyal ilişkiler, aidiyet hissi, katılım olanakları ve kamusal hizmetlere erişim gibi unsurlarla da şekillendiğini ortaya koymaktadır. Bu açıdan çalışma, hızlı kentleşme ve sanayi göçü bağlamında yaşam kalitesi ile güvenlik algısının bütüncül bir yaklaşımla ele alınmasının gerekliliğini vurgulamakta, benzer yerleşimlere yönelik planlama ve politika üretiminde yol gösterici nitelik taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Yaşam Kalitesi, Sanayi Göçü, Huzur Mahallesi, Mahalle Aidiyeti, Güvenlik Algısı, Katılımcı Planlama

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Uludağ Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü, Mimarlık Anabilim Dalı, 502212004@ogr.uludag.edu.tr , Orcid numarası: 0009-0002-1045-0980

** Prof. Dr., Uludağ Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü, Mimarlık Anabilim Dalı, miraygur@uludag.edu.tr, Orcid numarası: 0000-0001-7619-7733

URBAN QUALITY OF LIFE FROM THE PERSPECTIVE OF INDUSTRIAL MIGRATION: THE CASE OF HUZUR NEIGHBORHOOD IN INEGOL, BURSA

Abstract

Since the 1950s, the acceleration of industrialization in Turkey has intensified rural-to-urban migration and paved the way for unplanned expansion, particularly on the urban periphery. This rapid transformation has not only reshaped spatial organization but also brought about multidimensional urban challenges, including housing shortages, environmental pollution, infrastructure deficiencies, and social inequalities. This paper examines the impacts of industrialization and migration on urban quality of life through the case of Huzur Neighborhood in İnegöl, one of Bursa's key industrial centers.

The research employs a combination of quantitative and qualitative methods, including surveys, in-depth interviews, field observations, and visual analyses, to explore residents' experiences regarding the physical environment, social relations, and perceptions of safety. Findings indicate that housing satisfaction, a sense of belonging, and social networks within the neighborhood reinforce residents' perceptions of security. Conversely, infrastructure deficiencies, lack of green areas and amenities, and environmental problems negatively affect quality of life.

Another significant finding is that residents' direct involvement in the construction process and spatial organization of their homes has enhanced both their spatial satisfaction and attachment to the neighborhood. The Huzur Neighborhood case illustrates that urban quality of life is not limited to the physical environment; it is also shaped by social ties, a sense of belonging, opportunities for participation, and access to public services. In this respect, the study emphasizes the importance of a holistic approach to evaluating quality of life and perceptions of safety in the context of rapid urbanization and industrial migration, offering guidance for planning and policymaking in similar settlements.

Keywords: Urban Quality of Life, Industrial Migration, Huzur Neighbourhood, Sense of Belonging, Perceived Safety, Participatory Planning

MOBİLYAYI KÜLTÜREL DİPLOMASİ İÇİNDE KONUMLANDIRMAK

Ahmet AKALIN*

Özet

Bu çalışma, mobilya tasarımının bir ülkenin yumuşak gücünün önemli bir aracı olarak nasıl işlev gördüğünü, Türkiye'nin önde gelen mobilya üretim merkezlerinden biri olan İnegöl örneği üzerinden incelemektedir. Araştırmanın temel problematiği, mobilyanın yalnızca işlevsel bir eşya değil, aynı zamanda kültürel bir aktarım ve estetik temsil aracı olarak uluslararası düzeyde ülke imajına nasıl katkı sağladığıdır. Bu bağlamda çalışmanın amacı, Türkiye'nin mobilya tasarımı alanında geliştirdiği marka değerinin kültürel diplomasiye etkisini ortaya koymak ve uluslararası işbirliği potansiyelini değerlendirmektir.

Nitel araştırma yönteminin benimsendiği bu çalışmada, yer markalaması, kültürel ihracat ve bölgesel işbirliği kavramları temelinde İnegöl mobilyalarının tasarım dili, malzeme seçimi, üretim kalitesi ve estetik anlayışı analiz edilmiştir. Koltuk takımlarından çalışma masalarına uzanan ürün çeşitliliği, İnegöl mobilyalarının şıklık, konfor ve çağdaş yaşam tarzlarına hitap eden özelliklerini ortaya koymaktadır.

Mobilya, yalnızca bir yaşam alanı unsuru değil, aynı zamanda kültürel kimliğin taşıyıcısıdır. Bu bağlamda Marshall McLuhan'ın "Ortam mesajın kendisidir" sözü, mobilyanın kendisinin bir iletişim aracı haline geldiğini vurgulamaktadır. Kullanılan ahşabın dokusu, tasarımın dili ve üretim sürecindeki ustalık, alıcıya yalnızca estetik değil, aynı zamanda bir kültürel deneyim de sunmaktadır.

Araştırmanın bulguları, İnegöl'ün güçlü ahşap işçiliği ve tasarım kapasitesi sayesinde Türkiye'nin kültürel etkisini mobilya üzerinden genişletebileceğini göstermektedir. Örneğin EİT üyesi ülkelerle gerçekleştirilebilecek ortak üretim, zanaatkâr eğitimi ve kültürel temalı fuarlar gibi işbirlikleri, hem bölgesel ekonomik entegrasyonu desteklemesi hem de Türkiye'nin yumuşak güç kapasitesini artırması beklenmektedir.

Çalışma, mobilya tasarımı odağında kültür-ekonomi kesişiminde özgün bir analiz sunarak, kültürel diplomasinin somut ürünler aracılığıyla nasıl güçlendirilebileceğine dair önemli bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mobilya, Yumuşak Güç, Kültür Diplomasisi, Yer Markalaması, EİT

* Dr., Direktör Yardımcısı, Ekonomik İşbirliği Teşkilatı Kültür Enstitüsü (Tahran), ahmetakalin@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9761-1569

THE PLACE OF FURNITURE IN CULTURAL DIPLOMACY AS THE ELEGANT REPRESENTATIVE OF SOFT POWER

Abstract

This study examines how furniture design functions as an important tool of a country's soft power, using İnegöl—one of Turkiye's leading furniture production centers—as a case study. The main research problem is how furniture, beyond being merely a functional object, contributes to a country's international image as a vehicle for cultural transmission and aesthetic representation. In this context, the aim of the study is to reveal the impact of the brand value developed by Turkey in the field of furniture design on cultural diplomacy and to evaluate its potential for international cooperation.

Adopting a qualitative research method, the study analyzes the design language, material selection, production quality, and aesthetic approach of İnegöl furniture within the framework of concepts such as place branding, cultural export, and regional cooperation. The variety of products—from sofa sets to desks—demonstrates the characteristics of İnegöl furniture that appeal to elegance, comfort, and contemporary lifestyles.

Furniture is not only an element of living spaces but also a carrier of cultural identity. In this context, Marshall McLuhan's phrase "The medium is the message" underlines how furniture itself becomes a medium of communication. The texture of the wood used, the language of design, and the craftsmanship in the production process offer the buyer not only an aesthetic value but also a cultural experience.

The findings of the study indicate that thanks to İnegöl's strong wood craftsmanship and design capacity, Turkiye can expand its cultural influence through furniture. For example, collaborations such as joint production, artisan training, and culturally themed fairs with ECO member countries are expected to support regional economic integration and enhance Turkiye's soft power capacity.

By focusing on furniture design at the intersection of culture and economy, this study provides a unique analysis and offers a significant contribution to understanding how cultural diplomacy can be strengthened through tangible products.

Keywords: Furniture, Soft Power, Cultural Diplomacy, Place Branding, ECO

İNEGÖL'DE TURİZM TALEBİ VE KONAKLAMA ARZININ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

İsa UĞUR*

Özet

Günümüzde turizm sektöründe meydana gelen değişim ve gelişmeler turistlerin özel ilgi alanlarına yönelimini artırmış ve alternatif turizm türlerinin önemini ön plana çıkarmıştır. Bu süreçte destinasyonların turizm pazarındaki paylarını artırabilmeleri turizm ürünlerini çeşitlendirmeleriyle mümkün olabilmektedir. Bu bağlamda İnegöl kültür, doğa, termal, gastronomi, tarım (agro) ve macera turizmi gibi farklı turizm türleri açısından dikkat çekici bir potansiyele sahip bir destinasyon olarak öne çıkmaktadır. Turizm endüstrisinde destinasyondaki konaklama işletmeleri arzın en temel bileşenini oluşturan paydaşlardan biridir. Buna göre turizm talebi ile konaklama arzı arasındaki denge destinasyonların sürdürülebilir gelişiminin temel unsurlarındandır. Araştırmanın amacı, İnegöl'de turizm talebi ile konaklama arzı arasındaki ilişkiyi inceleyerek sürdürülebilirlik bağlamında değerlendirmektir. Çalışmada nicel analiz yöntemlerinden yararlanılmış ikincil veri olarak kamu ve resmî kurumların (Kültür ve Turizm Bakanlığı Yatırım ve İşletmeler Genel Müdürlüğü, İnegöl Belediyesi ve İnegöl Kültür ve Turizm Müdürlüğü) yayınladıkları istatistiksel veriler kullanılmıştır. Yıllara göre turist sayılarında dalgalanmalar gözlenmekle birlikte ortalama kalış süresinin genellikle iki güne yakın seyretmesi destinasyona olan ilginin sürekliliğini göstermektedir. Buna karşılık, konaklama arzında özellikle turizm işletmesi belgeli tesislerin sınırlı artış göstermesi dikkat çekmektedir. Talep ile arz arasındaki dengenin korunması destinasyonun sürdürülebilir gelişimi için kritik olup; oda ve yatak kapasitesinin istikrarlı seyretmesi de bu dengenin sürdürülebilir destinasyon yönetimi açısından önemini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, İnegöl'ün turizm potansiyelinin sürdürülebilir şekilde değerlendirilebilmesi için konaklama kapasitesinin artırılması, alternatif turizm olanaklarının geliştirilmesi ve yıl boyu turizm talebini dengeleyecek politikaların uygulanması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Turizm Talebi, Konaklama Arzı, Sürdürülebilirlik, İnegöl.

EVALUATİON OF TOURİSM DEMAND AND ACCOMMODATİON SUPPLY İN İNEGÖL İN THE CONTEXT OF SUSTAİNABİLİTY

Abstract

Today, changes and developments in the tourism sector have increased the orientation of tourists towards special interest areas and highlighted the importance of alternative tourism types. In this process, it is possible for destinations to increase their shares in the

* Doktor Öğretim Üyesi, Karabük Üniversitesi, Safranbolu Şefik Yılmaz Dizdar MYO, Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümü, isaugur@karabuk.edu.tr , Orcid No: 0000-0002-4592-8641

tourism market by diversifying their tourism products. In this context, İnegöl stands out as a destination with a remarkable potential in terms of different tourism types such as culture, nature, thermal, gastronomy, agriculture (agro) and adventure tourism. In the tourism industry, accommodation businesses at the destination constitute the most fundamental component of supply. Accordingly, the balance between tourism demand and accommodation supply is one of the key elements of sustainable development at destinations.. The aim of the research is to examine the relationship between tourism demand and accommodation supply in Inegöl and to evaluate it in the context of sustainability. In the study, quantitative analysis methods were used and statistical data published by public and official institutions ((Ministry of Culture and Tourism, İnegöl Municipality and İnegöl Directorate of Culture and Tourism) were used as secondary data. Although fluctuations in tourist numbers are observed over the years, the average length of stay generally remains close to two days, indicating sustained interest in the destination. In contrast, the limited increase in accommodation supply, particularly in licensed tourism establishments, is noteworthy. Maintaining the balance between supply and demand is critical for the sustainable development of the destination; the stable trend in room and bed capacity also highlights the importance of this balance in terms of sustainable destination management. Consequently, it has been concluded that in order to sustainably exploit İnegöl's tourism potential, it is necessary to increase accommodation capacity, develop alternative tourism opportunities, and implement policies that balance tourism demand throughout the year.

Keywords: Tourism Demand, Accommodation Supply, Sustainability, İnegöl.

İNEGÖL'ÜN EN ESKİ VAKFİYESİ ÜZERİNE BİR İNCELEME: AHİ BAYEZİD OĞLU İVAZ PAŞA VAKFİYESİNİN DİLİ VE RETORİĞİ

Asem Hamdy Ahmed ABDELGHANY*

Özet

Vakfiyeler, İslam medeniyetinde toplumsal dayanışma, ilmi hizmetlerin sürekliliği ve mülkiyetin hayır yolunda ebedileştirilmesi idealini temsil eden, tarihi ve hukuki açıdan paha biçilmez belgelerdir. Gerek Osmanlı gerekse diğer Türk-İslam devletleri nezdinde, bu sözleşmeler zamanla sözlü aktarımdan, unutulmaya ve kötüye kullanıma karşı bir tür tahkimat görevi gören yazılı hukuki metinlere, yani "Vakfiyeler"e dönüşmüştür. Bu metinler, temel işlevlerini yerine getirirken kaçınılmaz olarak iki yönlü bir dilsel yapı sergiler: Birincisi, vakfın şartlarını, varlıkların sınırlarını ve idari süreçleri hiçbir yoruma mahal vermeyecek şekilde kesin ve hassas bir üslupla belirleyen hukuki yapıdır. İkincisi ise, metinleri salt bir kayıt olmaktan çıkarıp, hayra teşvik ve vakfın zayi edilmesinden sakındırma yoluyla vicdana hitap etmeyi amaçlayan, duygusal etki gücü yüksek edebi/retorik yapıdır. Bu çift yönlülük, vakfın çağlar boyunca sürekliliğini manevi bir teminat altına almıştır.

Bu kapsamlı inceleme, Erken Osmanlı dönemine ait müstesna bir örnek olan Hacı İvaz Paşa bin Ahi Bayezid Vakfiyesi'ni merkezine almaktadır. Hicri 01/05/830 tarihinde Bursa'nın İnegöl kazasında tescil edilmiş olan bu vakfiye, yalnızca dönemin vakıf dilinin gelişmiş bir örneği olmakla kalmaz, aynı zamanda İnegöl kazası kayıtlarına geçmiş en eski vakfiye olma özelliğini taşımasıyla da yerel tarih araştırmaları için kilit bir öneme sahiptir. Çalışma, vakfiyenin dilsel işlevini tam olarak ortaya çıkarmak amacıyla içeriği analiz etmeye yönelik betimleyici yöntemi esas almakta ve bu hukuki metne sinen belagat (retorik) sanatlarını (seci, tıbâk, mukabele, istiare, iktibas) detaylı bir analize tabi tutmaktadır. Bu yöntemle, metnin sadece ne dediği değil, aynı zamanda nasıl dediği çözümlenerek; Kur'an ve Hadis'ten iktibasların vakfın iptaline karşı nasıl bir ilahi tehdit kalkanı oluşturduğu, secili ve müzikal dilin ise nasıl bir hukuki kesinlik ve heybet sağladığı incelenmektedir. Nihayetinde bu çalışma, Osmanlı İslâm hukuk dilinin edebi ve retorik araçları kullanarak hukuki hükümleri nasıl kuvvetlendirdiğini ve ebedileştirdiğini göstermeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Vakfiye, İvaz Paşa, Belagat, Retorik.

* Dr. Öğr. Üyesi, Balıkesir Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, asem.abdelghany@balikesir.edu.tr, https://orcid.org/0000-0001-9751-7759

AN EXAMİNATİON OF THE OLDEST DEED OF TRUST (WAQFİYYA) İN İNEGÖL: THE LANGUAGE AND RHETORİC OF THE WAQFİYYA OF İVAZ PASHA, SON OF AHİ BAYEZİD

Abstract

Deeds of Trust (Waqfiyyas) are priceless documents, historically and legally, representing the ideals of social solidarity, the continuity of scholarly services, and the perpetuation of property for charitable purposes in Islamic civilization. Within the Ottoman realm and other Turco-Islamic states, these contracts gradually transitioned from oral tradition to written legal texts—the Waqfiyyas—serving as a form of safeguard against oblivion and misuse. These texts inevitably exhibit a dual linguistic structure in fulfilling their core functions: first, a precise and strict legal structure that defines the vakıf's conditions, the boundaries of its assets, and administrative procedures with no room for interpretation. Second, a powerful literary/rhetorical structure that transcends mere record-keeping, aiming to appeal to the conscience through encouragement for charity and deterrence from the dissipation of the endowment. This duality ensured the moral guarantee and continuity of the vakıf throughout the ages.

This comprehensive study focuses on the Waqfiyya of Hacı İvaz Pasha bin Ahi Bayezid, an exceptional example dating back to the Early Ottoman period. Registered in the İnegöl district of Bursa on Hicri 01/05/830, this deed is not only an advanced specimen of the waqf language of the era but also holds key significance for local history as the oldest recorded waqfiyya in the İnegöl district registers. The research employs a descriptive method for content analysis and subjects the rhetoric (belagat) arts embedded in this legal text (such as *saj'* [rhymed prose], *tıbâk* [antithesis], *mukābala* [correspondence], *isti'āra* [metaphor], and *iqtibās* [citation]) to a detailed rhetorical analysis. This approach aims to decode not only *what* the text says but also *how* it says it, examining how citations from the Qur'an and Hadith create a shield of divine threat against the deed's nullification, and how the rhymed, musical language imparts legal certainty and solemnity. Ultimately, this work seeks to demonstrate how the Ottoman Islamic legal language utilized literary and rhetorical tools to strengthen and eternalize legal provisions.

Keywords: Waqfiyya, İvaz Pasha, Rhetoric (Belagat)

İNEGÖL ŞEHRİNDEKİ OKULLARIN ERİŞİLEBİLİRLİĞİNİN CBS İLE ANALİZİ

Mehmet DENİZ* & Mustafa TOPUZ & Cahitcan SITMAÇ*****

Özet

Son yıllarda artan nüfus ile birlikte önemli bir gelişme gösteren şehirleşme olgusu belirli bir alana önemli ekonomik ve ticari katkılar sağlarken aynı zamanda gelecekte karşılaşılabilecek muhtemel mekânsal sorunlara karşı da önlem almayı gerektirecek bir hal almıştır. Şehir ve bölge planlama, coğrafya ve şehirsel mekânı çalışma odağı haline getiren diğer bilim dalları için de önlemlerden bir kısmını ortaya çıkarabilecek durumda olan erişilebilirlik çalışmaları sorunlara da çözüm önerisi getirebilmektedir. Bu çalışmanın amacı İnegöl şehrinde okullara erişilebilirliğin CBS ile ortaya konulmasının yanında okul yeri seçiminin ulaşım bakımından uygunluğunu açığa çıkarmaktır. Çalışma sahasını oluşturan İnegöl şehri, Güney Marmara bölümünün doğusunda, Bursa ilinde yer alan bir ilçe merkezidir. İnegöl şehrinin bu konu kapsamında incelenmesinin amaçları arasında sahadaki nüfusun büyüklüğü ve artış oranı, daha önce benzer bir çalışmanın İnegöl şehri için yapılmamış olması ve bu araştırmanın İnegöl şehrinin planlanmasında dikkate alınması gereken bir konu olmasıdır. Çalışmada İnegöl şehrindeki eğitim amaçlı kamu binalarını oluşturan anaokulu, ilkokul, ortaokul ve liselerin, Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca yayımlanan Mekânsal Planlar Yapım Yönetmeliğine göre erişilebilirlik durumu betimsel olarak açıklanmıştır. Çalışmada birincil ve ikincil verilerden yararlanılmış, ardından elde edilen mekânsal veriler ArcMap 10.8 programında analize tabii tutulmuştur. Çalışmada mekânsal veriler Open Street Map, Harita Genel Müdürlüğü ve İnegöl Belediyesi'nden sağlanmış, sayısal veriler ise TÜİK ve İnegöl İlçe Millî Eğitim Müdürlüğünden temin edilmiştir. Bu veriler ve analiz sonucunda İnegöl'deki okulların erişilebilirlik durumu ortaya çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl, Coğrafi Bilgi Sistemleri, Erişilebilirlik, Ağ Analizi, Eğitim.

ANALYSİS OF ACCESSİBİLİTY OF SCHOOLS İN İNEGÖL VİA GIS

Abstract

In recent years, urbanisation, which has been concomitant with population growth, has engendered significant economic and commercial benefits in a given area. However, this process has also necessitated measures to mitigate potential spatial problems that may

* Prof. Dr. Mehmet DENİZ, Uşak Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Coğrafya Bölümü. mehmet.deniz@usak.edu.tr, 0000-0002-7696-045X

** Doktora Öğrencisi Mustafa TOPUZ, Uşak Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Coğrafya Bölümü. mustafa.topuz45@gmail.com, 0000-0002-9132-3395

*** Yüksek Lisans Öğrencisi Cahitcan SITMAÇ, Uşak Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Coğrafya Bölümü. cahitsitmac.018@gmail.com, 0009-0003-9512-6510

arise in the future. Accessibility studies, which can provide some of the necessary measures for urban and regional planning, geography, and other disciplines that focus on urban space, can also offer solutions to these problems. The objective of this study is twofold: firstly, to utilise GIS to illustrate the accessibility of schools in İnegöl; and secondly, to evaluate the suitability of school location selection in terms of transportation. The study area, namely the district of İnegöl, is located in the Bursa Province, situated to the east of the Southern Marmara region. The objectives of examining İnegöl within this scope include the size and growth rate of the population in the area, the fact that no similar study has been conducted for İnegöl before, and the fact that this research is a topic that should be considered in İnegöl city planning. The present study aims to provide a descriptive explanation of the accessibility of public educational buildings in İnegöl, including kindergartens, primary schools, middle schools, and high schools, according to the Spatial Plans Construction Regulation published by the Ministry of Environment and Urbanization. The study utilised both primary and secondary data, with the resulting spatial data subsequently analysed using ArcMap 10.8. The spatial data was provided by Open Street Map, the General Directorate of Mapping, and the İnegöl Municipality, while the numerical data was obtained from TÜİK and the İnegöl District Directorate of National Education. The data and analyses obtained revealed the accessibility of schools in İnegöl.

Keywords: İnegöl, Geographical Information System, Accessibility, Network Analysis, Education.

ÇİFTÇİLERİN SOSYAL MEDYA KULLANIM ALIŞKANLIKLARI VE TARIMSAL BİLGİ EDİNMELERİNDEKİ ROLÜ: İNEGÖL İLÇESİ ÖRNEĞİ

Sertaç DOKUZLU[*], Sedat ÖZÇALIK[**]

Özet

Artan nüfus, küresel iklim değişikliği ve üretim koşullarındaki dönüşüm, tarım sektöründe bilgi ve iletişim teknolojilerinin (BİT) kullanımını zorunlu hale getirmiştir. Özellikle sosyal medyanın yaygınlaşması, çiftçilerin bilgiye erişimini kolaylaştırarak tarımsal bilgi asimetrisini azaltma ve kırsal kalkınma süreçlerine katkı sunma potansiyeli taşımaktadır. Bu çalışma, Bursa ili İnegöl ilçesinde tarım üreticilerinin sosyal medya kullanım alışkanlıklarını ve tarımsal bilgi edinmelerindeki rolünü incelemeyi amaçlamaktadır.

Araştırmanın materyalini, Çiftçi Kayıt Sistemi'ne (ÇKS) kayıtlı 110 üreticiyle yürütülen anket çalışması oluşturmuştur. Çiftçilerin yaş ortalaması 52,29 olup, çoğunluk olan %45,45'i 40–59 yaş grubunda yer almaktadır. Katılımcıların %98,18'i erkek, %93,64'ü evli ve %51,82'si ilkokul mezunudur. Ortalama tarımsal üretim tecrübesi 34,68 yıl, ortalama arazi büyüklüğü ise 69,55 dekardır. Ayrıca üreticilerin %45,45'i bitkisel ve hayvansal üretimi birlikte yürütmektedir.

Sonuçlar, çiftçilerin %77,27'sinin sosyal medyayı aktif olarak kullandığını göstermektedir. En sık kullanılan platformlar Facebook (%72,72), WhatsApp (%79,1) ve YouTube (%60,9) olmuştur. Katılımcıların %52,73'ü sosyal medyadan tarımsal faaliyetlerinde fayda sağladığını belirtirken %37,27'si beklenen katkıyı göremediğini ifade etmiştir. Ki-kare testleri, sosyal medya kullanımının özellikle eğitim düzeyi ve yaş ile anlamlı ilişkiler gösterdiğini ortaya koymuştur ($p<0,05$).

Elde edilen bulgular, sosyal medyanın çiftçiler için yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda üretim süreçlerini destekleyen bir bilgi kaynağı haline geldiğini ortaya koymaktadır. Araştırma, kırsal kalkınma politikalarında çerçevesinde tarımsal yayım faaliyetlerinde ve bilgiye erişim yöntemlerinde sosyal medyanın daha etkin kullanımı, güvenilir içerik üretiminin teşviki ve dijital okuryazarlığın artırılması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, Tarımsal bilgi, Bilgi ve iletişim teknolojileri, Kırsal kalkınma, Dijital okuryazarlık, Tarımsal yayım.

[*] Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü, Tarım İşletmeciliği Anabilim Dalı, mail adresi . sdokuzlu@uludag.edu.tr, Orcid numarası: https://orcid.org/0000-0002-8208-7124

[**] Bursa Uludağ Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Tarım İşletmeciliği Anabilim Dalı, sedat.ozcalik@btu.edu.tr, Orcid numarası: https://orcid.org/0000-0001-7675-4827

SOCİAL MEDİA USAGE HABİTS OF FARMERS AND THEİR ROLE İN AGRİCULTURAL KNOWLEDGE ACQUİSİTİON: THE CASE OF İNEGÖL DİSTRİCT

Abstract

The growing global population, climate change, and the transformation of production conditions have made the adoption of information and communication technologies (ICTs) indispensable in the agricultural sector. In particular, the widespread use of social media has the potential to reduce agricultural information asymmetry by facilitating farmers' access to knowledge, thereby contributing to rural development processes. This study aims to examine the social media usage patterns of agricultural producers in İnegöl district of Bursa province, Türkiye, and to explore its role in agricultural knowledge acquisition.

The research material was derived from a survey conducted with 110 producers registered in the Farmer Registration System (FRS). The average age of the respondents was 52.29 years, with the majority (45.45%) falling within the 40–59 age group. The participants were predominantly male (98.18%), married (93.64%), and primary school graduates (51.82%). The average farming experience was 34.68 years, and the average landholding size was 69.55 decares. Additionally, 45.45% of the respondents were engaged in both crop and livestock production.

The results indicated that 77.27% of the farmers actively used social media. The most frequently used platforms were Facebook (72.72%), WhatsApp (79.1%), and YouTube (60.9%). While 52.73% of the farmers reported that social media contributed positively to their agricultural activities, 37.27% stated that it did not meet their expectations. Chi-square tests revealed statistically significant associations between social media usage and both education level and age ($p<0.05$).

The findings highlight that social media has emerged not only as a communication tool but also as a critical source of agricultural knowledge that supports production processes. The study emphasizes the need to promote reliable digital content, strengthen digital literacy, and integrate social media more effectively into agricultural extension and rural development policies.

Keywords: Social media, Agricultural knowledge, Information and communication technologies, Rural development, Digital literacy, Agricultural extension.

TÜRKİYE'DE YAPILAN İNEGÖL BAŞLIKLI LİSANSÜSTÜ TEZLER ÜZERİNE BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ (1984-2025)

Ahmet Ali ÇANAKCI[*] & Özlem ÇALIK[**] & Esra SOYLU[***]

Özet

Bu çalışmanın amacı, 1984-2025 yılları arasında Türkiye'de hazırlanmış ve başlığında "İnegöl" ifadesi yer alan lisansüstü tezleri, içerik incelemesi yoluyla farklı değişkenler açısından analiz etmek ve çalışmalarla ilgili güncel durumu ortaya koymaktır. Araştırma verileri, YÖK Ulusal Tez Merkezi ve TÜBESS-Türkiye Belge Sağlama ve Ödünç Verme Sistemi veri tabanından elde edilmiştir. Araştırma kapsamında 102 lisansüstü çalışma tespit edilmiştir. Bu tezlerden erişime açık olan 101 tez elektronik ortam yoluyla incelenmiştir. Bu çalışmada literatür taraması ve doküman incelemesi teknikleri kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizinde, tezlerdeki temaları ortaya koymak amacıyla içerik analizi tekniği benimsenmiştir. Bu çerçevede tezler; tür, yazım yılı, yazar cinsiyeti, üniversite, konu, araştırma yöntemi, danışman sayısı, yazım dili, enstitü, anabilim dalı ve bilim dalı gibi değişkenler dikkate alınarak değerlendirilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre tezlerin 85'i yüksek lisans, 16'sı doktora tezidir. Yazım yılı değişkeni olarak "2019", cinsiyet değişkeni olarak "kadın", üniversite değişkeni olarak "Bursa Uludağ Üniversitesi", konu değişkeni olarak "işletme" yöntem/teknik değişkeni olarak" nicel araştırma/anket", danışman sayısı değişkeni olarak " tek danışman", yazım dili değişkeni olarak " Türkçe", enstitü değişkeni olarak "sosyal bilimler", anabilim dalı değişkeni olarak "Jeoloji mühendisliği ve İşletme Mühendisliği", belirtilenler arasında bilim dalı değişkeni olarak "yönetim organizasyon" ön plana çıkmaktadır. Araştırmada 2019 yılında çalışma sayısında ciddi bir artış yaşandığı, İnegöl'e yönelik tez çalışmalarında ekonomik, sosyal ve doğal kaynaklara ilişkin araştırmaların yoğunlukta olmakla birlikte farklı konuların da ele alındığı görülmektedir. Bu durum, çalışmaların disiplinlerarası bir yaklaşım benimsediğini ortaya koymaktadır. İnegöl üzerine yapılan tezlerde daha çok; işletme, ormancılık, ağaç işleri, jeoloji, tarih, gıda mühendisliği konuları çalışılmıştır. Daha az sayıda çalışma yapılan alanlara ise örnek olarak sağlık, eğitim bilimleri, psikoloji, biyoteknoloji, mimarlık, müzik ve gazetecilik verilebilir. Araştırma sonuçları mevcut temaları ortaya koymakla birlikte bazı konularda çok az sayıda çalışmaya rastlanması, bu alanlarda bir boşluk olduğunu göstermektedir. Bu durumun, söz konusu az çalışılmış alanların, gelecekteki araştırmacılar için önemli çalışma alanları olarak öne çıktığına işaret ettiği söylenebilir.

[*] Doç. Dr., Balıkesir Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Felsefe ve Din Bilimleri Bölümü, Din Eğitimi anabilim Dalı, ahmet.canakci@balikesir.edu.tr, https://orcid.org/0000-0001-6200-2763

[**] Yüksek Lisans Öğrencisi, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı, ozlemcalik76@gmail.com, https://orcid.org/0009-0008-8144-7838

[***] Yüksek Lisans Öğrencisi, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı, esrasoylu.03@gmail.com, orcid.org/0009-0004-3903-4547

Anahtar Kelimeler: Yüksek Lisans Tezi, Doktora Tezi, Araştırma, Bibliyometrik Analiz, İnegöl.

A BİBLİOMETRİC ANALYSİS ON GRADUATE THESES TİTLED "İNEGÖL" İN TURKEY (1984-2025)

Abstract

The aim of this study is to analyze the postgraduate theses prepared in Türkiye between 1984 and 2025 and containing the term "İnegöl" in their titles, in terms of different variables through content analysis and to reveal the current status of the studies. Research data were obtained from the database of the YÖK National Thesis Center and TÜBESS-Türkiye Document Procurement and Lending System. The research identified 102 graduate studies. Of these theses, 101 were accessible electronically. This study utilized literature review and document analysis techniques. In the analysis of research data, content analysis technique was adopted in order to reveal the themes in the theses. In this context, theses were evaluated by taking into consideration variables such as type, year of writing, gender of the author, university, subject, research method, number of advisors, language of writing, institute, department and branch of science. According to the research results, 85 of the theses are master's theses and 16 are doctoral theses. The variable of the year of writing is "2019", the variable of gender is "woman", the variable of university is "Bursa Uludağ University", the variable of subject is "business", the variable of method/technique is "quantitative research/survey", the variable of number of consultants is "single consultant", the variable of writing language is "Turkish", the variable of institute is "social sciences", the variable of department is "geological engineering and management engineering", and among the mentioned ones, the variable of science is "management and organization". It is observed that there has been a significant increase in the number of studies in the research in 2019, and that although research on economic, social and natural resources is the most prevalent in the theses on İnegöl, different topics are also discussed. This situation reveals that the studies adopted an interdisciplinary approach. In the theses on İnegöl, subjects such as business administration, forestry, woodworking, geology, history and food engineering were studied. Examples of fields where fewer studies are conducted include health, educational sciences, psychology, biotechnology, architecture, music and journalism. Although the research results reveal existing themes, the fact that there are very few studies on some topics indicates that there is a gap in these areas. It can be said that this situation indicates that these less studied areas have emerged as important areas of study for future researchers. This situation can be said to indicate that these less-studied areas have emerged as important areas of study for future researchers.

Keywords: Master's Thesis, Doctoral Thesis, Research, Bibliometric Analysis, İnegöl.

İNEGÖL MESLEKİ EĞİTİM VE REHBERLİK MODELİ ÇALIŞMALARINDA KULLANILAN PSİKO-SOSYAL DESTEK MODÜLLERİNİN MESLEKİ EĞİTİME YÖNELİK TUTUMLARA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Emre BOZDEMİR* & Gökhan DAYAN & Mehmet SARI*****

Özet

Bu çalışma, araştırmacılar tarafından geliştirilen İnegöl Mesleki Eğitim ve Rehberlik Modeli çalışmalarında kullanılan ve Millî Eğitim Bakanlığı ile UNICEF iş birliğinde mesleki eğitim merkezi öğrencileri için hazırlanan psiko-sosyal destek modüllerinin, öğrencilerin mesleki eğitime yönelik tutumları üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Nicel araştırma yönteminin kullanıldığı bu çalışma, ön test–son test tek gruplu deneysel desene uygun tasarlanmıştır. Öğrenciler, işletmede bulundukları süre boyunca ilgili modül uygulamaları 10 hafta boyunca gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, 2023-2024 eğitim öğretim yılı, bahar yarı yılında İşyerinde Mesleki Eğitim Dersi alan ve İnegöl Mesleki Eğitim Merkezi, Mobilya ve Dekorasyon Bölümü'nde öğrenimlerine devam eden 13 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler deneysel çalışma öncesi ve sonrasında "Mesleki Eğitime Yönelik Tutum Ölçeği" ile toplanmıştır. Araştırmada analiz sürecinde öncelikle verilerin normal dağılım durumu incelenmiştir. Bu kapsamda araştırmada kullanılan ölçeğe ait ön test ve son test verilerine ait Shapiro-Wilk değerleri ",05" in üzerinde olduğu hesaplanmıştır. Hesaplanan değer ile ölçeğin normal dağılım ölçütlerini yerine getirdiği görülmüştür. Bu sebeple verilerin analizinde sadece deney grubundan veriler toplandığı için "ilişkili örneklemler t testi" kullanılmıştır. Veri analizi sonucunda, psiko-sosyal destek modüllerinin, öğrencilerin mesleki eğitime yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç olarak bu çalışma kapsamında sınanan psiko-sosyal destek modüllerinin, öğrencilerin mesleki uygulama sürecinde psikolojik iyi oluşlarını olumlu yönde etkilediği ve devamlı kıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki Eğitim, İnegöl Mesleki Eğitim ve Rehberlik Modeli**,** İşyerinde Mesleki Eğitim, Psiko-Sosyal Destek Modülü, İşyerinde Psiko-Sosyal Destek.

* Öğretim Görevlisi Doktor, Bursa Uludağ Üniversitesi, İnegöl Meslek Yüksekokulu, Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü, Çocuk Gelişimi Programı, bozdemre@uludag.edu.tr, 0000-0003-4831-2882

** Öğretmen Doktor, Millî Eğitim Bakanlığı, Vehbi Koç İlkokulu, gokhandayan@yahoo.com, 0000-0003-4883-0639

*** Psikolojik Danışman ve Rehber Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, Şehit Fevzi Başaran Anadolu İmam Hatip Lisesi, pdrmehmetsari@gmail.com, 0009-0007-6309-9262

AN EXAMINATION OF THE EFFECT OF PSYCHO-SOCIAL SUPPORT MODULES IMPLEMENTED UNDER THE İNEGÖL VOCATIONAL EDUCATION AND GUIDANCE MODEL ON ATTITUDES TOWARDS VOCATIONAL EDUCATION

Abstract

This study was conducted to determine the effect of psycho-social support modules, developed by researchers for the İnegöl Vocational Education and Guidance Model and prepared for vocational education center students in collaboration with the Ministry of National Education and UNICEF, on students' attitudes toward vocational education. This study, which used quantitative research methods, was designed in accordance with a pre-test–post-test single-group experimental design. Students participated in the relevant module applications for 10 weeks during their time at the workplace. The study group for this research consists of 13 students who took the Workplace Vocational Training Course in the spring semester of the 2023-2024 academic year and are continuing their education at the Inegöl Vocational Training Center, Furniture and Decoration Department. Data were collected before and after the experimental study using the "Attitude Scale Towards Vocational Education." In the analysis process of the study, the normal distribution of the data was first examined. In this context, the Shapiro-Wilk values for the pre-test and post-test data of the scale used in the study were calculated to be above "0.05." The calculated value showed that the scale met the criteria for normal distribution. For this reason, since only data from the experimental group was collected for data analysis, the "paired samples t-test" was used. The data analysis revealed that the psychosocial support modules positively influenced students' attitudes toward vocational education. Consequently, this study concluded that the psychosocial support modules tested positively influenced and sustained students' psychological well-being during the vocational training process.

Keywords: Vocational Training, İnegöl Vocatıonal Educatıon and Guıdance Model, Workplace Vocational Training, Psycho-Social Support Module, Workplace Psycho-Social Support.

MOBİLYA SEKTÖRÜNDE LOJİSTİK FAALİYETLERİN GELİŞİMİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: İNEGÖL ÖRNEĞİ

Aycan CAN*

Özet

Tarihsel süreçte insanlar için her zaman değerli bir eşya olan mobilya, genel olarak dinlenme, depolama ve oturma gibi ihtiyaçları karşılayan ekipmanlar olarak kullanılmaktadır. Günümüzde mobilya ürünlerine olan talebin artmasıyla birlikte üretim süreçlerinde teknoloji kullanım düzeyi de artış göstermektedir. Teknolojik üretim süreçlerinin oluşturulmasıyla mobilya endüstrisi, dünyanın ileri endüstrilerinden biri haline gelmiştir. Türkiye ise gerekli hammadde tedariğine erişim açısından incelendiğinde mobilya üretim tesislerinin bulunduğu yer itibariyle coğrafi açıdan diğer ülkelere kıyasla daha avantajlı bir konumda yer almaktadır. Öte yandan 21. yüzyılda bilim ve teknoloji hızla gelişirken, ithalat ve ihracat faaliyetleri de dünya çapında artmakta ve gelişmektedir. Son yıllarda ise Türkiye mobilya pazarı incelendiğinde yurt içinde ve yurt dışında hizmet veren kurumsal mobilya işletmelerinin önemli ilerlemeler kaydettiği görülmektedir. Bu çalışmada, Türkiye'nin en tanınmış mobilya üretim merkezlerinden biri olan İnegöl'ün mobilya sektöründe lojistik faaliyetlerinin gelişimi için önerilerde bulunularak literatüre katkı sağlamak amaçlanmaktadır. Bu bağlamda incelendiğinde öncelikle İnegöl mobilya lojistiğinde **karayolu taşımacılığına bağımlılık** sadece yüksek **maliyetler** değil, aynı zamanda **çevresel etkiler** (CO_2 salımı, yakıt tüketimi, trafik yoğunluğu) gibi sorunları da beraberinde getirmektedir. Dolayısıyla **yeşil lojistik** kavramı hem ekonomik hem de çevresel sürdürülebilirlik açısından çok kritik bir çözüm alanı sunmaktadır. Bu bağlamda **elektrikli veya hibrit araçların** kullanımı sağlanmalıdır. Öte yandan tersine lojistik sistemleri geliştirilerek iade ve geri dönüşüm süreçleri de optimize edilmelidir. Ayrıca ihracat yapan firmalar için gümrük ve yurtdışı nakliye süreçlerinin hızlı ve şeffaf hale getirilmesi lojistik faaliyetlerinin gelişimi için büyük önem taşımaktadır. Bu bütüncül yaklaşım, İnegöl mobilya sektörünün lojistik faaliyetlerinin gelişimine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Lojistik, Mobilya Sektörü, Faaliyetler, Türkiye, İnegöl.

AN ASSESSMENT OF THE DEVELOPMENT OF LOGISTICS ACTIVITIES IN THE FURNITURE SECTOR: THE CASE OF İNEGÖL

Abstract

In the historical process, furniture, which has always been a valuable item for people, is generally used as equipment that meets needs such as relaxation, storage and seating. With the increase in demand for furniture products today, the level of technology use in

* Dr.,Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü, İktisat Anabilim Dalı, aycancan.nku@gmail.com, Orcid numarası: 0000-0002-4703-4510

production processes has also increased. With the creation of technological production processes, the furniture industry has become one of the world's advanced industries. When examined in terms of access to the necessary raw materials, Turkey is in a more advantageous geographical position than other countries due to the location of its furniture production facilities. On the other hand, as science and technology rapidly develop in the 21st century, import and export activities are also increasing and developing worldwide. In recent years, an analysis of the Turkish furniture market reveals that corporate furniture businesses operating domestically and internationally have made significant progress. This study aims to contribute to the literature by proposing recommendations for the development of logistics activities in the furniture sector in İnegöl, one of Turkey's most renowned furniture production centres. In this context, it is evident that the dependence on road transport in İnegöl furniture logistics not only entails high costs but also brings along problems such as environmental impacts (CO_2 emissions, fuel consumption, traffic congestion). Therefore, the concept of green logistics offers a critical solution area in terms of both economic and environmental sustainability. In this context, the use of electric or hybrid vehicles should be facilitated. On the other hand, reverse logistics systems should be developed to optimise return and recycling processes. Furthermore, making customs and international shipping processes fast and transparent for exporting companies is of great importance for the development of logistics activities. This holistic approach will contribute to the development of logistics activities in the İnegöl furniture sector.

Keywords: Logistics, Furniture Industry, Activities, Turkey, İnegöl.

YEREL MUTFAK KÜLTÜRÜNÜN GASTRONOMİ TURİZMİNE KATKISI: İNEGÖL İLÇESİ ÖRNEĞİ

İrfan YURT*

Özet

Yerel mutfak kültürü, hem toplumların kültürel kimliğinin korunmasında hem de turizm sektöründe farklılaştırıcı bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Ancak küreselleşme ve hızlı tüketim alışkanlıkları, yöresel mutfakların tanınırlığını ve sürdürülebilirliğini tehdit etmektedir. Bu çalışmanın problematiğini, yerel mutfak kültürünün gastronomi turizmine katkılarının yeterince değerlendirilememesi ve coğrafi işaret potansiyeline sahip ürünlerin tanıtım eksikliği oluşturmaktadır.

Araştırmanın amacı, İnegöl ilçesi örneğinde yerel mutfak kültürünün gastronomi turizmine katkısını ortaya koymak ve coğrafi işaretleme sürecinin önemini tartışmaktır. Çalışma, nitel araştırma deseniyle yürütülmüş; farklı yaş ve meslek gruplarından seçilen 15 katılımcı ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir.

Bulgular, İnegöl mutfağında öne çıkan yemeklerin yalnızca beslenme alışkanlıklarını yansıtmadığını, aynı zamanda turistik çekiciliği artırabilecek özgün bir değer sunduğunu göstermektedir. Katılımcılar, yöresel yemeklerin hazırlanış yöntemleri, hammaddelerin özgünlüğü ve üretim süreçlerindeki kültürel birikimin gastronomi turizmi açısından farklılaştırıcı bir potansiyel taşıdığını vurgulamıştır. Ayrıca coğrafi işaretleme sürecinin, ürünlerin tanıtımı, korunması ve ekonomik değer kazanması açısından kritik bir mekanizma olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, İnegöl ilçesinin mutfak kültürü gastronomi turizmi bağlamında değerlendirildiğinde hem kültürel mirasın korunmasına hem de sürdürülebilir turizm anlayışına katkı sağlayabilecek güçlü bir potansiyele sahiptir. Çalışma, yerel mutfak ürünlerinin stratejik biçimde tanıtılması ve pazarlanmasının, bölgenin turistik çekiciliğini artıracağı ve ekonomik canlılığa katkı sunacağı sonucuna ulaşmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Mutfak Kültürü, Gastronomi Turizmi, Coğrafi İşaret, Kültürel Miras, Sürdürülebilir Turizm, İnegöl

* Doç Dr., Karabük Üniversitesi, Safranbolu Turizm Fakültesi Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Anabilim Dalı, irfanyurt@karabuk.edu.tr, 0000-0001-6568-5328

THE CONTRİBUTİON OF LOCAL CULİNARY CULTURE TO GASTRONOMY TOURİSM: THE CASE OF İNEGÖL DİSTRİCT

Abstract

Local culinary culture stands out both as a means of preserving the cultural identity of societies and as a differentiating element within the tourism sector. However, globalization and fast consumption habits threaten the recognition and sustainability of local cuisines. The problem addressed in this study lies in the insufficient evaluation of the contributions of local culinary culture to gastronomy tourism and the lack of promotion of products with geographical indication potential.

The purpose of the research is to reveal the contribution of local culinary culture to gastronomy tourism in the case of İnegöl district and to discuss the significance of the geographical indication process. The study was conducted using a qualitative research design, through semi-structured interviews with 15 participants selected from different age and occupational groups. The data obtained were analyzed through content analysis. The findings demonstrate that the prominent dishes of İnegöl cuisine not only reflect dietary habits but also present a unique value that can enhance touristic attractiveness.

Participants emphasized that the preparation methods of local dishes, the authenticity of raw materials, and the cultural accumulation embedded in production processes carry a distinctive potential for gastronomy tourism. In addition, the geographical indication process was identified as a critical mechanism for the promotion, protection, and economic valorization of products.

In conclusion, when evaluated in the context of gastronomy tourism, the culinary culture of İnegöl district possesses a strong potential to contribute both to the preservation of cultural heritage and to the understanding of sustainable tourism. The study concludes that the strategic promotion and marketing of local culinary products will increase the touristic appeal of the region and contribute to its economic vitality.

Keywords: Local Culinary Culture, Gastronomy Tourism, Geographical Indication, Cultural Heritage, Sustainable Tourism, İnegöl

OSMANLI İNEGÖL'ÜNDE MAARİFİN BÜROKRATİKLEŞMESİ: İNEGÖL KAZASI MAARİF KOMİSYONU

Yurdal DEMİREL*

Özet

Maarif-i Umûmiye Nizamnamesi'nin yayımlanması Osmanlı eğitimindeki modernleşme sürecinin en önemli aşamalarından biri olmuştur. 1 Eylül 1869 tarihinde yayımlanan nizamname ile maarif idaresinin Osmanlı taşrasında yayılmasının temelleri atılmıştır. Nizamnamenin beşinci maddesine göre vilayetlerde Maarif Nezaretinin bürokratik şubelerinin kurulması hüküm altına alınmıştır. Ayrıca aynı nizamnamenin yüz kırk üçüncü maddesine göre her vilayet merkezinde maarif müdürünün uhdesinde olmak üzere, Meclis-i Kebir-i Maarif'e bağlı bir şube olma özelliğine sahip ve mahalli yürütme organı olarak gorev yapacak birer maarfi meclisi açılacaktı. Nizamname hükümlerine göre vilayetlerde kurulması istenen maarif meclis veya komisyonları 1870 yılından itibaren kurulmaya başlamıştır. Sultan II. Abdülhamid devriyle birlikte vilayetlerde maarifin bürokratikleşmesi yönünde daha kapsamlı ve tutarlı bir politika izlenmeye başlanmıştır. Bu kapsamda vilayetlerde maarif meclisleri ve komisyonlarında sayıca görülen artış ile ilgili ilk önemli adımlar atılmıştır. Vilayet merkezleri, sancak ve kazalarda kurulan maarif meclis veya komisyonlarının; personel iş ve işlemleri, mali işler ve eğitim-öğretim ile ilgili iş ve işlemler olmak üzere üç temel görevi bulunmaktaydı. Bu meclis veya komisyonlar bu alanlarda yaptıkları çalışmalarla maarifin gelişmesinde önemli rol oynamışlardır. Sultan II. Abdülhamid döneminde maarif komisyonu kurulan kazlardan birisi de İnegöl olmuştur. Kurulan maarif komisyonu kazadaki maarif iş ve işlemlerinin bürokratik açıdan yürütülmesi yönünde çalışmalar yapmıştır. Çalışmamızda İnegöl Kazasındaki maarif komisyonun kuruluşu, üyeleri ve üye yapıları ve komisyonun kazadaki maarifin gelişimi için yapılan çalışmaları hakkında bilgiler verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Maarif Nezareti, Maarif Komisyonu, Hudavendigar, İnegöl, Eğitim.

THE BUREAUCRATIZATION OF EDUCATION IN OTTOMAN INEGOL: INEGOL DISTRICT EDUCATION COMMISSION

Abstract

The publication of the Maarif-i Umûmiye Nizamnamesi was one of the most important stages of the modernization process in Ottoman education. Issued on September 1, 1869, the regulation laid the foundations for the expansion of the education administration in the Ottoman provinces. According to the fifth article of the regulation, bureaucratic branches of the Ministry of Education were established in the provinces. In addition, according to the one hundred and forty-third article of the same regulation, an education

* Dr., MEB Kızıltepe 100. Yıl İlkokulu, yurdaldemirel@gmail.com, Orcid numarası: 0000-0002-0820-7642

council was to be established in each provincial center under the authority of the director of education, which would be a branch of the Majlis-i Kebir-i Maarif and serve as the local executive body. The education councils or commissions required to be established in the provinces according to the provisions of the Regulation began to be established in 1870. With the reign of Sultan Abdülhamid II, a more comprehensive and consistent policy towards the bureaucratization of education in the provinces began to be followed. In this context, the first important steps were taken to increase the number of education councils and commissions in the provinces. The education councils or commissions established in provincial centers, sanjaks and kazaks had three main duties: personnel affairs and procedures, financial affairs, and educational affairs and procedures. These councils or commissions played an important role in the development of education through their work in these areas. During the reign of Sultan Abdülhamid II, İnegöl was one of the provinces where an education commission was established. The established education commission worked on the bureaucratic execution of education affairs and procedures in the accident. In our study, information will be given about the establishment of the education commission in İnegöl, its members and member structures and the work of the commission for the development of education in the accident.

Keywords: Ministry of Education, Education Commission, Hudavendigar, Inegol, Education.

İNEGÖL KENT DOKUSUNDA GELENEKSEL KONUT MİRASINA TÜRK EVİ PENCERESİNDEN BAKIŞ

Mehmet ÇİMEN[*] & Murat Berk EVREN[**]

Özet

Türk evi, Selçuklu ve Osmanlı medeniyetlerinin yaklaşık bin yıllık kültürel birikimi sonucu oluşmuş geleneksel konut mimarimizin en önemli temsilcisidir. Yüzyıllar boyunca gelişen bu mimari gelenek, farklı coğrafyalarda kendine özgü yerel karakteristikler kazanarak günümüze kadar ulaşmıştır. Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde farklı malzeme ve tekniklerle yorumlanarak zenginleşen bu miras, her bölgenin iklim koşulları ve yaşam biçimiyle uyumlu özgün çözümler geliştirmiştir. Çalışma, tarihi boyunca farklı medeniyetlere ev sahipliği yaparak zengin bir mimari mirasa sahip olan İnegöl kent merkezindeki geleneksel konut mirasının sistematik envanterini oluşturmayı amaçlamaktadır. Araştırma yaklaşımı, Türk evinin mekânsal organizasyon, plan şeması ve yapısal özelliklerini temel almaktadır. Araştırmanın temel problemi, hızlı kentleşme süreciyle birlikte kaybolma riski altındaki Türk evi geleneğini yansıtan konut dokusunun tespit edilmesi ve bu değerlerin belgelenmesidir. Çalışmada alan araştırması metodolojisi kullanılarak İnegöl kent merkezi detaylı olarak taranmış, Türk evinin karakteristik özelliklerini barındıran yapım sistemleri ile inşa edilmiş geleneksel konutlar in-situ gözlemlerle tespit edilmiştir. Yapıların lokalizasyonu, cephe düzenleri, malzeme kullanımları sistematik olarak kaydedilmiştir. Kent dokusundaki dağılım analizi yapılarak Türk evi özelliklerini taşıyan geleneksel konut alanlarının yoğunlaştığı bölgeler belirlenmiştir. Araştırmanın bulguları, İnegöl'ün geleneksel konut dokusunun Türk evi geleneğinin yerel yorumlarını barındırdığını ve bu yapıların şehrin mimari kimliğini oluşturan temel unsurlar olduğunu ortaya koymaktadır. Çalışmanın sonucu olarak oluşturulan envanter, Türk evi mirasının korunması ve sürdürülebilir kentsel gelişimin planlanması için temel bir kaynak oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk Evi, Geleneksel Konut, İnegöl, Kültürel Miras, Kent Dokusu, Mimari Miras.

[*] Mimar, mcimen153@gmail.com ORCID: 0009-0002-5831-3192

[**] Arş. Gör. Kırklareli Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü, muratberkevren@gmail.com ORCID: 0000-0001-6048-1676

MAPPİNG TRADİTİONAL HOUSİNG İN İNEGÖL URBAN FABRİC: THE TURKİSH HOUSE VİEWPOİNT

Abstract

The Turkish house represents the most significant embodiment of traditional residential architecture, developed through approximately a thousand years of cultural accumulation from the Seljuk and Ottoman civilizations. This architectural tradition has evolved over centuries, gaining distinctive local characteristics across different geographies and reaching the present day. Interpreted through various materials and techniques in different regions of Anatolia, this heritage has developed unique solutions compatible with each region's climatic conditions and lifestyle patterns. This study aims to create a systematic inventory of traditional housing heritage in İnegöl city center, which possesses a rich architectural legacy having hosted various civilizations throughout its history, by taking the spatial organization, plan schemes, and structural characteristics of the Turkish house as a foundation. The main problem of the research is the identification of housing fabric reflecting the Turkish house tradition that is at risk of disappearing due to rapid urbanization processes, and the documentation of these values. Using field research methodology, İnegöl city center was systematically surveyed, and traditional houses built with construction systems containing characteristic features of the Turkish house were identified through in-situ observations. The localization of buildings, facade arrangements, and material usage were systematically recorded. Distribution analysis within the urban fabric was conducted to determine areas where traditional housing zones carrying Turkish house characteristics are concentrated. The research findings reveal that İnegöl's traditional housing fabric contains local interpretations of the Turkish house tradition and these structures constitute fundamental elements forming the city's architectural identity. Mapping the inventory constitutes a basic resource for the preservation of Turkish house heritage and planning sustainable urban development.

Keywords: Turkish House, Traditional Housing, İnegöl, Cultural Heritage, Urban Fabric, Architectural Heritage.

İNEGÖL OVASI'NDA KENTSEL YAYILMANIN VERİMLİ TARIM ALANLARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Mehtap BAYRAK*

Özet

Bursa ili sınırları içinde yer alan İnegöl Ovası, sahip olduğu verimli alüvyal toprakları ve elverişli iklim koşulları ile yıllardır ülkemizde tarımsal üretimin yoğun olarak yapıldığı önemli bölgelerden birisidir. 1980'li yıllardan sonra sanayinin hızla gelişmesi ve buna bağlı artan nüfus, nüfusun konut gereksinimleri ovada kentsel yayılmayı hızlandırmıştır. Bursa mobilya sanayisindeki gelişimler, ulaşım ağlarının gelişimi ve bölgeye olan göçler sebebi ile tarım arazileri konut, sanayi bölgeleri ve altyapı yatırımları için kullanıma açılmıştır. Parsel bütünlüğünün bozulması, kentleşmenin meydana getirdiği çevresel baskılar (hava ve su kirliliği, toprak degredasyonu, yüzeysel akışın bozulması, hidrolojik döngüdeki değişimler) tarımsal alanların niceliğini ve tarımsal üretim kapasitesini olumsuz etkilemektedir. Kentsel yayılma ile kent içinde kalan tarım alanları ve tarımsal faaliyetlerin varlığı 'kentsel tarım' kavramını ortaya çıkarmıştır. Çalışmanın amacını oluşturan tarım alanları üzerinde kentsel yayılmanın etkisini belirlemek amacı ile farklı zamanlara ait uydu görüntülerinden yararlanılarak 1984-2020 yılları arasında ovada arazi örtüsü/kullanımı değişimleri tespit edilerek, yıllar arasındaki farklılık ortaya konulmuştur. Kentsel yayılmanın yönü ve kentsel tarım alanları tespit edilerek, tarımsal sürdürülebilirlik için Markov Zincir Modeli'nden faydalanılarak gelecekte yaşanacak kentsel yayılma öngörülmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnegöl ovası, Mekânsal değişim, Tarımsal sürdürülebilirlik, Kentsel tarım, Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS), CA-Markov Modeli.

THE EFFECTS OF URBAN SPREADING ON PRODUCTIVE AGRICULTURAL LANDS IN THE İNEGÖL PLAIN

Abstract

The İnegöl Plain, located within the borders of Bursa Province, has been one of the most important regions in our country for intensive agricultural production for years, thanks to its fertile alluvial soils and favourable climatic conditions. After the 1980s, the rapid development of industry and the resulting population increase accelerated urban sprawl in the plain to meet housing needs. Developments in the Bursa furniture industry, the expansion of transport networks, and migration to the region led to agricultural land being used for housing, industrial zones, and infrastructure investments. The disruption of parcel integrity and the environmental pressures caused by urbanisation (air and water

* Araştırma Görevlisi Doktor, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü, Türkiye Coğrafyası Anabilim Dalı, mehtap.bayrak@istanbul.edu.tr, 0000-0001-8167-4696

pollution, soil degradation, disruption of surface runoff, changes in the hydrological cycle) have negatively affected the quantity of agricultural areas and agricultural production capacity. Urban sprawl and the existence of agricultural areas and agricultural activities within cities have given rise to the concept of "urban agriculture". In order to determine the impact of urban sprawl on agricultural areas, which is the aim of this study, land cover/use changes in the plain between 1984 and 2020 were identified using satellite images from different periods, and the differences between the years were revealed. The direction of urban sprawl and urban agricultural areas were identified, and the Markov Chain Model was utilised to predict future urban sprawl for agricultural sustainability.

Keywords: İnegöl plain, Spatial change, Agricultural sustainability, Urban agriculture, Geographic Information Systems (GIS), CA-Markov Model.

KADINLARIN KÜLTÜREL VE TİCARİ MİRASİ: METE HAN'DAN CENGİZ HAN'A VE İNEGÖL 'E UZANAN BİR AKTARIM ZİNCİRİ

Gülsüm ÖZTÜRK*

Özet

Bu çalışma, Mete Han ve Cengiz Han dönemlerinden günümüze uzanan kültürel, tekstil ve ticaret mirasının İnegöl'de kadınların emeği aracılığıyla nasıl aktarıldığını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın temel çıkış noktası, tarihsel süreçte kadınların üretim ve ticaret alanında kadınların üretim ve ticaret alanındaki rollerinin çoğunlukla görünmez kılınmış olmasıdır. Bu bağlamda çalışma, kadınların hem kültürel sembollerin korunmasında hem de ekonomik yaşamda süreklilik yaratmadaki işlevlerini ortaya koymaktadır. Tarih boyunca üretim ve ticaret süreçlerinde görünmez ancak kritik roller üstlenmiş, motiflerin, dokuma tekniklerinin ve kültürel sembollerin kuşaktan kuşağa aktarılmasında belirleyici olmuştur. Mete Han ve Cengiz Han dönemlerinde oluşturulan kültürel motifler hem günlük yaşamın hem de özel ritüellerin bir parçası olarak toplum tarafından benimsenmiş ve çeşitli göç yolları ile farklı coğrafyalara taşınmıştır. İnegöl, tarih boyunca tekstil ve dokuma üretimiyle öne çıkan bir merkez olarak, bu mirasın günümüzde hâlâ izlerini taşıyan nadir bölgelerden biri olmuştur.

Araştırma, nitel yöntemlerle yürütülmüş; İnegöl 'de dokunma ve tekstil üretimiyle uğraşan kadın üreticilerle yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış, saha gözlemleri gerçekleştirilmiş ve motif örnekleri analiz edilmiştir. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, kadınların kültürel mirası hem üretim teknikleri hem de ticari ilişkiler yoluyla kuşaktan kuşağa aktardığını; özellikle tekstil ürünlerinde yer alan motiflerin bereket, birlik, toplumsal hiyerarşi ve kimlik gibi sembolik anlamlar taşıdığını göstermektedir. Araştırmada motif örnekleri incelenmiş; İnegöl'deki kadın üreticilerle görüşmeler ve saha çalışmaları yapılmıştır. Analizler, kadınların hem üretim hem de ticari ilişkiler yoluyla kültürel mirası koruma ve yaymada önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Özellikle tekstil ürünlerinde kullanılan motifler, bereket, birlik, toplumsal hiyerarşi ve kimlik gibi sembolik anlamlar taşımakta; kadınlar bu motifleri hem estetik bir değer olarak hem de ekonomik bir ürün olarak yaymaktadır.

Sonuç olarak, Mete Han ve Cengiz Han dönemlerinde kadınların katkılarıyla başlayan kültürel ve ticari aktarım zinciri, İnegöl'de günümüze kadar devam etmiş, kadınların emeği ve yaratıcılığı sayesinde kültürel mirasın sürekliliği sağlanmıştır. Bu çalışma, kadın emeğinin tarihsel ve kültürel önemini ortaya koyarak, kültürel mirasın görünür kılınması ve sürdürülebilirliğine dair yeni araştırmalar için bir temel sunmaktadır. Saççax, Çicekgen ve Kybell markaları günümüzde satış yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cengiz Han, Çicekgen, Tekstil , İnegöl

* Tarih Öğretmenliği, glsm_92@hotmail.com.

WOMEN'S CULTURAL AND COMMERCIAL HERITAGE: A TRANSFER CHAIN REACHING FROM METE HAN TO CENGİZ KHAN AND İNEGÖL

Abstract

This study aims to examine how the cultural, textile, and commercial heritage extending from the reigns of Mete Khan and Genghis Khan to the present has been transmitted through women's labor in İnegöl. The fundamental starting point of this research is that women's roles in production and trade have largely been rendered invisible throughout history. In this context, this study reveals their role in both preserving cultural symbols and creating continuity in economic life. Throughout history, they have played invisible yet critical roles in production and trade processes, playing a decisive role in the transmission of motifs, weaving techniques, and cultural symbols from generation to generation. Cultural motifs created during the reigns of Mete Khan and Genghis Khan were adopted by society as a part of both daily life and special rituals, and were carried to different regions through various migration routes. As a prominent center for textile and weaving production throughout history, İnegöl is one of the few regions that still retains traces of this heritage today.

The research was conducted using qualitative methods; semi-structured interviews were conducted with women producers engaged in weaving and textile production in İnegöl, field observations were conducted, and motif samples were analyzed. The data obtained were evaluated using thematic analysis. The findings demonstrate that women transmit cultural heritage from generation to generation through both production techniques and commercial relations; motifs, in particular, in textiles carry symbolic meanings such as fertility, unity, social hierarchy, and identity.

The research examined motif samples; interviews and fieldwork were conducted with women producers in İnegöl. The analyses demonstrate that women play a significant role in preserving and disseminating cultural heritage through both production and commercial relations. The motifs used in textiles, in particular, carry symbolic meanings such as fertility, unity, social hierarchy, and identity; women disseminate these motifs both as aesthetic values and as economic products.

In conclusion, the chain of cultural and commercial transmission that began with women's contributions during the reigns of Mete Khan and Genghis Khan has continued in İnegöl to the present day, ensuring the continuity of cultural heritage thanks to the labor and creativity of women. This study, by demonstrating the historical and cultural significance of women's labor, provides a foundation for new research on the visibility and sustainability of cultural heritage. The brands Saççax, Çicekgen, and Kybell are currently sold.

Keywords: Genghis Khan, Çicekgen , Textile, İnegöl

İNEGÖL'DE MESLEKİ EĞİTİMİN DÜNÜ BUGÜNÜ VE GELECEĞİNE BAKIŞ

Orhan ERDOĞAN*

Özet

Geçmişi Milat'tan önce 3000 yıllarına dayanan 5000 yıllık İnegöl şehri ,1900 lü yılların başından itibaren küçük Sanayi işletmeleri ile adından söz ettirmiştir. Kerestecilik ,kürekçilik, Obutculuk, at arabacılığı ile başlayan serüven 1933 yılından itibaren Sandalyecilik ile devam etmiştir. Ağaç sanayinin hızla ilerlemesi ilçede kalifiye eleman ihtiyacını doğurmuştur. Bu değişim hızına paralel bir şekilde sanayinin istediği yeterli sayıda eğitimli eleman bulunmamaktadır.Halen mobilya sektörünün yanında diğer sanayi sektörleri de yeterli kalifiye eleman bulamamaktadırlar.

Mesleki eğitimin İnegöl'deki sürecini ortaya koymak için halen hayatta olan erkek sanat okulunun yapılmasına vesile olan kişilerle, sanat enstitüsünün ilk mezunlarıyla ve hayatta olan yöneticileri ile yüz yüze görüşülmüştür. İnegöl ilçe milli eğitim müdürlüğü , Milli eğitim Bakanlığı, Türkiye istatistik Kurumu , İnegöl ticaret odası ve organize Sanayi bölgesi müdürlüklerinin verilerinden faydalanılmıştır.

İnegöl'de 1900 lü yıllarda çırak kalfa usta geleneği ile başlayan ağaç sanayinin sonraki yıllarda mobilya sektörüne dönüşmesi ilçede mesleki eğitimi zorunlu hale getirmiştir. İnegöl'ün kanaat önderleri ve bürokratları bir araya gelerek 20.09.1965 yılında tesviye, metal işleri ve ağaç bölümleriyle bölgenin ilk yatılı erkek sanat enstitüsünü açmışlardır . 40 dönüm arazi üzerine kurulan enstitü daha sonraki yıllarda bünyesine başka bölümleri de alarak büyümeye devam etmiştir.

Bugün İnegöl'de mesleki eğitim veren okul sayısı 11 ,öğrenci sayısı 7710'a çıkmıştır .Şehrin merkezindeki meslek liselerine ilaveten ayrıca mesleki teknik eğitim yerleşkesi kurularak 22 branşta eğitim öğretime devam edilmektedir. 1995-1996 tarihinde Uludağ Üniversitesine bağlı İnegöl Meslek Yüksek Okulu eğitim öğretime başlamıştır.Meslek Yüksek Okulunun eğitim öğretime başlamasıyla mesleki eğitimin çıtası ilçemizde biraz daha yükselmiştir.Meslek yüksek okulu 11 branşta mezun vermektedir.

İnegöl'de sayıları artan büyük sanayi kuruluşlarına (230) karşın mesleki eğitimden mezun olan öğrenci sayısı yeterli gelmemektedir. İnegöl sanayisinin üretim yaptığı alanlarla meslek liselerinin mezun verdiği bölümlerin uyumlu olması sağlanmalıdır. 5000 öğrenci kapasiteli Hacı Sevim Yıldız Mesleki Eğitim yerleşkesinin tam kapasite eğitim verebilmesi için ilgili kamu ve kuruluşların çaba göstermesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kalifiye, Mobilya, Eğitim, Meslek, Sanayi, Okul,Elaman

---

* Okul Müdürü. İnegöl Bakyapı Hacı Ali Bakgör Ortaokulu, orhanerdogan1625@gmail.com.

A LOOK AT THE PAST, PRESENT, AND FUTURE OF VOCATIONAL EDUCATION IN İNEGÖL

Abstract

The city of İnegöl, whose history dates back 5000 years to 3000 BC, has made a name for itself with small industrial enterprises since the beginning of the 1900s. Beginning with forestry, oar making, carpentry, and wheelwrighting, this journey continued with chair-making as of 1933. The rapid progress of the wood industry has created a need for qualified personnel in the district. Alongside this pace of change, the number of vocational schools providing the necessary training has not been sufficient. Even today, apart from the furniture sector, other industrial sectors cannot find adequately qualified personnel.

In order to reveal the process of vocational education in İnegöl, information has been obtained from individuals who are still alive today and who contributed to the establishment of the first art institute, as well as from graduates and administrators who have faced this process personally. Data has been used from İnegöl District Directorate of National Education, Ministry of National Education, Turkish Statistical Institute, İnegöl Chamber of Commerce and Industry, and Organized Industrial Zone directorates.

In İnegöl, the tradition of apprentice-journeyman-master in the wood industry, which began in the 1900s, has later transformed into compulsory vocational education with the shift to the furniture industry. Thanks to the efforts of İnegöl's opinion leaders, on 20.09.1965, the region's first art school was opened with departments such as metalwork, carpentry, and upholstery. Over time, the institute, established on a 40-decare land, expanded by incorporating other departments under its structure.

Today, the number of schools providing vocational education in İnegöl has reached 11, with 7710 students. With the establishment of a new vocational technical education campus in the city center, education continues in 22 different branches. In 1995–1996, vocational education began at İnegöl Vocational School, affiliated with Uludağ University. With the opening of the Vocational School, the standard of vocational education in our district has risen even higher. The vocational school graduates students in 11 fields.

In İnegöl, despite the increasing number of large industrial enterprises (230), the number of graduates from vocational education is still insufficient. It must be ensured that the fields in which İnegöl industry produces are compatible with the departments from which vocational high schools graduate students. In order for the Hacı Sevim Yıldız Vocational Education Campus, with a capacity of 5000 students, to provide full-capacity education, public institutions and organizations must make an effort.

Keywords: qualified personn, furniture, education, Occupation, Industry,School

Kemalpaşa Mah. Adnan Menderes Bulvarı No:1 İnegöl -BURSA
0224 715 10 10